

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ

(ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ Α-Β ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΙ Α-Β)

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Οργανισμός Εκδοσεως Σχολικών Βιβλιών
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1949

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

42246.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ

(ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ Α - Β ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΙ Α - Β)

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

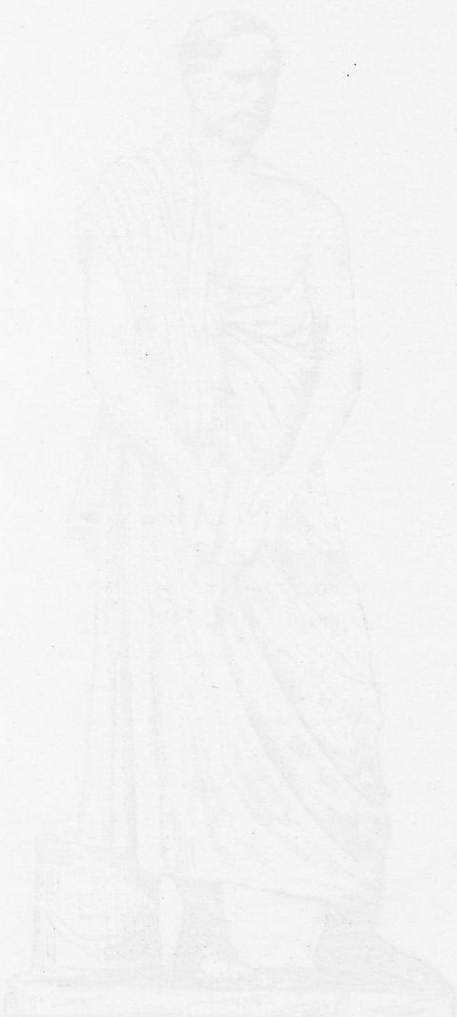

Οργανισμός Εκδοσεως Σχολικών Βιβλιών
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1949

ΕΠΟΧΙΚΟ ΕΥΘΥΝΕΙΟΜΗ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Βίος Δημοσθένους.

Ο Δημοσθένης, υἱὸς τοῦ Δημοσθένους καὶ τῆς Κλεοβούλης, ἐγεννήθη τὸ 383 π. Χ. Οἱ γονεῖς του ἦσαν πλούσιοι· καὶ ὁ μὲν πατὴρ του κατήγετο ἐκ τοῦ ἐν Ἀττικῇ δήμου Παιανίας, κειμένου πρὸς Α τοῦ Ὑμηττοῦ (ὅπου νῦν τὸ χωρίον Λιόπεσο), ἡ δὲ μήτηρ του ἔξ ἐλληνικῆς οἰκογενείας διαμενούσης ἐν τῇ Ταυρικῇ Χερσονήσῳ (νῦν Κοριαίψ).

Ἐπταετὴς ὁ Δημοσθένης ἔχασε τὸν πατέρα του, ὅστις ἀποθνήσκων ἀφῆκε τρεῖς ἐπιτρόπους τῶν ἀνηλίκων τέκνων, τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρός. Ἄλλοι οἱ ἐπίτροποι δὲν ἐφάνησαν ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἀποθανόντος· διότι τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἀνερχομένην εἰς δέκα πέντε τάλαντα ἐσπατάλησαν σχεδὸν τελείως. Ὡσαύτως οὗτοι καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Δημοσθένους παρημέλησαν· ἄλλος οὗτος φιλομαθὴς ὢν καὶ ἐπιμελῆς κατώρθωσε νὰ λάβῃ ἀρτίαν μύροφωσιν· ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ φρήνοι τοῦ Ισαίω καὶ ἐμελέτησε τοὺς λόγους τοῦ Ισοκράτους, τὰ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνος καὶ τὴν ἴστορίαν τοῦ Θουκυδίδου, τὴν δύοιν, ὡς λέγεται, δικτάκις ἀντέγραψε καὶ μέγα μέρος αὐτῆς ἀπειμημόνευσεν.

Οτε ἐνηλικιώθη, κατεδίωξε δικαστικῶς τοὺς ἐπιτρόπους ὑπὸ τὴν δδηγίαν τοῦ διδασκάλου του Ἰσαίου καὶ κατώρθωσε μικρὸν μόνον μέρος τῆς πατρικῆς περιουσίας ν ἀναλάβῃ. Διὰ τοῦτο ἀναγκασθεὶς νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῆς ἀπολεσθείσης περιουσίας ἐγένετο **λογογράφος**· ὡς τοιοῦτος συνέτασσε λόγους δικανικοὺς χάριν ἄλλων καὶ μεγάλως ἔξετιμάτο. Ἀλλὰ τὴν δόξαν του ἀπέκτησεν ἐκ τῶν πολιτικῶν λόγων καὶ τῆς πολιτικῆς ἐνεργείας κατὰ τοῦ Φιλίππου, τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας, ὅστις δισημέραι αὐξανόμενος διενοεῖτο νὰ κυριαρχήσῃ ὅλης τῆς Ἑλλάδος· τοῦτο βλέπων ὁ Δημοσθένης εἰργάζετο διὰ

παντὸς τρόπου ν^ο ἀνυψώσῃ τὸ φρόνημα τῶν συμπολιτῶν του ὑπενθυμίζων εἰς αὐτοὺς τὰ ἐν Μαραθῶνι, ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς κατορθώματα τῶν προγόνων. Καὶ ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀντηγωνίζετο πρὸς τοὺς φιλιππίζοντας ἐν Ἀθήναις ρήτορας, ἀφ' ἐτέρου δ' ἐφρόντιζε ν^ο ἀνεύρη συμμάχους τῶν Ἀθηναίων· δτε δ' ἀπεστάλη πρεσβευτὴς εἰς Θήβας, κατώρθωσε νά συμφιλιώσῃ τὰς ἔως τότε ἐχθρικὰς πόλεις, Ἀθήνας καὶ Θήβας, καὶ νά κάμῃ αὐτὰς συμμάχους· ἀλλ' ἡ συμμαχία αὗτη διελύθη διὰ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ ἥττης (338).

Καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ ἥτταν ὁ Δημοσθένης οὕτε ἀπεθαρρύνθη οὔτε ἔπαινε σνά μισῆ τοὺς Μακεδόνας· ἐν ἀρχῇ μάλιστα τῆς βασιλείας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξανδρου (336) ἐπέτυχεν, ἵνα οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Θηβαῖοι ἀποστατήσουν ἀπὸ τοὺς Μακεδόνας· ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος ἐπελθὼν κατὰ τῶν Θηβῶν καὶ καταστρέψας αὐτὰς ἐξήτησεν ἐπειτα παρὰ τῶν Ἀθηναίων τὴν παράδοσιν τοῦ Δημοσθένους καὶ ἀλλων τινῶν στρατηγῶν καὶ πολιτικῶν· διὰ τῆς ἐπεμβάσεως ὅμως τοῦ μακεδονίζοντος ὁρίσθης Δημάδου ἡ παράδοσις αὕτη ἀπεσθήθη.

Τὸ 334 νέα περιπέτεια ἀνέμενε τὸν Δημοσθένη· ὁ ταμίας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξανδρου Ἀρπαλος μετὰ πολλῶν χρημάτων κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας. Κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἀλεξανδρου οἱ Ἀθηναῖοι ἐφυλάκισαν μὲν τὸν Ἀρπαλον, κατέσχον δὲ τὰ χρήματα. Καὶ δὲ μὲν Ἀρπαλος κατώρθωσε νά δραπετεύῃ, τὰ δὲ χρήματα ἀριθμηθέντα εὑρέθησαν δλιγάτερα τῶν ὄσων ἐκεῖνος εἶχε κομίσει. Ἡγέρθησαν τότε ὑπόνοιαι, δτι τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν κατηναλώθη πρὸς δωρδοκίαν τῶν ρητόρων. Κατηγορήθη δὲ ὁ Δημοσθένης ὃς λαβὼν εἴκοσι πέντε τάλαντα καὶ κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον πεντήκοντα ταλάντων· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦδύνατο νά πληρώσῃ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐφυγεν εἰς Αἴγιναν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Τροιζῆνα. Καὶ ἔγραψε μὲν καὶ πρὸς τὴν βουλὴν καὶ πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων δικαιολογούμενος καὶ παρακαλῶν ν^ο ἀνακληθῆ, ἀλλ' αἱ παρακλήσεις αἵτια εἰς μάτην ἀπέβαινον· καὶ μόνον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξανδρου (323), δτε αἱ Ἀθῆναι, τὸ Ἀργος καὶ ἡ Κόρινθος ἐπινεστάτησαν κατὰ τῶν Μακεδόνων, ἀνεκλήθη ὑπὸ τοῦ δήμου πανηγυρικῶς.

Μετὰ τὴν ἀνάκλησίν του δ Δημοσθένης ἐξηκολούθει τὸν κατὰ τῶν Μακεδόνων ἀγῶνα· ἀλλ' ὅτε τὸ 322 αἱ Ἀθῆναι ἐκνοιεύθησαν καὶ φρουρὰ μακεδονικὴ ἔγκαθιδρύθη ἐν αὐταῖς, κατεδιώχθη ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μακεδονίας Ἀντιπάτρου καὶ κατέφυγεν εἰς τὸν ἐν Καλαυρίᾳ (νῦν Πόρω) ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος· ἐκεῖ, ἵνα μὴ πέσῃ ζῶν εἰς τὰς

χεῖρας τῶν σταλέντων πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ, ἀπέθανε πιὼν δηλητήριον (κατὰ τὸν Ὁκτώβριον τοῦ 322).

Οἱ κάτοικοι τῆς Καλαυρίας ἤγειραν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος μνῆμα τοῦ φίτορος καὶ ἐπὶ αἰῶνας πολλοὺς ἔξηκολούθουν νὰ τιμοῦν τὴν μνήμην αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔστησαν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ φίτορος καὶ εἰς τὴν βάσιν ἐπέγραφαν τὸ πολυθρούλητον ἐπίγραμμα :

*Εἴπερ ἵσην δώματην γνώμην, Δημόσθενες, εἰλέτε,
οὕποτ' ἀν 'Ελλήνων ἥρξεν "Αρης Μακεδών.*

2. Λόγοι Δημοσθένους.

‘Υπὸ τὸ δόνομα τοῦ Δημοσθένους διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν 61 λόγοι· ἐκ τούτων οἱ μὲν 15 εἶναι συμβουλευτικοὶ ἢ δημηγορίαι, οἱ δὲ λοιποὶ δικανικοί. Ἐκ τῶν συμβουλευτικῶν, δηλ., τῶν λόγων τῶν ἀπαγγελθέντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου, σπουδαιότατοι εἶναι οἱ τέσσαρες Φιλιππικοὶ καὶ οἱ τρεῖς Ολυνθιακοί· τῶν δὲ δικανικῶν ἔχομεν δύο εἰδή: 1) λόγους δικανικοὺς δημοσίους, ἀπαγγελθέντας δηλ. ἐν δημοσίαις δίκαιαις, ἐκ τῶν δύοιν τοις σπουδαιότατος εἶναι ὁ περὶ τοῦ στεφάνου, καὶ 2) λόγους δικανικοὺς ἴδιωτικούς, ἀπαγγελθέντας δηλ. ἐν ἴδιωτικαις δίκαιαις.

ΜΕΡΟΣ Α'

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

I. ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Α

Είσαγωγή. Η "Ολυνθός" ήτο μία ἐκ τῶν ἀξιολογωτέρων πόλεων τῆς ἀρχαιότητος. Ἐκειτοῦ ἐν τῇ Χαλκιδικῇ χερσονήσῳ ἐπὶ τῆς ΒΔ πλευρᾶς τοῦ Τορωναίου κόλπου.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Φιλίππου καὶ τὸν πόλεμον αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ Ὄλυνθιοι συνέπροστον μετ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο δὲ Φίλιππος εἰς ἀντάλλαγμα παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν δύο πόλεις, τὴν Ποτείδαιαν καὶ τὸν Ἀνθεμοῦντα. Οἱ Ὄλυνθιοι βλέποντες τὰς τοιαύτας πρὸς αὐτὸν διαιθέσεις τοῦ Φιλίππου ἐθεώρουν ἔαυτοὺς εὐτυχεῖς καὶ ἀσφαλεῖς καὶ ἐπίστενον, διτὶ δὲ Φίλιππος θὰ ἄφηρε τὴν Ὅλυνθον μετὰ τῶν συμμαχικῶν της πόλεων νὰ ἴψισταται ὡς ἀνεξάρτητος πολιτεία παρὰ τὰ σύνορα τοῦ μακεδονικοῦ βασιλείου.

'Ἄλλ' δὲ δὲ Φίλιππος ἐπροχώρησε πρὸς τὴν Θράκην, διτε καθυπέταξε τὴν Θεσσαλίαν, κατέβαλε τὸν Φωκεῖς καὶ κατέστησε φανερόν, διτε οὕτε φίλον οὕτε σύμμαχον σέβεται, τότε οἱ Ὄλυνθιοι ἀντελήφθησαν τὸν ἐπικρεμάμενον καὶ κατὰ τῶν ἰδίων κίνδυνον. Ἐκριναν λοιπὸν καλὸν νὰ στείλουν πρέσβεις εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ εἰρηνεύσοντι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους (τὸ 352).

Τὸ διάβημα τοῦτο τῶν Ὄλυνθίων δὲ Φίλιππος ἐθεώρησε μὲν ὡς ἔχθρικόν, ἀλλὰ δὲν ἐπεχείρησε κατ' αὐτῶν πόλεμον ἀμέσως· ἡρκέσθη ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ εἰσβάλῃ (τὸ 351) εἰς τὴν Χαλκιδικὴν καὶ νὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸν Ὄλυνθίους ἀπειλητικῶς τὰς στρατιωτικάς του δυνάμεις. Τὸ 349 δμως λαβὼν ὡς πρόφασιν τὴν ἀρνησιν τῶν Ὄλυνθίων ν' ἀποδώσοντι τὸν καταφυγόντα εἰς τὴν πόλιν των ἀδελφῶν του Ἀρριδαῖον κηρύττει δριστικῶς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ὄλυνθίων. Οἱ Ὄλυνθιοι τότε ἀποστέλλουν εἰς Ἀθήνας πρέσβεις ζητοῦντες συμμαχίαν καὶ ταχεῖαν βοήθειαν.

Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν Ὄλυνθίων πρέσβεων συνέρ-

χορταὶ εἰς ἐκκλησίαν κατὰ ταύτην λαβόντες τὸν λόγον πολλοὶ φήτο-
ρες ἔξερφοσαν ἐνδοιασμὸν διὰ τὴν ἀποστολὴν βοηθείας εἰς Ὀλυμπον·
τελενταῖον ἀναβαίνει εἰς τὸ βῆμα ὁ Δημοσθένης καὶ ἀπαγγέλλει τὸν
Α' Ὁλυμπιακὸν—κατὰ τὸ θέρος τοῦ 349—, ἐν τῷ δοιάρῳ ὑποδεικνύει
εἰς τὸν Ἀθηναίους, τί διφέλονν οὗτοι νὰ πράξουν ἐν τῇ προκειμένῃ
περιστάσει.

- 1 'Αντὶ πολλῶν ὅν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς
ἔλλέσθαι* νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν* τῇ
πόλει, περὶ* ὃν νυνὶ* σκοπεῖτε*. "Οτε* τοίνυν τοῦθ' οὕτως
ἔχει, προσήκει προθυμώς ἐθέλειν ἀκούειν τῶν βουλομένων
συμβουλεύειν· οὐδὲ γάρ μόνον, εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος* ἥκει*
τις, τοῦτ' ὅν ἀκούσαντες λάβοιτε*, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας τύ-
χης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα* ἐνί-
οις ὃν ἐπελθεῖν* εἰπεῖν, ὥστ' ἐξ ἀπάντων ὁρδίαν τὴν τοῦ
2 συμφέροντος ὑμῖν αἰρεσιν* γενέσθαι. 'Ο μὲν οὖν παρὸν και-
ρός*, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μόνον* οὐχὶ λέγει φωνὴν ἀφείς,
ὅτι τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς ἀντιληπτέον* ἐστίν,
εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε· ὑμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὅν-
τινά μοι δοκοῦμεν* ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά.

- 3 "Εστι δὴ τά γέμοὶ δοκοῦντα*, ψηφίσασθαι μὲν ἥδη* τὴν
βοήθειαν καὶ παρασκευάσασθαι τὴν ταχίστην*, ὅπως ἐνθένδε
βοηθήσῃτε καὶ μὴ πάθητε ταῦτὸν* ὅπερ καὶ πρότερον, πρε-
σβείαν δὲ πέμπειν, ἥτις ταῦτ' ἔρει καὶ παρέσται* τοῖς πρά-
γμασιν ὃς* ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος*, μὴ πανοῦργος ὃν καὶ
δεινὸς* ἀνθρωπος* πράγμασι χρῆσθαι*, τὰ* μὲν εὔκων, ἡνίκ'
ὅτι τύχῃ, τὰ δ' ἀπειλῶν (ἀξιόπιστος δ' ὃν εἰκότως φαίνοιτο),
τὰ δ' ἡμᾶς διαβάλλων* καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν, τρέ-
ψηται* καὶ παρασπάσηται τι τῶν ὅλων πραγμάτων.

- 4 Οὐ* μὴν ὅλλ' ἐπιεικῶς*, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦθ' ὁ

* Οἱ ἀστερίσκοι παραπέμπουν εἰς τὸ ἐν τέλει Λεξιλόγιον.

δυσμιχώτατόν* ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων, καὶ βέλτιστον ὑμῖν τὸ γὰρ εἶναι πάντων ἐκεῖνον ἐν δύντα κύριον καὶ ὁγ-
τῶν* καὶ ἀπορρήτων*, καὶ ἄμα στρατηγὸν καὶ δεσπότην* καὶ
ταμίαν, καὶ πανταχοῦ αὐτόν παρεῖναι τῷ στρατεύματι, πρὸς*
μὲν τὸ τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι
πολλῷ προέχει*, πρὸς δὲ τὰς καταλλαγάς*, ἃς ἂν ἐκεῖνος ποι-
ήσαιτ' ἀσμενος πρὸς Ὀλυνθίους, ἐναντίως ἔχει*. Δῆλον γάρ 5
ἐστι τοῖς Ὀλυνθίοις, δτι νῦν οὐ περὶ δόξης οὐδὲ ὑπὲρ με-
ρούς χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀναστάσεως* καὶ ἀνδραποδι-
σμοῦ τῆς πατρίδος, καὶ ἵσασιν, ἢ τ' Ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε*
τοὺς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν καὶ Πυδναίων τοὺς ὑποδε-
ξαμένους· καὶ δῆλος* ἀπιστον, οἷμαι, ταῖς πολιτείαις* ἡ τυ-
ραννίς, ἀλλως* τε καν διμορφον χώραν ἔχωσι.

Ταῦτ' οὖν ἐγγνωκότας* ὑμᾶς, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ 6
τᾶλλον, ἢ προσήκει, πάντας ἐνθυμουμένους*, φημὶ δεῖν ἐθελῆ-
σαι καὶ παροξυνθῆναι* καὶ τῷ πολέμῳ προσέχειν*, εἰπεξ* πο-
τέ, καὶ νῦν, χορήματ' εἰσφέροντας προθύμως καὶ αὐτοὺς ἔξι-
όντας* καὶ μηδὲν ἐλλείποντας*. Οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις*
ἔθ* ὑμῖν τοῦ μὴ τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθέλειν ὑπολείπεται. Νυνὶ 7
γάρ, δι πάντες ἐθούλουν* τέως*, Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι* δεῖν
Φιλίππῳ, γέγονεν αὐτόματον*, καὶ ταῦθ* δις ἂν ὑμῖν μάλι-
στα συμφέροι*. Εἰ μὲν γάρ ὑφ' ὑμῶν πεισθέντες ἀνείλοντο*
τὸν πόλεμον, σφαλεροὶ* σύμμαχοι καὶ μέχρι του ταῦτ' ἀν
ἐγγνωκότες* ἥσαν ἵσως ἐπειδὴ δέξ* τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγ-
κλημάτων* μισοῦσι, βεβαίαν* εἰκός τὴν ἔχθραν αὐτοὺς ὑπὲρ
ῶν φοβοῦνται καὶ πεπόνθασιν ἔχειν.

Οὐ δεῖ δὴ τοιοῦτον, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, παραπεπτω- 8
κότα* καιρὸν ἀφεῖναι, οὐδὲ παθεῖν ταῦτον, διπερ ἥδη πολλά-
κις πρότερον πεπόνθατε. Εἰ γάρ, διθ' ἥκομεν* Εὐβοεῦσι βε-
βιοηθηκότες καὶ παρῆσαν* Ἀμφιπολιτῶν Ιέραξ* καὶ Στρατο-
κλῆς ἐπὶ τοιτὶ τὸ βῆμα, κελεύοντες ἡμᾶς πλεῖν καὶ παραλαμ-

- βάνειν τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν, ἵνα περ ὑπὲρ τῆς Εὐθύέων σωτηρίας, εἴχετ' ἀν' Ἀμφίπολιν τότε καὶ πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἦτε ἀπηλ-
- 9 λαγμένοι πραγμάτων*. Καὶ πάλιν, ἵνα καθ' ἔκαστα* λέγων διατρίβω*, πολιορκούμεν' ἀπηγγέλετο, εἰ τότε τούτων ἐνὶ τῷ πρώτῳ προθύμως καὶ ὡς προσῆκεν ἐβοηθήσαμεν αὐτοῖς, ὁφονι*
- 1 καὶ πολὺ ταπεινοτέρῳ νῦν ἀν' ἔχονται τῷ Φιλίππῳ. Νῦν δὲ τὸ μὲν παρὸν ἀεὶ προϊέμενοι*, τὰ δὲ μέλλοντ' αὐτόματ' οἴομενοι σχήσειν* καλῶς, ηὗξήσαμεν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιππον ἡμεῖς καὶ κατεστήσαμεν τηλικοῦτον*, ἥλικος* οὐδεὶς πω*
- βασιλεὺς γέγονε Μακεδονίας. Νῦν δὴ καιρὸς ἥκει* τις, οὗτος ὁ τῶν Ὀλυμφίων, αὐτόματος τῇ πόλει, ὃς οὐδενός ἐστιν ἐλάττων τῶν προτέρων ἐκείνων.
- 10 Καὶ ἔμοιγε δοκεῖ τις ἄν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίκαιοι, λογιστὴς* τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπηργμένων* καταστάς καίπερ οὐκ ἔχόντων ὡς δεῖ πολλῶν, ὅμως μεγάλην ἀν' ἔχειν αὐτοῖς χάριν, εἰκότως τὸ μὲν γάρ πόλλος ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἀν τις θείη* δικαίως, τὸ δὲ μήτε πάλαι πεπονθέναι πεφήνεναι* τέ τιν' ἡμῖν συμμαχίαν τούτων ἀντίρροπον*, ὃν βουλόμεθα χρῆσθαι*, τῇ παρ' ἐκείνων εὔνοίας εὐεργέτημ' ἀν ἔγωγε θείην*. Ἄλλο, οἷμαι, παρόμοιόν ἐστιν, ὅπερ καὶ περὶ* τῆς τῶν χορηγάτων κτήσεως· ἀν μὲν γάρ, δούς ἀν τις λάβῃ, καὶ σώσῃ*, μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ τὴν χάριν, ἀν δ' ἀναλόγας λάθη*, συνανήλωσε* καὶ τὸ μεμνῆσθαι τὴν χάριν. Καὶ περὶ* τῶν πραγμάτων οὕτως· οἱ μὴ χρησάμενοι τοῖς καιροῖς δρυπῆς οὐδὲ, εἰ συνέβη τι παρὰ τῶν θεῶν χρηστόν, μνημονεύουσι· πρὸς* γάρ τὸ τελευταῖον ἐκβάντε καστον τῶν πρὸν ὑπαρξάντων κρίνεται.
- 11 Διὸ καὶ* σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φροντίσαι*, ἵνα ταῦτα ἐπανορθωσάμενοι* τὴν ἐπὶ τοῖς

πεποιημένοις ἀδοξίαν* ἀποτομφύμεθα*. Εἰ δὲ προησόμεθ*,¹² ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τούτους τοὺς ἀνθρώπους, εἴτ' Ὁλυνθον ἐκεῖνος καταστρέψεται*, φρασάτω τις ἔμοι, τί τὸ κωλῦον ἔτ' αὐτὸν ἔσται βαδίζειν, ὅποι βούλεται.

¹³ Αρα λογίζεται τις ὑμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρεῖ* τὸν τρόπον, δι'* ὃν μέγας γέγονεν ἀσθενῆς ὃν τὸ κατ' ἀρχὰς Φίλιππος; Τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβών, μετὰ ταῦτα Πύδναν, πάλιν* Ποτείδαιαν, Μεθώνην αὖθις*, εἴτα Θετταλίας ἐπέβη*. μετὰ ταῦτα Φεοάς, Παγασάς, Μαγνησίαν, πάνθ' ὃν ἔβοιλετ' εὐτρεπίσας* τρόπον, ὥχετ' εἰς Θράκην· εἴτ' ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλών, τοὺς δὲ καταστήσας* τῶν βασιλέων ἡσθενῆς· πάλιν ὁαῖσας* οὐκ ἐπὶ τὸ ὁρμοῦμεν ἀπέκλινεν*, ἀλλ' εὐθὺς Ὁλυνθοῖς ἐπεχείρησεν*. Τὰς δ' ἐπ' Ἰλλυριοὺς καὶ Πατονας αὐτοῦ καὶ πρὸς Ἀρύβιαν* καὶ ὅποι τις ἂν εἴποι παραλείπω στρατείας.

«Τί οὖν», ὅν τις εἴποι, «ταῦτα λέγεις ἡμῖν νῦν;» ¹⁴ Ινα γνῶτε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ αἰσθησθ' ἀμφότερα, καὶ τὸ προΐεσθαι* καθ' ἔκαστον ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὃς* ἀλυσιτελές*, καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην*, ἢ χοηταῖς* καὶ συζῆς Φίλιππος, ὑφ* ἵς οὐκ ἔστιν*, ὅπως ἀγαπήσας* τοῖς πεπραγμένοις ἡσυχίαν σχήσει. Εἰ δ' ὁ μέν, ὃς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς* ἔσται, ἢμεις δ' ὃς οὐδενὸς ἀντιληπτέον* ἐρρωμένως τῶν πραγμάτων*, σκοπεῖσθ*, εἰς τί ποτ'* ἐλπὶς ταῦτα τελευτῆσαι*. Πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθυης* ἔστιν ¹⁵ ὑμῶν, ὃστις ἀγνοεῖ τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρον* ἤξοντ*, ἀν ἀμελήσωμεν; Ἀλλὰ μήν, εἰ τοῦτο γενήσεται, δέδοικ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ὁδοῖς* ἐπὶ μεγάλοις τόκοις μικρὸν εὔπορησαντες* χρόνον ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων* ἀπέστησαν*, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρρωμηκότες*, καὶ ἀπαντα πρὸς, ἥδονὴν ἔητοῦντες πολλὰ καὶ χαλεπὰ* ὃν οὐκ ἥβουλόμεθ' ὕστερον εἰς

- ἀνάγκην ἐλθωμεν ποιεῖν, καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.
- 16 Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν* ἵσως φῆσαι τις ἀν ὁρίδιον καὶ παντὸς εἶναι*, τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων, ὃ, τι δεῖ πράττειν, ἀποφαίνεσθαι*, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. Ἐγὼ δ' οὐκ ἀγνοῶ μέν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦθ', ὅτι πολλάκις ὑμεῖς οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὅρῃ ποιεῖσθε*, ἀν τι μὴ κατὰ γνώμην* ἔκβη*: οὐ μὴν οἷμαι δεῖν τὴν ἴδιαν ἀσφάλειαν σκοπούνθ* ὑποστεῖ. ασθαι* περὶ ὧν ὑμῖν συμφέρειν ἥγοῦμαι.
- 17 Φημὶ δὴ δικῆ*: βοηθήτεον* εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν, τῷ τε τὰς πόλεις τοῖς Ὀλυνθίοις σφέζειν καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἔκπεμπειν, καὶ τῷ τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώταις ἑτέροις εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε, ὀκνῶ*, μὴ μάταιος ἥμιν ἡ στρατεία 18 γένηται. Εἴτε* γάρ, ὑμῶν τὴν ἐκείνου κακῶς ποιούντων, ὑπομείνας τοῦτ' Ὀλυνθὸν παραστήσεται, ὁρδίως ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἐλθὼν ἀμυνεῖται εἴτε, βοηθησάντων* μόνον ὑιῶν εἰς Ὀλυνθὸν, ἀκινδύνως ὅρῶν ἔχοντα τὰ οἴκοι* προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι, περιέσται* τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων. Δεῖ δὴ πολλὴν καὶ δικῆ*: τὴν βοήθειαν εἶναι.
- 19 Καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γιγνώσκω*: περὶ* δὲ χρημάτων πόρου, ἔστιν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χοήμαθ' ὑμῖν, ἔστιν, δούσ' οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων στρατιωτικά*: ταῦτα δ' ὑμεῖς οὗτως, ὡς βούλεσθε, λαμβάνετε*. Εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς στρατευμένοις ἀποδώσετε, οὐδενὸς ἥμιν προσδεῖ* πόρου, εἰ δὲ μή, προσδεῖ, μᾶλλον* δ' ἀπαντος ἐνδεῖ* τοῦ πόρου. «Τί οὖν;» ἀν τις εἴποι «σὺ γράφεις* ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά;» Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. Ἐγὼ μὲν γάρ ἥγοῦμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι* καὶ ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά καὶ μίαν σύνταξιν* εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ

δέοντα· ύμεις δ' οὔτω πως ἄνευ πραγμάτων* λαμβάνειν εἰς* τὰς ἑορτάς. Ἐστι δὴ λοιπόν*, οἷμαι, πάντας εἰσφέρειν, ἀν πολλῶν δέη, πολλά, ἀν δλίγων, δλίγα. Δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι* γενέσθαι τῶν δεόντων. Λέγουσι δὲ καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους, ὃν ἔλεσθ', διτις ὑμῖν συμφέρειν δοκεῖ· καὶ ἔως ἔστι καιρός, ἀντιλάβεσθε* τῶν πραγμάτων.

Αξιον δ' ἐνθυμηθῆναι καὶ λογίσασθαι, τὰ πράγματα²¹ ἦν φασιέστηκε* νῦν τὰ Φιλίππου. Οὔτε γάρ, ὡς δοκεῖ καὶ φήσειέ τις ἀν μὴ σκοπῶν ἀκριβῶς, εὐτρεπῶς οὐδ' ὡς ἀν κάλλιστ' αὐτῷ τὰ παρόντ' ἔχει*, οὔτ' ἀν ἔξήνεγκε* τὸν πόλεμόν ποτε τοῦτον ἐκεῖνος, εἰ πολεμεῖν* φήμῃ δεήσειν αὐτόν, ἀλλ' ὡς* ἐπιδόν ἀπαντα τότ' ἥλπιζε τὰ πράγματα²² ἀναιρήσεσθαι, καὶ τα διέψευσται. Τοῦτο δὴ πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ γνώμην* γεγονός καὶ πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει, εἴτα τὰ τῶν Θετταλῶν*. Ταῦτα γὰρ ἀπιστα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ αἱ πᾶσιν ἀνθρώποις, κοιμιδῇ* δ', ὥσπερ ἦν, καὶ ἔστι νῦν τούτῳ. Καὶ γὰρ Παγασάς ἀπαιτεῖν αὐτόν εἰσιν ἐψηφισμένοι καὶ Μαγνησίαν κεκωλύκασι τειχίζειν. Ήκουον δ' ἔγωγέ τινων, ὡς οὐδὲ τοὺς λιμένας* καὶ τὰς ἀγορὰς* ἔτι δώσοιεν αὐτῷ καρποῦσθαι· τὰ γὰρ κοινὰ* τῶν Θετταλῶν ἀπὸ τούτων δέοι διοικεῖν, οὐ Φίλιππον λαμβάνειν. Εἰ δὲ τούτων ἀποστερηθῆσεται τῶν χρημάτων, εἰς στενὸν κοιμιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται*.

Αλλὰ* μὴν τὸν γε Παίονα* καὶ τὸν Ἰλλυριὸν* καὶ αἱ πλῶς* τούτους ἀπαντας ἡγεῖσθαι χοή αὐτονόμους ἥδιον* ἀν καὶ ἐλευθέρους ἢ δούλους εἶναι· καὶ γὰρ ἀήθεις* τοῦ κατακούειν* τινός εἰσι, καὶ ἀνθρωπος ὑβριστής*, ὡς φασιν. Καὶ μὰ Δί' οὐδὲν ἀπιστον* ἵσως τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν* τοῖς ἀνοήτοις γίγνεται,

διόπερ* πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τάγαθὰ τοῦ κτήσασθαι
χαλεπώτερον εἶναι.

24 Δεῖ τοίνυν ὑμᾶς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἀκαιρίαν* τὴν
ἐκείνου καιρὸν* ὑμέτερον νομίσαντας ἐτοίμως* συνάρασθαι*
τὰ πράγματα, καὶ πρεσβευομένους* ἐφ' ἂ δεῖ καὶ στρατευομέ-
νους αὐτὸὺς καὶ παροξύνοντας τοὺς ἄλλους ἀπαντας, λογιζο-
μένους*, εἰ Φίλιππος λάβοι καθ' ἡμῶν τοιοῦτον καιρὸν καὶ
πόλεμος γένοιτο πρὸς τῇ χώρᾳ, πῶς* ἀν σύτὸν οἴεσθ' ἐτοίμως
ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν; Εἰτ' οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ^{τό} μηδὲ ἂ πάθοιτ' ἄν,
εἰ δύναιτ^ε ἐκεῖνος, ταῦτα ποιῆσαι καιρὸν ἔχοντες οὐ τολμήσετε;

25 "Ετι* τοίνυν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδὲ τοῦθ' ὑμᾶς λαν-
θανέτω, ὅτι νῦν αἰρεσίς* ἐστιν ὑμῖν| πότερος* ὑμᾶς ἐκεῖ χρὴ πο-
λεμεῖν ἢ παρ' ὑμῖν ἐκεῖνον. | Εἳν μὲν γὰρ ἀντέγῃ τὰ τῶν Ὁ-
λυνθίων*, ὑμεῖς ἐκεῖ πολεμήσετε| καὶ τὴν ἐκείνους κακῶς ποιή-
σετε, τὴν ὑπάρχουσαν* καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην ἀδεῶς καρπού-
μενοι| ἀν δ' ἐκεῖνα Φίλιππος λάβῃ, | τίς αὐτὸν κωλύσει δεῦρο
26 βαδίζειν; | Θηβαῖοι; Μὴ λίαν πικρὸν* εἰπεῖν ἦ, | καὶ συνεισβα-
λοῦσιν ἐτοίμως. | Άλλὰ Φωκεῖς; Οἱ τὴν οἰκείαν οὐχ οἶοτε* τ'
ὄντες φυλάττειν, | ἐὰν μὴ βοηθήσηθ' ὑμεῖς. | "Η ἄλλος τις;
| «Άλλ', ὃ τāν*, οὐχὶ βουλήσεται» | Τῶν ἀτοπωτάτων μέντ' ἄν
εἴη, εἰ, ἀ νῦν ἀνοιαν διφλασκάνων* διμος ἐκλαλεῖ*. | ταῦτα δυ-
νηθεῖς μὴ πράξει|

27 'Άλλὰ μὴν ἡλίκα* γ' ἐστὶ τὰ διάφορα ἐνθάδ' ἢ ἡεὶ πο-
λεμεῖν, οὐδὲ λόγου προσδεῖν* ἥγοῦμαι. | Εἰ γὰρ ὑμᾶς δείσειεν
αὐτὸὺς τριάκονθ' ἡμέρας μόνας ἔξω γενέσθαι* καὶ ὅσ' ἀνάγκη στρατοπέδῳ
στρατοπέδῳ χρωμένους* τῶν ἐκ* τῆς χώρας λαμβάνειν, μηδε-
νὸς ὄντος ἐν αὐτῇ, πολεμίου λέγω*, | πλείον' ἀν οἷμαι ζημιωθῆ-
ναι τοὺς γεωργοῦντας ἡμῶν| ἢ ὅσ' εἰς ἀπαντα τὸν πρὸς* τοῦ
πόλεμον δεδαπάνησθε. | Εἰ δὲ δὴ πόλεμος τις ἥξει, πόσα χρὴ νο-
μίσαι ζημιώσεσθαι; | Καὶ πρόσεσθ' ἡ ὑβρις* καὶ ἔθ' ἡ τῶν πρα-
γμάτων αἰσχύνη*, οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν.

Πάντα δὴ ταῦτα δεῖ συνιδόντας^{*} ἀπαντας βοηθεῖν καὶ 28 ἀπωθεῖν ἐκεῖσε τὸν πόλεμον, τοὺς μὲν εὐπόρους, ἵν' ὑπὲρ τῶν πολλῶν, ὃν καλῶς^{*} ποιοῦντες ἔχουσι, μίκρον ἀναλίσκοντες τὰ λοιπὰ καρπῶνται ἀδεῶς, τοὺς δὲ ἐν ἥλικια^{*}, ἵνα τὴν τοῦ πολεμεῖν ἐμπειρίαν ἐν τῇ Φιλίππου χώρᾳ κτησάμενοι φοβεροὶ φύλακες τῆς οἰκείας ἀκεραίου^{*} γένωνται, τοὺς δὲ λέγοντας^{*}, ἵν' αἱ τῶν πεπολιτευμένων^{*} ἀντοῖς εὔθυναι^{*} ὅφδιαι γένωνται, ὡς^{*}, διοῖ^{*} ἄττ' ἀν ὑμᾶς περιστῆ^{*} τὰ πράγματα, τοιοῦτοι κριταὶ καὶ τῶν περὶ αγμένων αὐτοῖς ἔσεσθε. Χρηστὰ δὲ εἴη παντὸς εἶνεκα^{*}.

II. ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Β

Εἰσαγωγή. 'Ο Δημοσθένης ἐν τῷ Α' 'Ολυνθιακῷ ὑπέδειξεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὃι πρέπει νὰ ἐνεργήσουν δραστηρίως, νὰ παρασκενασθοῦν δὲ δύο στρατοὶ πολιτῶν Ἀθηναίων—καὶ ὅχι μισθοφόρων—ἐκ τῶν δύοιων δὲ μὲν εἰς νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀπειλουμένην Ὁλυνθον, δὲ ἄλλος νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν. 'Αλλ' ὁ Δημοσθένης δὲν εἰσηκούσθη· οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν εἰς τοὺς Ὁλυνθίους σιρατιωπικὴν βιήθειαν ἀποτελουμένην μόνον ἐκ δισχιλίων μισθοφόρων καὶ τριάκοντα τριήρων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Χάροτος. Ἡ βιήθεια αὕτη οὐδὲν κατώρθωσεν· δὲ Χάρος, ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ μισθοδοτῇ τὸν στρατόν, δὲν ἐπολέμει πρὸς τὸν Φίλιππον, ἀλλ' ἐλήστεινερ ἐμπορικὰ πλοῖα. Διὰ τοῦτο οἱ Ὁλύνθιοι στέλλουν νέαν πρεσβείαν εἰς Ἀθήνας ζητοῦντες νέαν βιήθειαν.

Οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον μὲν συνείδησιν τοῦ κρισίμου τῆς περιστάσεως, ἀλλ' ἐδίσταζον νὰ βοηθήσουν τοὺς Ὁλυνθίους φοβούμενοι τὴν μεγάλην δύναμιν τοῦ Φιλίππου. Διὰ τοῦτο δὲ οἱ Δημοσθένης ἀναλαμβάνει ἐκ δευτέρου νὰ διμιήσῃ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἀπαγγέλλει τὸν Β' 'Ολυνθιακόν—μετὰ παρέλευσιν ἐλαχίστου χρόνου ἀπὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ

πρώτου, ἦτοι κατὰ τὸ θέρος τοῦ 349— ἐν αὐτῷ προσπαθεῖ δὲ ρήτωρ
νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν Ἀθηναίους καὶ ὑποδεικνύει εἰς αὐτούς, τὸ διφείλουν
νὰ πράξουν.

- 1 'Επὶ* πολλῶν μὲν ἢν τις ἰδεῖν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ
μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γιγνομένην τῇ
πόλει, οὐχ ἥκιστα δὲ ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι· τὸ γὰρ τοὺς
πολεμήσοντας Φιλίππων γεγενῆσθαι* καὶ χώραν διμορφον καὶ
δύναμιν τινα* κεκτημένους καί, τὸ μέγιστον ἀπάντων, τὴν
ὑπὲρ* τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας, ὡστε τὰς πρὸς
ἐκεῖνον διαλλαγὰς* πρῶτον μὲν ἀπίστους, εἶτα τῆς ἑαυτῶν
πατρίδος νομίζειν ἀνάστασιν*, δαιμονίᾳ* τινὶ καὶ θείᾳ παν-
2 τάπασιν ἔοικεν εὐεργεσίᾳ. Δεῖ τοίνυν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
τοῦτο* ἥδη σκοπεῖν* αὐτούς, ὅπως μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς
εἴναι δόξοιμεν τῶν ὑπαρχόντων, ὡς ἔστι* τῶν αἰσχρῶν,
μᾶλλον* δὲ τῶν αἰσχύστων, μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων*, διν
ἡμέν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προϊεμένους*, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ^{τῆς}
τύχης παρασκευασθέντων συμμάχων καὶ καιρῶν*.
- 3 Τὸ μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου ὁώμην
διεξιέναι* καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων προτρέπειν τὰ δέοντα
ποιεῖν ὑμᾶς οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἥγονται. Διὰ τί; "Οτι μοι δοκεῖ
πάνθ', ὅστις ἢν εἴποι τις ὑπὲρ* τούτων, ἐκεῖνῳ μὲν ἔχειν* φιλο-
τιμίαν*, ἡμῖν δὲ οὐχὶ καλῶς πεπρᾶχθαι. 'Ο μὲν γὰρ ὅσφι πλείον
ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσούτῳ θαυμαστότερος
παρὰ πᾶσι νομίζεται. ὑμεῖς δὲ ὅσφι χεῖρον ἢ προσῆκε κέχρη-
σθε* τοῖς πράγμασι, τοσούτῳ πλείον αἰσχύνην ὠφλήκατε*.
- 4 Ταῦτα μὲν οὐ παραλείψω. Καὶ γὰρ εἰ μετ' ἀληθείας τις, ὡς
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοποῖτο*, ἐνθένδ' ἢν αὐτὸν ἤδοι μέγαν
γεγενημένον, οὐχὶ παρ'* αὐτοῦ. "Ων οὖν ἐκεῖνος μὲν ὀφείλει
τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις* χάριν, ὑμῖν δὲ δίκην* προσ-
ήκει λαβεῖν, οὐχὶ νῦν δρῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν· ἀ δὲ καὶ

χωρὶς τούτων ἔνι* καὶ βέλτιόν ἐστιν ἀκηκοέναι πάντας ὑμᾶς καὶ μεγάλα, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἔκείνου φαίνοιτ' ἂν δνεῖδη* βουλομένους ὁρθῶς δοκιμάζειν*, ταῦτ' εἰπεῖν πειράσομαι.

Τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον καὶ ἄπιστον καλεῖν ἀνευ τοῦ τὰ 5 περογαμένα δεικνύναι λοιδορίαν* εἴναί τις ἀν φήσειε κενὴν δικαίως· τὸ δὲ πάνθ', ὅσα πώποτ' * ἔπραξε, διεξιόντ* ἐφ' ἄπασι τούτοις ἐλέγχειν καὶ βραχέος λόγου συμβαίνει δεῖσθαι καὶ δυοῖν ἔνεγκ' ἥγούμαι συμφέρειν εἰρῆσθαι, τοῦ τ' ἔκεινον, δπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον* φαίνεσθαι καὶ τοὺς ὑπερεπεπληγμένους* ὡς ἄμαχόν* τινα τὸν Φύλιππον ἰδεῖν, ὅτι πάντα διεξελήλυθεν*, οἵς πρότερον παραχρουόμενος* μέγας ἡγένηθη*, καὶ πρὸς αὐτὴν ἥκει* τὴν τελευτὴν τὰ πράγματα αὐτῷ.

Ἐγὼ γάρ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρ' ἀν ἥγούμην καὶ 6 αὐτὸς φοβερὸν τὸν Φύλιππον καὶ θαυμαστόν, εἰ τὰ δίκαια πράττονθ' ἔωρων ηγένημένον· νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν εὔρισκο τὴν μὲν ἡμετέραν εύήθειαν* τὸ κατ' ἀρχάς, ὅτ' Ὁλυνθίους ἀπήλαυνόν* τινες ἐνθένδε βουλομένους ὑμῖν διαλεχθῆναι, τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτ' ἀπόρρητον* ἐκεῖνο κατασκευάσαι*, τούτῳ προσαγαγόμενον*, τὴν δ' Ὁλυνθίων φιλίαν μετὰ ταῦτα τῷ Ποτείδαιαν 7 οὖσαν ὑμετέραν ἔξελεῖν* καὶ τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους ὑμᾶς ἀδικῆσαι, παραδοῦναι δ' ἐκείνοις, Θετταλοὺς δὲ νῦν τὰ τελευταῖα τῷ Μαγνησίᾳ παραδώσειν ὑποσχέσθαι καὶ τὸν Φωκικὸν* πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι. "Ολως* δ' οὐδὲὶς ἔστιν, ὅντιν' οὐ πεφενάκιεν* ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων* τὴν γὰρ ἑκάστων ἄνοιαν* ἀεὶ τῶν ἀγνούντων αὐτὸν ἔξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων* οὕτως ἡγένηθη.

"Ωσπερ οὖν διὰ τούτων ἥρθη* μέγας, ἥντις* ἔκαστοι 8 συμφέρον αὐτὸν ἔαυτοῖς φόντο τι πράξειν, οὕτως ὀφείλει διὰ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι* πάλιν, ἐπειδὴ πάνθ' εἶνεγκ' ἔαυτοῦ ποιῶν ἔξελήλεγκται. Καιροῦ μὲν δή, ὃ ἄνδρες

Αθηναῖοι, πρὸς τοῦτο πάρεστι^{*} Φιλίππῳ τὰ πράγματα· ἥτις παρελθὼν^{*} τις ἐμοὶ, μᾶλλον^{*} δὲ ὑμῖν δειξάτω, ἢ ὡς οὐκ ἀληθῆ ταῦτ’ ἔγω λέγω, ἥτις οἱ τὰ πρῶτα^{*} ἔξηπατημένοι τὰ λοιπὰ^{*} πιστεύσουσιν, ἢ ὡς οἱ παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν δεδουλωμένοι Θετταλοὶ νῦν οὐκ ἀνέλευθεροι γένοιντ’ ἄσμενοι.

9 Καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν τοῦτο μὲν οὕτως ἔχειν ἤγειται, οἵτεται δὲ βίᾳ καθέξειν^{*} αὐτὸν τὰ πράγματα τῷ τὰ χωρία^{*} καὶ λιμένας καὶ τὰ τοιαῦτα προειληφέναι^{*}, οὐκ ὁρθῶς οἴεται.^ο Οταν μὲν γάρ ὑπὲν εὔνοίας τὰ πράγματα συστῆ^{*} καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέρῃ τοῖς μετέχουσι τοῦ πολέμου, καὶ συμπονεῖν^{*} καὶ φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ μένειν ἐθέλουσιν ἄνθρωποι· ὅταν δὲ ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις ὕσπερ οὕτως ισχύσῃ, ἥτις πρώτη πρόφασις^{*} καὶ μικρὸν πταῖσμα^{*} ἀπαντήσῃ^{*} ἀνεγκαίτισε^{*} καὶ διέλυτον. Οὐ γάρ ἔστιν^{*}, οὐκ ἔστιν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν^{*} κτήσασθαι, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτ’ εἰς μὲν ἀπαξ^{*} καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει^{*}, καὶ σφόδρα γ’ ἥνθησεν^{*} ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἀν τύχῃ, τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται^{*} καὶ περὶ αὐτὰ καταρρεῖ^{*}. Ωσπερ γάρ οἰκίας, οἷμαι, καὶ πλοίου καὶ τῶν ἀλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ισχυρότατ’ εἶναι δεῖ, οὕτω καὶ τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς^{*} καὶ τὰς ὑποθέσεις^{*} ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσήκει. Τοῦτο δὲ οὐκ ἔν^{*} νῦν ἐν τοῖς πεπραγμένοις Φιλίππῳ.

11 Φημὶ δὴ δεῖν ὑμᾶς τοῖς μὲν Ολυνθίοις βοηθεῖν, καὶ ὅπως τις λέγει^{*} κάλλιστα καὶ τάχιστα, οὕτως ἀρέσκει μοι· πρὸς δὲ Θετταλοὺς πρεσβείαν πέμπειν, ἥ τοὺς μὲν διδάξει^{*} ταῦτα, τοὺς δὲ παροξυνεῖ^{*} καὶ γάρ νῦν εἰσιν ἐψηφισμένοι Παγασᾶς ἀπαιτεῖν καὶ περὶ Μαγνησίας λόγους ποιεῖσθαι^{*}. Σκοπεῖσθε^{*} μέντοι τοῦτο, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ λόγους ἔρωνται μόνον οἱ παρ’ ὑμῶν πρέσβεις, ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικνύειν ἔξουσιν, ἔξεληλυθότων^{*} ὑμῶν ἀξίως τῆς πόλεως καὶ ὅντων^{*} ἐπὶ τοῖς πράγμασιν, ὡς ἀπας μὲν λόγος, ἀν ἀπῆ^{*} τὰ πράγματα,

μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν*, μάλιστα δ' ὁ παρὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως· ὅσφ γάρ ἐτοιμότατُ^{**} αὐτῷ δοκοῦμεν χρῆσθαι, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῷ. Πολλὴν δὴ τὴν με-¹³ τάστασιν^{*} καὶ μεγάλην δεικτέον τὴν μεταβολήν, εἰσφέροντας, ἔξιόντας, ἄπαντα ποιοῦντας ἑτοίμως^{*}, εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει^{*} τὸν νοῦν. Καν ταῦτ' ἐθελήσηθ' ὃς προσήκει καὶ^{*} δὴ περαίνειν*, οὐ μόνον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ συμμαχικὰ^{*} ἀσθενῶς καὶ ἀπίστως ἔχοντα φανήσεται Φιλίππω, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς οἰκείας^{*} ἀρχῆς καὶ δυνάμεως κακῶς ἔχοντ' ἔξελεγχούσεται.

"Ολως^{*} μὲν γάρ ή Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχὴ ἐν μὲν¹⁴ προσθήκῃ^{*} μερίς^{*} ἐστί τις^{*} οὐ μικρά, οἶνος^{*} ὑπῆρξε ποθ' ὑμῖν ἐπὶ^{*} Τιμοθέου^{*} πρὸς^{*} Ὁλυνθίους^{*} πάλιν^{*} αὖ πρὸς^{*} Ποτείδαιαν^{*} Ολυνθίοις ἐφάνη τι^{*} τοῦτο συναμφότερον^{*}. νυνὶ Θεταλοῖς στασιάζουσι καὶ τεταραγμένοις^{*} ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν^{*} ἐβοήθησεν^{*} καὶ ὅποι τις ἄν, οἷμαι, προσθῇ καν^{*} μικρὰν δύναμιν, πάντ^{*} ὥφελει^{*} αὐτῇ δὲ καθ' αὐτὴν ἀσθενής καὶ πολλῶν κακῶν ἐστι μεστή. Καὶ γάρ οὕτος ἄπασι τούτοις,¹⁵ οἵς ἄν τις μέγαν αὐτὸν ἡγήσαιτο, τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις, ἔτ' ἐπισφαλεστέραν^{*} ἢ ὑπῆρχε φύσει κατεσκεύακεν^{*} αὐτῷ.

Μὴ γάρ οἴεσθε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε γαίζειν καὶ τοὺς ἀρχομένους^{*}, ἀλλ' ὁ μὲν δόξης ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦτ' ἐζήλωκε^{*} καὶ προίρηται^{*} πράττων καὶ κινδυνεύων, ἄν συμβῇ τι, παθεῖν, τὴν τοῦ διαιρόξασθαι ταῦθ', ἀμηδεῖς πώποτ' ἄλλος Μακεδόνων βασιλεύς, δόξαν ἀντὶ τοῦ ξῆν ἀσφαλῶς ἡρῷημένος^{*}. τοῖς δὲ τῆς μὲν φιλοτιμίας^{*} τῆς ἀπὸ¹⁶ τούτων οὐ μέτεστι^{*}, κοπτόμενοι^{*} δ' ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω κάτω λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσι^{*}, οὕτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις^{*} οὕτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις^{*} ἐώμενοι διατριβεῖν^{*}, οὕτ' ὅσ' ἄν ποιήσωσιν^{*} οὕτως, ὅπως ἄν δύνωνται,

ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι* κεκλειμένων τῶν ἐμπορίων* τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον.

17 Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι Φιλίππω, ἐκ τούτων ἄν τις σκέψαιτ²* οὐ γαλεπῶς· οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες ἔνοι* καὶ πεζέταιροι* δόξαν* μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ καὶ συγκεκριτημένοι* τὰ τοῦ πολέμου, ὡς δὲ ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων* τινὸς ἥκουσιν, ἀνδρὸς οὐδαμῶς 18 οὗτος* ψεύδεσθαι, οὐδένων εἰσὶ βελτίους. Εἰ μὲν γάρ τις ἀνήρ ἐστιν ἐν αὐτοῖς οἶος* ἐμπειρος πολέμου καὶ ἀγώνων, τούτους μὲν φιλοτιμίᾳ³* πάντας ἀπωθεῖν αὐτὸν ἔφη, βουλόμενον πάνθ' αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι τὰ ἔργα (πρὸς γὰρ αὐτὸν ἄλλοις καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἀνυπέρβλητον εἶναι)· εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄλλως*, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν* τοῦ βίου καὶ μέθην καὶ κορδακισμοὺς* οὐ δυνάμενος φέρειν, παρεῶσθαι* καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει* τὸν τοιοῦτον.

19 Λοιποὺς δὴ περὶ αὐτὸν εἶναι ληστὰς καὶ κόλακας καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, οἵους* μεθυσθέντας ὁρχεῖσθαι* τοιαῦτα, οἵ δὲ ἐγὼ νῦν ὀκνῶ πρὸς ὑμᾶς ὀνομάσαι. Δῆλον δὲ ὅτι ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ· καὶ γὰρ οὓς ἐνθένδε πάντες ἀπήλαυνον ὡς πολὺ τῶν θαυματοποιῶν* ἀσελγεστέρους* ὄντας, Καλλίαν ἐκείνον τὸν δημόσιον* καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, μίμους* γελοίων καὶ ποιητὰς αἰσχρῶν ἀσμάτων, ὃν εἰς τὸν συνόντας* ποιοῦσιν* ἔνεκα τοῦ γελασθῆναι*, τούτους ἀγαπᾶ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει.

20 Καίτοι ταῦτα, καὶ εἰ μικρά τις ἴγειται, μεγάλ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δείγματα τῆς ἐκείνου γνώμης* καὶ πακοδαιμονίας* ἐστὶ τοῖς εὖ φρονοῦσιν. Ἀλλ', οἷμαι, νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ* τούτοις τὸ κατορθοῦν· αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ* συγκρύψαι τὰ τοιαῦτ' ὀνείδη· εἰ δέ τι πταίσει*, τότε ἀκριβῶς αὐτοῦ ταῦτ' ἔξετασθήσεται*. Δοκεῖ δὲ ἔμοιγ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δείξειν* οὐκ εἰς μακράν*, ἄν οἱ τε θεοὶ θέλωσι καὶ

νῦμεῖς βιούλησθε. "Ωσπερ γάρ ἐν τοῖς σώμασιν, τέως* μὲν ἄν²¹ ἐρρωμένος* ἦτις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται, ἐπὰν δ' ἀρρώστημά τι συμβῇ, πάντα κινεῖται*, καὶν* ὅπηγμα* καὶν στρέμμα* καὶν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν* ἦτις, οὕτω καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων, ἔως μὲν ἄν ἔξω πολεμῶσιν, ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστιν, ἐπειδὰν δ' ὅμιορος πόλεμος συμπλακῇ*, πάντα* ἐποίησεν ἔκδηλα.

Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φύλιππον εὐ-²² τυχοῦνθ' ὁρῶν ταύτῃ* φοβερὸν προσπολεμῆσαι* νομίζει, σώφρονος μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρῆται· μεγάλη γὰρ ὁπτή*, μᾶλλον* δὲ τὸ ὄλον ἡ τύχη* παρὰ* πάντα* ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα· οὐδὲ μὴν ἀλλ' ἔγωγε, εἴ τις αἰρεσίν* μοι δοήῃ, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἄν ἐλοίμην*, ἐθελόντων, ἀπροσήκει, ποιεῖν ὑμῖν αὐτῶν καὶ κατὰ μικρόν*, ἡ τὴν ἐκείνου· πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς* εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχειν ὁρῶν ὑμῖν ἐνούσας ἦτις· Ἄλλ', οἷματι, καθή-²³ μεθ' οὐδὲν ποιοῦντες· οὐκ ἔντι* δ' αὐτὸν ἀργοῦντα* οὐδὲ τοῖς φύλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μῆτε* τί γε δὴ τοῖς θεοῖς. Οὐ δὴ θαυμαστόν ἐστιν, εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκεῖνος αὐτὸς καὶ παρὼν ἐφ' ἄπασι, καὶ μῆτε καιρὸν μῆτραν* παραλείπειν ἡμῖν μελλόντων καὶ ψηφιζομένων καὶ πυνθανομένων περιγίγνεται*. Οὐδὲ θαυμάζω τοῦτο* ἔγω· τούτων ταντίον γὰρ ἄν ἦν θαυμαστόν, εἰ μηδὲν ποιοῦντες ἡμεῖς ὅν τοῖς πολέμοισι προσήκει τοῦ πάντα ποιοῦντος περιῆμεν*.

'Ἄλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, εἰ Λακεδαιμονίοις μέν ποτ', ὃ²⁴ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἀντίρρατε*, καὶ πόλλα* ἴδια πλεονεκτῆσαι* πολλάκις ὑμῖν ἔξόν*, οὐκ ἡθελήσατε, ἀλλ' ἵν' οἱ ἄλλοι τύχωσι τῶν δικαίων, τὰ ὑμέτεροι αὐτῶν ἀνηλίσκετε* εἰσφέροντες καὶ προσκινδυνεύετε* στρατεύομένοι, νυνὶ δ' ὀκνεῖτε* ἔξιέναι καὶ μέλλετε* εἰσφέρειν ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτημάτων, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε

πολλάκις πάντας καὶ καθ' ἐν' αὐτῶν ἐν μέρει*, τὰ δὲ ὑμέτεροι²⁵ αὐτῶν ἀπολωλεκότες κάθησθε*. Ταῦτα θαυμάζω, καὶ ἔτι πρὸς τούτους, εἰ μηδεὶς ὑμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δύναται λογίσασθαι, πόσον πολεμεῖτε χρόνον Φιλίππων, καὶ τί ποιούντων ὑμῶν ὁ χρόνος διελήγλυθεν οὕτος. "Ιστε γὰρ δῆπου τοῦθ' ὅτι μελλόντων αὐτῶν, ἔτέρους τινὰς ἐλπιζόντων πράξειν, αἰτιωμένων ἀλλήλους, κρινόντων*", πάλιν ἐλπιζόντων, σχεδὸν ταῦθ' ἄπειρ νυνὶ ποιούντων, ἅπας ὁ χρόνος διελήγλυθεν.

26 Εἴθ' οὕτως ἀγνωμόνως* ἔχετ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅστε, δι' ὃν ἐκ χρηστῶν φαῦλα τὰ πράγματα τῆς πόλεως γέγονεν, διὰ τούτων ἐλπίζετε τῶν αὐτῶν πράξεων ἐκ φαύλων αὐτὰ χρηστὰ γενήσεσθαι; Ἄλλος οὕτ' εὐλογον οὕτ' ἔχον ἐστὶ φύσιν* τοῦτο γε· πολὺ γὰρ ὁδὸν ἔχοντας φυλάττειν ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκεν*. Νῦν δὲ διὰ τι μὲν φυλάξομεν, οὐδέν ἐσθ' ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπὸν* τῶν πρότερον, κτήσασθαι δὲ δεῖ. Αὐτῶν οὖν ὑμῶν ἔργον τοῦτο ἥδη.

27 Φημὶ δὴ δεῖν εἰσφέρειν χρήματα, αὐτοὺς ἔξιέναι προθύμως, μηδένα αἰτιασθαι, ποὺν ἀν τῶν πραγμάτων κρατήσῃτε*, τηνικαῦτα* δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν, τὰς προφάσεις* δὲ ἀφελεῖν καὶ τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα*. οὐ γὰρ ἐστὶ πικρῶς* ἔξετάσαι, τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἀν μὴ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πρῶτον ὑπάρξῃ τὰ δέοντα.

28 Τίνος γὰρ εἶνεκ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε τοῦτον μὲν φεύγειν τὸν πόλεμον πάντας, δοσους ἀν ἐκπέμψητε στρατηγούς, ἰδίους δὲ εὐρίσκειν πολέμους, εἰ δεῖ τι τῶν ὄντων* καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν εἰπεῖν; "Οτι ἐνταῦθα μέν ἐστι τᾶθλος, ὑπὲρ ὃν ἐστιν ὁ πόλεμος, ὑμέτερος· Ἀμφίπολις καν ληφθῇ, παραχρῆμα ὑμεῖς κομιεῖσθε*· οἱ δὲ κίνδυνοι τῶν ἐφεστηκότων* ἵδιοι, μισθὸς δὲ οὐκ ἐστιν· ἐκεῖ δὲ κίνδυνοι μὲν ἐλάττους, τὰ δὲ λήμματα* τῶν ἐφεστηκότων καὶ τῶν στρατιωτῶν, Λάμψα-

κος*, Σίγειον*, τὰ πλοι', ἀ συλῶσιν. Ἐπ' οὖν τὸ ἡυσιτελοῦν* αὐτοῖς ἔκαστοι χωροῦσιν. Υμεῖς δ', ὅταν μὲν εἰς τὰ πράγματα²⁹ ἀποβλέψητε φαύλως ἔχοντα, τοὺς ἐφεστηκότας κοίνετε, ὅταν δὲ δόντες λόγον* τὰς ἀνάγκας ἀκούσητε ταύτας, ἀφίετε*. Περίεστι* τοίνυν ὑμῖν ἀλλήλοις ἐρίζειν καὶ διεστάναι*, τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις, τοῖς δὲ ταῦτα, τὰ κοινὰ* δ' ἔχειν φαύλως.

Πρότερον μὲν γάρ, ὃ ἄνδρος Ἀθηναῖοι, κατὰ συμμορίας* εἰσεφέρετε, νῦν δὲ πολιτεύεσθε* κατὰ συμμορίας. Τρίτῳ* ἡγεμῶν ἔκατέρων καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ καὶ οἱ βοησόμενοι* τριακόσιοι οἱ δ' ἄλλοι προσνενέμησθε, οἱ μὲν ὡς* τούτους, οἱ δ' ὡς ἔκείνους. Δεῖ δὴ ταῦτ' ἐπανέντας* καὶ ὑμῶν 30 αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν γενομένους* κοινὸν καὶ τὸ βοηλεύεσθαι καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ πράττειν ποιῆσαι. Εἰ δὲ τοῖς μέν, ὥσπερ ἐκ τυραννίδος* ὑμῶν, ἐπιτάττειν ἀποδώσετε*, τοῖς δ' ἀναγκάζεσθαι τριηραρχεῖν*, εἰσφέρειν, στρατεύεσθαι, τοῖς δὲ ψηφίζεσθαι κατὰ τούτων μόνον, ἄλλο δὲ μηδ' ὅτιοῦν συμπονεῖν*, οὐχὶ γενήσεται τῶν δεόντων ὑμῖν οὐδὲν ἐν καιρῷ τὸ γὰρ ἥδικημένον ἀεὶ μέρος* ἐλλείψει*, εἰθ' ὑμῖν τούτους κολάζειν ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν ἔξεσται*.

Λέγω* δὴ κεφάλαιον*, πάντας εἰσφέρειν ἀφ' ὅσων ἔκα-31 στος ἔχει τὸ ἵσον*. πάντας ἔξιέναι κατὰ μέρος*, ἔως ἢν ἀπαντεῖς στρατεύσησθε*. πᾶσι τοῖς παριοῦσι* λόγον* διδόναι καὶ τὰ βέλτισθ' ὅν ἢν ἀκούσηθ' αἰρεῖσθαι, μὴ μν* ὁ δεῖν' ἢ δεῖν' εἴπῃ. Καν ταῦτα ποιῆτε, οὐ τὸν εἰπόντα μόνον παραχρῆμα ἐπαινέσεσθε, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ὕστερον, βέλτιον τῶν ὅλων πραγμάτων ὑμῖν ἔζοντων*.

III. ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Α

Εἰσαγωγή. Ὁ Φίλιππος ἀναβάς εἰς τὸν θρόνον τῆς Μακεδονίας (τὸ 359) καὶ καθηυποτάξας τοὺς πλησιοχώρους ἔχθροὺς τοῦ κράτους του, τοὺς Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας, ἐστράφη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τῆς Ἐιλάδος κατακηπτῶν τον σχεδίων. Καὶ κατ’ ἀρχὰς μὲν προσέβαλε τὴν Ἀμφίπολιν (357), ἐπειτα δὲ ἐπετέθη κατὰ τῶν ἐπὶ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου κτήσεων τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐκνεύεινε τὴν Πύδναν (357), τὴν Ποτείδαιαν (356) καὶ τὴν Μεθώνην (353). Ἀκολούθως κατεπολέμησε τὸν τινάννον τῆς Θεσσαλίας καὶ μετὰ τοῦτο ἐπεχείρησε νὰ γίνῃ κύριος τῶν Θερμοπυλῶν (352), ἵνα οὕτω δυνηθῇ εὐκολῶτερον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀλλ’ οἱ Ἀθηναῖοι φθάσαντες ἐγκαίρως μετὰ οισατοῦ ἀπέκρουσαν τὴν ἀπόπειραν αὐτὴν τοῦ Φιλίππου, διτις ἕπορχωόησας ἄπρακτος ἐξεστράτευσε κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 352 εἰς τὴν Θράκην πρὸς ἐπέκτασιν τῆς κυριαρχίας του. Οἱ μικροὶ ἐκεῖ ἡγεμόνες ἥριζον πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰς ἐλληνικὰς πόλεις Πέρινθον καὶ Βυζάντιον. Ἐκ τῶν διχονοιῶν τούτων ὁφελούμενος δὲ Φίλιππος ἐγένετο κύριος ἀπόλυτος τῶν χωρῶν καὶ προκωρήσας πέραν τοῦ Ἐβρού ἐποικόησε τὸ Ἡραίον τείχος ἐπὶ τῆς Προσοντίδος.

Ἡ εἰδῆσις τῆς πολιορκίας τοῦ Ἡραίου τείχους, τὸ διοῖον ἐχρησίμευεν ὡς ἀποθήκη τοῦ εἰς τὴν Ἀττικὴν κομιζομέρου σίτου, φθάσασα εἰς Ἀθήνας τὸν Νοέμβριον τοῦ 352 ἀνησύχησε τὸν τῆς Ἀθηναίους. Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο ἐθεωρώθη τοσοῦτον ἐπικίνδυνον, ὥστε ἀπεφασίσθη νὰ παρασκευασθῇ στόλος ἐκ 40 τριήρων, νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ μετάσχουν τῆς ἐκσιρατίας πάντες οἱ ἄνδρες μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 45 ἐτῶν καὶ νὰ εἰσπραχθῇ φόρος 60 ταλάντων. Ἄλλα δὲ ὅλιγον μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν καταφθάνουν εἰς Ἀθήνας νεώτεραι εἰδήσεις πρῶτον μέν, διτις δὲ Φίλιππος ἀσθενεῖ, ἐπειτα δὲ διτις ἀπέθανεν οἱ Ἀθηναῖοι εὐχαριστηθέντες μὲ τὰς διαδόσεις αὐτὰς ἐγκατέλιπον τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἐκσιρατίαν καὶ περιέπεσαν εἰς ἀδράνειαν.

Ολίγον ὕστερον μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα, τὸ 351, τὸ ζήτημα τοῦ πολέμου κατὰ τοῦ Φιλίππου ἥρχισε νέον τοὺς Ἀθηναίους. Πολλαὶ συνεδρίαι τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου κατηγαλώθησαν εἰς

σχετικάς συζητήσεις. Είς μίαν τῶν συνειεύσεων τούτων δι Δημοσθένης — νέος ἀκόμη ἄγων ἡλικίαν 32 ἔτῶν — ἐξήτησε τὸν λόγον πρὸ τῶν ἀλλων ὠριόρων καὶ ἀπήγγειλε τὸν Ἀ' Φιλίππικόν. Ἐν τούτῳ προσπαθεῖ διρήτωρ νὰ ἐξαγάγῃ τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τῆς ἀδρανείας καὶ ὑποδεικνύει τὸν τρόπον, κατὰ τὸν διοῖσιν δύνανται οὗτοι νὰ διεξαγάγουν ἐπιτυχῶς τὸν κατὰ τοῦ Φιλίππου πόλεμον.

Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος* προστίθεται*, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λέγειν, ἐπισχὼν^{*} ἄν, ἔως οἱ πλεῖστοι τῶν εἰωθότων^{*} γνώμην ἀπεφήναντο, εἰ μὲν ἥρεσκέ τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ὅηθέντων, ἵσυχίαν ἀν ἥγον, εἰ δὲ μή, τότε ἄν καυτὸς ἐπειρώμην, ἢ γιγνώσκω^{*}, λέγειν ἐπειδὴ δὲ ὑπὲρ^{*} διν πολλάκις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον, συμβαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἥγοῦμαι καὶ^{*} πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἄν συγγνώμης τυγχάνειν. Εἰ γάρ ἐκ^{*} τοῦ παρεληλυθότος χρόνου τὰ δέοντα^{*} οὗτοι συνεβούλευσαν, οὐδὲν ἄν ὑμᾶς νῦν ἔδει βουλεύεσθαι.

Πρῶτον μὲν οὖν οὐκ ἀθυμητέον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς παροῦσι πράγμασιν, οὐδὲ εἰ πάνυ φαύλως ἔχειν^{*} δοκεῖ. “Ο γάρ ἐστι χείριστον ἐκ^{*} τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον^{*} ὑπάρχει. Τί οὖν ἐστι τοῦτο;” Οτι οὐδὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν δεόντων ποιούντων ὑμῶν κακῶς τὰ πράγματ^{*} ἔχει, ἐπεὶ τοι^{*}, εἰ πάνυ^{*}, ἢ προσῆκε, πραττόντων οὕτως εἰχειν, οὐδὲ ἄν ἐλπὶς ἦν αὐτὰ βελτίω γενέσθαι.

“Ἐπειτ^{*} ἐνθυμητέον^{*} καὶ παρ’ ἄλλων ἀκούουσι καὶ τοῖς εἰδόσιν αὐτοῖς ἀναμιμησομένοις, ἥλικην ποτέ ἔχόντων δύναμιν Λακεδαιμονίων — ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολύς — ως^{*} καλῶς καὶ προσηκόντως οὐδὲν ἀνάξιον ὑμεῖς ἐπράξατε τῆς πόλεως, ἀλλ’ ὑπεμείναθ^{*} ὑπὲρ τῶν δικαίων τὸν πρὸς ἐκείνους πόλεμον. Τίνος οὖν εἶνεκα ταῦτα λέγω; “Ιν’ εἰδῆτ”, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεάσησθε, διτι οὐδὲν οὔτε φυλαττομένοις ὑμῖν ἐστι φοβερὸν οὕτ^{*}, ἄν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτόν, οἶον ἄν ὑμεῖς βούλοισθε,

παραδείγμασι χρώμενοι τῇ τότε δύναμῃ τῶν Λακεδαιμονίων, ἵς ἐκρατεῖτ’ ἐκ* τοῦ προσέχειν τοῖς πράγμασι* τὸν νοῦν, καὶ τῇ νῦν ὑβρεῖ* τούτου, δι’ ἣν ταραττόμεθ’ ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν ὃν ἐχοῦν.

- 4 Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυσπολέμητον οἴεται τὸν Φύλιππον εἶναι, σκοπῶν* τό τε πλῆθος τῆς ὑπαρχούσης αὐτῷ δυνάμεως καὶ τὸ τὰ χωρία* πάντ’ ἀπολωλέναι τῇ πόλει, ὁρθῶς μὲν οἴεται, λογισάσθω μέντοι τοῦθ’, ὅτι εἰχομέν ποθ’ ἡμεῖς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Πύδναν καὶ Ποτείδαιαν καὶ Μεθώνην καὶ πάντα τὸν τόπον τοῦτον οἰκεῖον* κύκλῳ, καὶ πολλὰ τῶν μετ’ ἐκείνου νῦν ὅντων ἐθνῶν αὐτονομούμενα καὶ ἐλεύθεροί τοιούτοις εἶναι τοιούτοις εἶναι οἰκείως 5 ἥ τι καίνω. Εἰ τοίνυν ὁ Φύλιππος τότε ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην, ὡς γαλεπὸν πολεμεῖν ἐστιν Ἀθηναίοις ἔχουσι τοσαῦτ’ ἐπιτειχίσματα* τῆς αὐτοῦ χώρας ἔρημον ὅντα συμμάχων, οὐδὲν ἀνῶν νυνὶ πεποίηκεν ἐπραξεν, οὐδὲ τοσαύτην ἐκτήσατ’ ἀν δύναμιν. Ἀλλ’ εἰδεν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτο καλῶς ἐκεῖνος, ὅτι ταῦτα μέν ἐστιν ἀπαντα τὰ χωρί’ ἀθλα τοῦ πολέμου κείμεν’ ἐν μέσῳ, φύσει δ’ ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων καὶ τοῖς ἐθέλουσιν πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων.
- 6 Καὶ* γάρ τοι ταύτῃ χρησάμενος τῇ γνώμῃ πάντα κατέστραπται καὶ ἔχει, τὰ μὲν ὡς* ἀν ἐλών τις ἔχοι πολέμῳ, τὰ δὲ σύμμαχα καὶ φίλα ποιησάμενος· καὶ γάρ συμμαχεῖν καὶ προσέχειν* τὸν νοῦν τούτοις ἐθέλουσιν ἀπαντες, οὓς ἀν δρῶσι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν ἐθέλοντας, ἀ τοι.
- 7 Ἄν τοίνυν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐθελήσητε γενέσθαι* γνώμης νῦν, ἐπειδήπερ οὐ πρότερον, καὶ ἔκαστος ὑμῶν, οὗ δεῖ καὶ δύναιτ’ ἀν παρασχεῖν αὐτὸν χρήσιμον τῇ πόλει, πᾶσαν ἀφεὶς τὴν εἰρωνείαν* ἔτοιμος πράττειν* ὑπάρξῃ, δ μὲν χρήματ’ ἔχων εἰσφέρειν, δ’ ἐν ἡλικίᾳ* στρατεύεσθαι, — συνελόντι δ’ ἀπλῶς, ἀν ὑμῶν αὐτῶν ἐθε-

λήσητε γενέσθαι* καὶ παύσησθ' αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἔκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν, καὶ τὰ ὑμέτερον αὐτῶν κομιεῖσθε*, ἃν θεὸς θέλῃ, καὶ τὰ κατεօρα-
θυμημένα* πάλιν ἀναλήψεσθε, κἀκεῖνον τιμωρήσεσθε.

Μὴ γὰρ ὡς θεῷ νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι* 8 πράγματα ἀθάνατα, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τις ἐκεῖνον καὶ δέδιεν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ φθονεῖ, καὶ τῶν πάνυ νῦν δοκούντων οἰκείως* ἔχειν καὶ ἅπανθ', ὅσα περ καὶ ἐν ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ἔνι*, ταῦτα κάνεις μετ' ἐκείνου χοή νομίζειν ἐνείναι. Κατέπτηχε* μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντ' ἀποστροφὴν* διὰ τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα καὶ ὁρμημάν, ἥν ἀποθέσθαι φημὶ δεῖν ἥδη.

Ορᾶτε γάρ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πρᾶγμα, οἷ* προε- 9 λήγουσθεν ἀσελγείας ἀνθρωποις*, δις οὐδ' αἴρεσιν* ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν* ἥ ἀγενὴς ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπειλεῖ καὶ λόγους ὑπερφάνους, ὡς φασι, λέγει, καὶ οὐχ οἶός* ἐστιν ἔχων, ἢ κατέστραπται, μένειν* ἐπὶ τούτων, ἀλλ' ἀεὶ τι προσπεριβάλλεται* καὶ κύκλῳ πανταχῷ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους* περιστοιχίζεται*.

Πότ' οὖν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πόθ', ἢ χοή, πράξετε; 10 ἔπειδάν τι γένηται; Ἐπειδάν νῇ Δί' ἀνάγκη τις ἦ. Νῦν δὲ τί χρὴ τὰ γιγνόμεν' ἡγεῖσθαι; Ἐγὼ μὲν γὰρ οἴομαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρο* τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι. "Ἡ βούλεσθ'", εἰπέ μοι, περιόντες αὐτῶν* πυνθάνεσθαι «λέγεται τι καινόν;» Γένοιτο γὰρ ἂν τι καινότερον ἥ Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθηναίους καταπολεμῶν καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων διοικῶν*; «Τέθνηκε Φύλιππος;» «Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ». Τί 11 δ' ὑμῖν διαφέρει*; Καὶ γὰρ ἂν οὗτος τι πάθῃ, ταχέως ὑμεῖς ἔτερον Φύλιππον ποιήσετε, ἀντερ οὗτον προσέχητε τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν· οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ* τὴν αὐτοῦ ὁρμῆν τοσοῦτον ἐπιγένεται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν. Καί- 12

τοι καὶ τοῦτο· εἴ τι πάθοι καὶ τὰ τῆς τύχης* ἡμῖν, ἥπερ ἀεὶ βέλτιον ἢ ἡμεῖς ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμεθα, καὶ τοῦτ' ἔξεργάσαιτο*, ἵσθ', διτὶ πλησίον μὲν ὅντες, ἅπασιν ἄν τοῖς πράγμασι τεταραγμένοις ἐπιστάντες*, ὅπως βούλεσθε, διοικήσαισθε*, ὡς δὲ νῦν ἔχετε, οὐδὲ διδόντων τῶν καιρῶν* Ἀμφίπολιν δέξασθαι δύναισθ' ἄν, ἀπηρτημένοι* καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις.

13 ‘Ως μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ἐθέλοντας ὑπάρχειν* ἅπαντας ἑτοίμως*, ὡς* ἐγνωκότων ὑμῶν καὶ πεπεισμένων, παύομαι λέγων· τὸν δὲ τρόπον τῆς παρασκευῆς, ἣν ἀπαλλάξαι ἄν τῶν τοιούτων πραγμάτων ἡμᾶς οἴομαι, καὶ τὸ πλῆθος ὅσον, καὶ πόρους οὕστινας χοημάτων, καὶ τἄλλο ὡς ἄν μοι βέλτιστα καὶ τάχιστα δοκεῖ παρασκευασθῆναι, καὶ* δὴ πειράσομαι λέγειν, δεηθεὶς ὑμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοσοῦτον. Ἐπειδὰν ἅπαντ' ἀκούσητε, κρίνατε, μὴ πρότερον προλαμβάνετε*. μηδ' ἄν ἔξ ἀρχῆς δοκῶ τινι καινὴν παρασκευὴν λέγειν*, ἀναβάλλειν με τὰ πράγματα* ἡγείσθω. Οὐ γὰρ οἱ «ταχὺ» καὶ «τήμερον» εἰπόντες μάλιστ' εἰς* δέον λέγουσιν (οὐ γὰρ ἄν τά γ' ἥδη γεγενημένα τῇ νυνὶ βοηθείᾳ κωλῦσαι 15 δυνηθεῖμεν), ἀλλ' ὅς ἄν δεῖξῃ, τίς πορισθείσα παρασκευὴ καὶ πόση καὶ πόθεν διαμεῖναι δυνήσεται, ἔως ἄν ἢ διαλυσώμεθα πεισθέντες* τὸν πόλεμον ἢ περιγενώμεθα* τῶν ἔχθρῶν· οὕτω γὰρ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ πάσχοιμεν ἄν κακῶς. Οἶμαι τοίνυν ἐγὼ ταῦτα λέγειν ἔχειν, μὴ κωλύων, εἴ τις ἄλλος ἐπαγγέλεται τι. Ἡ μὲν οὖν ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμα* ἥδη τὸν ἔλεγχον* δώσει· κριταὶ δ' ὑμεῖς ἔσεσθε.

16 Πρῶτον μὲν τοίνυν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τριήρεις πεντήκοντα παρασκευάσασθαι* φημι δεῖν, εἴτ' αὐτοὺς οὕτω τὰς γνώμας ἔχειν, ὡς, ἔάν τι δέη, πλευστέον εἰς ταύτας αὐτοῖς ἐμβᾶσιν. Πρὸ δὲ ἐτούτοις τοῖς ἡμίσεσι τῶν ἴππεων ἴππαγω-
17 γοὺς τριήρεις καὶ πλοῖον ἱκανὰ εὐτρεπίσαι* κελεύω. Ταῦτα μὲν

οἶμαι δεῖν ὑπάρχειν ἐπὶ^{*} τὰς ἔξαιφνης ταύτας ἀπὸ τῆς οἰκείας χώρας αὐτοῦ στρατείας εἰς Πύλας καὶ Χερρόνησον καὶ "Ολυνθον καὶ ὅποι βούλεται· δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τοῦτ' ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆσαι^{*}, ώς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν, ὕσπερ εἰς Εὔβοιαν^{*} καὶ πρότερον ποτέ φασιν εἰς Ἀλίαρτον^{*} καὶ τὰ τελευταῖα^{*} πρώην εἰς Πύλας, ἵσως ἀν δομήσαιτε^{*}. Οὕτοι¹⁸ παντελῶς, οὐδὲ εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἄν^{*} τοῦτο, ώς ἔγωγέ φημι δεῖν, εὐκαταφρόνητόν ἐστιν, ἵν' ἡ διὰ τὸν φόβον, εἰδὼς εὐτρεπεῖς^{*} ὑμᾶς, (εἴσεται γὰρ ἀκριβῶς· εἰσὶ γάρ, εἰσὶν οἱ πάντες ἔξαιγγέλλοντες^{*} ἐκείνῳ παρ' ἡμῶν αὐτῶν πλείους τοῦ δέοντος) ἥσυχίαν ἔχῃ, ἡ παριδῶν^{*} ταῦτ' ἀφύλακτος ληφθῇ, μηδενὸς δόντος ἐμποδῶν πλεῖν ἐπὶ τὴν ἐκείνου χώραν ὑπειν, ἀν ἐνδῆ^{*} καιρούν.

Ταῦτα μέν ἐστιν, ἃ πᾶσι δεδόχθαι^{*} φημὶ δεῖν καὶ παρε-19 σκευασθαι προσήκειν οὕτοις πρὸ δὲ τούτων δύναμιν^{*} τιν', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημὶ προχειρίσασθαι^{*} δεῖν ὑμᾶς, ἡ συνεγῶς πολεμήσει καὶ κακῶς ἐκεῖνον ποιήσει. Μή^{*} μοι μυρίους μηδὲ δισμυρίους ἔνεους, μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους^{*} ταύτας δυνάμεις, ἀλλ' ἡ τῆς πόλεως ἐσται, κἄν ὑμεῖς ἔνα κἄν πλείους κἄν τὸν δεῖνα κἄν δντινοῦν^{*} χειροτονήσητε στρατηγόν, τούτῳ πείσεται καὶ ἀκολουθήσει. Καὶ τροφὴν^{*} ταύτῃ πορίσαι κελεύω.

"Ἐσται δ' αὕτη τίς ἡ δύναμις καὶ πόση, καὶ πόθεν τὴν 20 τροφὴν ἔξει, καὶ πῶς ταῦτ' ἐθελήσει ποιεῖν; Ἐγὼ φράσω, καθ²¹* ἔκαστον τούτων διεξιῶν χωρίς. Ξένους μὲν λέγω—καὶ ὅπως μὴ ποιήσεθ', ὃ πολλάκις ὑμᾶς ἔβλαψεν· πάντ' ἐλάττω νομίζοντες εἶναι τοῦ δέοντος καὶ τὰ μέγιστ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι^{*}, ἐπὶ^{*} τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε· ἀλλὰ τὰ μικρὰ ποιήσαντες καὶ πορίσαντες, τούτοις προστίθετε, ἀν ἐλάττω φαίνηται. Λέγω δὴ τοὺς πάντας^{*} στρατιώτας δισ-21 χιλίους, τούτων δ' Ἀθηναίους φημὶ δεῖν εἶναι πεντακοσίους, ἔξ οὗς ἀν τινος ἡμῖν ἡλικίας^{*} καλῶς ἔχειν δοκῇ, χρόνον τα-

κτὸν* στρατευομένους, μὴ μακρὸν τοῦτον, ἀλλ’ ὅσον ἂν δοκῇ καλῶς ἔχειν, ἐκ διαδοχῆς* ἀλλήλοις· τὸν δὲ ἄλλους ἔνους εἶναι κελεύω. Καὶ μετὰ τούτων ἵππεας διακοσίους, καὶ τούτων πεντήκοντ’ Ἀθηναίους τούλαχιστον, ὥσπερ τὸν πεζούν, τὸν αὐτὸν τρόπον στρατευομένους· καὶ ἵππαγωγοὺς τούτοις.

22 Εἰεν· τί πρὸς τούτοις ἔτι; Ταχείας τριήρεις δέκα· δεῖ γάρ, ἔχοντος ἐκείνου ναυτικόν, καὶ ταχεῖδν τριήρων ἡμῖν, ὅπως ἀσφαλῶς ἡ δύναμις πλέῃ. Πόθεν δὴ τούτοις ἡ τροφὴ γενήσεται; Ἐγὼ καὶ τοῦτο φράσω καὶ δεῖξω, ἐπειδάν, διότι τηλικαύτην* ἀποχρῆν* οἴμαι τὴν δύναμιν καὶ πολίτας τὸν συστρατευομένους εἶναι κελεύω, διδάξω.

23 Τοσαύτην μέν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ ταῦτα, ὅτι οὐκ ἔνι* νῦν ἡμῖν πορίσασθαι δύναμιν τὴν ἐκείνῳ παραταξομένην*, ἀλλὰ ληστεύειν* ἀνάγκη καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τοῦ πολέμου χρῆσθαι τὴν πρώτην*. οὐ τούννυν ὑπέρογκον αὐτήν (οὐ γάρ ἔστι μισθὸς* οὐδὲ τροφή), οὐδὲ παντελῶς ταπεινὴν εἶναι 24 δεῖ. Πολίτας δὲ παρεῖναι καὶ συμπλεῖν διὰ ταῦτα κελεύω, ὅτι καὶ πρότερον ποτ’ ἀκούω ἔνεικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὗ Πολύστρατος ἤγειτο καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας καὶ ἄλλοι τινές, καὶ αὐτὸν δύμας συστρατεύεσθαι· καὶ οἶδ’ ἀκούων, ὅτι Λακεδαιμονίους παρατατόμενοι μεθ’ ὑμῶν ἐνίκων οὗτοι οἱ ἔνεινοι καὶ ὑμεῖς μετ’ ἐκείνων. Ἔξ* οὖν δὲ αὐτὰ καθ’ αὐτὰ τὰ ἔνεικὰ ὑμῖν στρατεύεται, τοὺς φίλους νικᾶ^{*} καὶ τὸν συμμάχον, οἱ δὲ ἐχθροὶ μείζους τοῦ δέοντος γεγύνασι. Καὶ παρακύψαντ^{*} ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον, πρὸς Ἀρτάβαζον* καὶ πανταχοῦ μᾶλλον οὕχεται πλέοντα, δὲ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ, εἰκότως οὐ γάρ ἔστιν^{*} ἄρχειν μὴ διδόντα μισθόν.

25 Τί οὖν κελεύω; τὰς προφάσεις^{*} ἀφελεῖν καὶ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν στρατιωτῶν, μισθὸν πορίσαντας καὶ στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας^{*} τῶν στρατηγουμένων^{*} παρακα-

ταστήσαντας*. ἐπεὶ νῦν γε γέλως* ἔσθ', ώς χρώμεθα τοῖς πράγμασιν. Εἰ γὰρ ἔροιτό τις ὑμᾶς, «εἰρήνην ἀγετε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;» «Μὰ Δί' οὐχ ἡμεῖς γε», εἴποιτ' ἄν, «ἄλλὰ Φιλίππω πολεμοῦμεν». Οὐκ ἔχειροτονεῖτε δ' ἔξ ὑμῶν αὐτῶν δέκα²⁶ ταξιάρχους* καὶ στρατηγοὺς* καὶ φυλάρχους καὶ ἵππαρχους δύο; Τί οὖν οὗτοι ποιοῦσι; Πλὴν ἐνὸς ἀνδρός, δὸν ἀν ἔκπεμψητ' ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἵ λοιποὶ τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν*. ὥσπερ γὰρ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους*, εἰς τὴν ἀγορὰν χειροτονεῖτε τοὺς ταξιάρχους καὶ τοὺς φυλάρχους, οὐκ ἐπὶ τὸν πόλεμον. Οὐ γὰρ* ἔχοην, ὃ ἄν²⁷ δρες Ἀθηναῖοι, ταξιάρχους παρ' ὑμῶν, ἵππαρχον παρ' ὑμῶν, ἀρχοντας οἰκείους εἶναι, ἵν' ἦν ως* ἀληθῶς τῆς πόλεως ἡ δύναμις; Ἀλλ' εἰς μὲν Λῆμνον* τὸν παρ' ὑμῶν ἵππαρχον δεῖ πλεῖν, τῶν δ' ὑπὲρ τῶν τῆς πόλεως κτημάτων ἀγωνιζομένων Μενέλαιον* ἵππαρχεῖν; Καὶ οὐ τὸν ἄνδρα μεμφόμενος ταῦτα λέγω, ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἔδει κεχειροτονημένον εἶναι τοῦτον, ὅστις ἀν ἔη.

"Ισως δὲ ταῦτα μὲν ὁρθῶς ἡγεῖσθε λέγεσθαι, τὸ δὲ τῶν²⁸ κτημάτων, πόσα καὶ πόθεν ἔσται, μάλιστα ποθεῖτ' ἀκοῦσαι. Τοῦτο δὴ* καὶ περαίνω*. Χοήματα τοίνυν· ἔστι* μὲν ἡ τρόφη*, σιτηρέσιον μόνον τῇ δυνάμει ταύτῃ, τάλαντ' ἐνενήκοντα καὶ μικρόν τι πρός*, δέκα μὲν ναυσὶ ταχείαις τετταράκοντα τάλαντα, εἴκοσιν εἰς* τὴν ναῦν μναῖ τοῦ μηνὸς ἐκάστου, στρατιώταις δὲ δισχιλίοις τοσαῦθ' ἔτερα, ἵνα δέκα τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ, τοῖς δ' ἵπτεῦσι διακοσίοις οὕσιν, ἐὰν τριάκοντα δραχμὰς ἐκαστος λαμβάνῃ τοῦ μηνός, δώδεκα τάλαντα. Εἰ δέ τις οἴεται μικρὸν ἀφορμὴν²⁹ εἶναι, σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις ὑπάρχειν, οὐκ ὁρθῶς ἔγνωκεν*. ἐγὼ γὰρ οἶδα σαφῶς, ὅτι, τοῦτ' ἀν γένηται, προσποριεῖ τὰ λοίπ' αὐτὸ τὸ στράτευμ^μ ἀπὸ τοῦ πολέμου, οὐδένα τῶν Ἑλλήνων ἀδικοῦν οὐδὲ τῶν συμμάχων, ὥστ' ἔχειν μισθὸν

έντελη*. Ἐγὼ συμπλέων ἐθελοντὴς πάσχειν διτοῦν ἔτοιμος,
εἰὰν μὴ ταῦθ' οὗτος ἔχῃ. Πόθεν οὖν ὁ πόρος τῶν χρημάτων,
ἄ παρ' ὑμῶν κελεύω γενέσθαι, τοῦτ' ἥδη λέξω.

ΠΟΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

30 Ἄ μὲν ἡμεῖς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεδυνήμεθ' εὑρεῖν,
ταῦτ' ἔστιν. Ἐπειδὰν δ' ἐπιχειροτονῆτε* τὰς γνώμας, ἀν̄ ὑμῖν
ἀρέσκῃ, χειροτονήσετε*, ἵνα μὴ μόνον ἐν τοῖς Ψηφίσμασι καὶ
ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμῆτε Φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις.

31 Δοκεῖτε δέ μοι πολὺ βέλτιον ἀν̄ περὶ τοῦ πολέμου καὶ
ὅλης τῆς παρασκευῆς βουλεύεσθαι, εἰ τὸν τόπον*, ὃ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμεῖτ', ἐνθυμηθείτε, καὶ
λογίσαισθ', ὅτι τοῖς πνεύμασι* καὶ ταῖς ὕραις τοῦ ἔτους τὰ
πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππός, καὶ φυλάξας*
τοὺς ἐτησίας* ἢ τὸν χειμῶν' ἐπιχειρεῖ, ἥντικ' ἀν̄ ἡμεῖς μὴ δυ-
32 ναίμεθ' ἔκεισ' ἀφικέσθαι. Δεῖ τοίνυν ταῦτ' ἐνθυμουμένους μὴ
βοηθείαις* πολεμεῖν (ύστεροι ὑμεῖς* γὰρ ἀπάντων), ἀλλὰ πα-
ρασκευῇ συνεχεῖ καὶ δυνάμει. Ὑπάρχει* δ' ὑμῖν χειμαδίφ*
μὲν χρῆσθαι τῇ δυνάμει Λήμνῳ καὶ Θάσῳ καὶ Σκιάθῳ καὶ
ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις*, ἐν αἷς καὶ λιμένες καὶ σῖτος
καί, ἢ χρὴ στρατεύματι, πάνθ' ὑπάρχει· τὴν δ' ὕραν* τοῦ
ἔτους, ὅτε καὶ πρὸς τῇ γῇ γενέσθαι* ὁρδιον καὶ τὸ τῶν πνευ-
μάτων* ἀσφαλές, πρὸς αὐτῇ τῇ χώρᾳ καὶ πρὸς τοῖς τῶν ἐμ-
πορίων* στόμασι ὁρδίως ἔσται*.

33 Ἄ μὲν οὖν χρήσεται* καὶ πότε τῇ δυνάμει, παρὰ* τὸν
καιρὸν δι τούτων κύριος καταστὰς* ὑφ' ὑμῶν βουλεύσεται· δι
δ' ὑπάρχει δεῖ παρ' ὑμῶν, ταῦτ' ἔστιν, ἢ γὰρ γέγραφα*. "Αν
ταῦτ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πορίσητε, τὰ χρήματα πρῶτον,
ἄ λέγω, εἴτα καὶ τάλλα παρασκευάσαντες, τοὺς στρατιώτας,
τὰς τριήρεις, τοὺς ἵππεας, ἐντελῆ* πᾶσαν τὴν δύναμιν νόμῳ

κατακλείσητ';* ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν, τῶν μὲν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι* καὶ πορισταὶ* γιγνόμενοι, τῶν δὲ πράξεων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τὸν λόγον* ζητοῦντες, παύσεσθ' ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν βουλευόμενοι καὶ πλέον* οὐδὲν ποιοῦντες. Καὶ ἔτι 34 πρὸς τούτῳ πρῶτον μέν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μέγιστον τῶν ἑκείνου πόρων ἀφαιρήσθε. Ἐστι δ' οὗτος τίς; Ἀπὸ* τῶν ὑμετέρων ὑμῖν πολεμεῖ σὺνμιάχων, ἄγων* καὶ φέρων τοὺς πλέοντας τὴν θάλατταν.

"Ἐπειτα τί πρὸς τούτῳ; Τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γεννήσεσθε*, οὐχ* ὅσπερ τὸν παρελθόντα χρόνον εἰς Λῆμνον καὶ Ἰμβρον ἐμβαλὼν αἰχμαλώτους πολίτας ὑμετέρους ὥχετ' ἔχων, πρὸς τῷ Γεραιαστῷ* τὰ πλοῖα συλλαβὼν ἀμύθητα χρήματ' ἔξελεξεν*, τὰ τελευταῖς εἰς Μαραθῶν' ἀπέβη καὶ τὴν ἱερὸν* ἀπὸ τῆς χώρας ὥχετ' ἔχων τριμήρη, ὑμεῖς δ' οὔτε ταῦτα δύνασθε κωλύειν οὔτ' εἰς τοὺς χρόνους, οὓς ἂν προθῆσθε*, βοηθεῖν.

Καίτοι τί* δήποτ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε τὴν μὲν 35 τῶν Παναθηναίων ἕօρτὴν καὶ τὴν τῶν Διονυσίων ἀεὶ τοῦ καθήκοντος* χρόνου γίγνεσθαι, ἢν τε δεινοὶ* λάχωσιν* ἢν τ' ἴδιωται* οἱ τούτων ἐκατέρων ἐπιμελούμενοι, εἰς ἣ τοσαῦτ' ἀναλίσκεται χρήματα, ὅσ' οὐδὲν εἰς ἔνα τῶν ἀποστόλων*, καὶ τοσοῦτον ὅχλον* καὶ παρασκευήν, ὅσην οὐκ οἴδεν εἴ τι τῶν ἀπάντων ἔχει, τοὺς δὲ ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν* τῶν καιρῶν, τὸν εἰς Μεθώνην, τὸν εἰς Παγασάς, τὸν εἰς Ποτείδαιαν; "Οτι ἐκεῖνα μὲν ἀπαντα νόμῳ τέτακται, καὶ πρό-36 οιδεν ἐκάστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ, τίς χορηγὸς* ἦν γυμνασίαρχος* τῆς φυλῆς, πότε καὶ παρὰ τοῦ καὶ τί λαβόντα τί δεῖ ποιεῖν, οὐδὲν ἀνεξέταστον* οὐδὲν ἀόριστον ἐν τούτοις ἡμέληται ἐν δὲ τοῖς περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῇ τούτου παρασκευῇ ἀτακτα, ἀδιόρθωτα*, ἀόρισθ' ἀπαντα.

Τοιγαροῦν* ἀμ* ἀκηρόαμέν τι καὶ τριηράρχους* καθί-

σταμεν καὶ τούτοις ἀντιδόσεις* ποιούμεθα καὶ περὶ χρημάτων πόρου σκοποῦμεν, καὶ μετὰ ταῦτ' ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε καὶ τοὺς χωρὶς* οἴκοῦντας, εἰτ' αὐτοὺς πάλιν, εἰτ' ἀντεμβιβάζειν*, εἰτ' ἐν ὅσῳ ταῦτα μέλλεται, προαπόλωλε* τὸ ἐφ' ὃ ἂν ἐκπλέωμεν· τὸν γὰρ τοῦ πράττειν χρόνον εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν, οἱ δὲ τῶν πραγμάτων οὐ μένουσι καιροὶ* τὴν ἡμετέραν βραδυτῆτα καὶ εἰρωνείαν*. Ἄς δὲ τὸν μεταξὺ χρόνον δυνάμεις οἰόμεθ' ἡμῖν ὑπάρχειν*, οὐδὲν οἷαί τ' οὖσαι ποιεῖν ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ἐξελέγχονται. 'Ο δ' εἰς τοῦτον ὅβρεως* ἐλήλυθεν, ὥστ' ἐπιστέλλειν Εὐβοεῦσιν ἥδη τοιαύτας ἐπιστολάς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ* ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ

38 Τούτων, ὢ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἀνεγνωσμένων ἀληθῆ μὲν ἔστι τὰ πολλά, ὧς* οὐκ ἔδει, οὐ μὴν ἀλλ' ἵσως οὐχ ἥδε' ἀκούειν. Ἀλλ' εἰ μέν, δοῦ ἀν τις ὑπερβῆται*, δεῖ πρὸς ἥδονὴν δημηγορεῖν· εἰ δ' ἡ τῶν λόγων χάρις*, ἀν ἦ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημίᾳ γίγνεται, αἰσχρόν ἔστι φενακίζειν* ἑαυτούς, καὶ ἀπαντ' ἀναβαλλομένους, ἀν* ἦ δυσχερῷ*, πάντων ὑστερεῖν 39 τῶν ἔργων*, καὶ μηδὲ τοῦτο δύνασθαι μαθεῖν, δτι δεῖ τοὺς ὁρθῶς πολέμῳ χρωμένους* οὐκ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειέ τις ἀν τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω* καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς βουλευομένους, ἵν*, ἀν ἐκείνοις δοκῇ, ταῦτα πράττηται καὶ μὴ τὰ συμβάντ' ἀναγκάζωνται διώκειν*.

40 'Υμεῖς δ', ὢ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πλείστην δύναμιν ἀπάντων ἔχοντες, τριήρεις, ὄπλίτας, ἵππεας, χρημάτων πρόσθοδον, τούτων μὲν μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας οὐδενὶ πότερον' εἰς*

δέον τι κέχρησθε, ούδεν δ' ἀπολείπετε^{*}, ὥσπερ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω πολεμεῖν Φιλίππῳ. Καὶ γὰρ ἔκεινων ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται^{*}, κανὸν ἑτέρωσε πατάξῃς, ἐκεῖσ' εἰσὶν αἱ χεῖρες· προβάλλεσθαι^{*} δ' ἡ βλέπειν ἐναντίον^{*} οὔτ' οἴδεν οὔτ' ἐμέλει. Καὶ ὑμεῖς, ἂν ἐν Χερρονήσῳ πύθησθε⁴¹ Φιλιππον, ἔκεισε βοηθεῖν ψηφίζεσθε, ἂν ἐν Πύλαις, ἔκεισε, ἂν ἄλλοθί που, συμπαραθεῖτ^{*} ἄνω κάτω, καὶ στρατηγεῖσθ^{*} ὑπὲρ ἔκεινου, βεβούλευσθε δ' οὐδὲν αὐτοὶ συμφέρον περὶ τοῦ πολέμου, οὐδὲ πρὸ τῶν πραγμάτων προορᾶτ^{*} οὐδέν, ποὺν ἂν ἡ γεγενημένον ἡ γιγνόμενόν τι πύθησθε. Ταῦτα δ' ἵσως πρότερον μὲν ἐνηγ^{*}. νῦν δ' ἐπ' αὐτὴν ἥκει τὴν ἀκμήν^{*}, ὥστ' οὐκέτ^{*} ἐγχωρεῖ^{*}.

Δοκεῖ δέ μοι θεῶν τις, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς γιγνομέ-⁴² νοις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυνόμενος, τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ. Εἰ γὰρ ἔχων, ἢ κατέστραπται καὶ προείληφεν, ἡσυχίαν ἔχειν ἥθελε καὶ μηδὲν ἔπραττεν ἔτι, ἀποχρῆτ^{*} ἐνίοις ὑμῶν ἄν μοι δοκεῖ, ἐξ ὅν αἰσχύνην καὶ ἀναδρίαν καὶ πάντα τὰ αἰσχιστ^{*} ὡφληκότες^{*} ἂν ἡμεν δημοσίᾳ· νῦν δ' ἐπιχειρῶν ἀεί τινι καὶ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενος ἵσως ἂν ἐκκαλέσαι^{*} ὑμᾶς, εἴπερ μὴ παντάπασιν ἀπεγνώκατε^{*}.

Θαυμάζω δ' ἔγωγε, εἰ μηδεὶς ὑμῶν μήτ^{*} ἐνθυμεῖται μήτ^{*}⁴³ δογῆςεται, ὃρῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν μὲν ἀρχὴν τοῦ πολέμου γεγενημένην περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φιλιππον, τὴν δὲ τελευτὴν οὖσαν ἡδη ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν κακῶς ὑπὸ Φιλίππου. Ἄλλα μὴν ὅτι γ' οὐ στήσεται^{*}, δῆλον, εἰ μὴ τις κωλύσει. Εἶτα τοῦτ^{*} ἀναμενοῦμεν, καὶ τριήρεις κενὰς καὶ τὰς παρὰ τοῦ δεῖνος ἐλπίδας ἄν ἀποστείλητε, πάντ^{*} ἔχειν οἰεσθε καλῶς; Οὐκ ἐμβησύμεθα; οὐκ ἔξιμεν αὐτοὶ μέρει γέ τινι στρατιωτῶν⁴⁴ οὐκείων νῦν, εἰ καὶ μὴ πρότερον; οὐκ ἐπὶ τὴν ἔκεινου πλευσόμεθα; «Ποῖ οὖν προσορμιούμεθα;» ἥρετό^{*} τις. Εὑρήσει τὰ σαυδά^{*}, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἔκεινου πραγμάτων αὐτὸς

ὅ πόλεμος, ἃν ἐπιχειρῶμεν· ἃν μέντοι καθώμεθ' οἴκοι, λοιδορούμένων ἀκούόντες καὶ αἰτιωμένων ἀλλήλους τῶν λεγόντων*, οὐδέποτε* οὐδὲν ἡμῖν μὴ γένηται τῶν δεόντων.

45 Οπόι μὲν γὰρ ἂν, οἷμαι, μέρος τι τῆς πόλεως συνάποσταλῇ, κἄν μὴ πᾶσα, καὶ τὸ τῶν θεῶν* εὔμενὲς καὶ τὸ τῆς τύχης* συναγωνίζεται· δοι δ' ἃν στρατηγὸν καὶ ψήφισμα κενὸν* καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ βῆματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε, οὐδὲν ὑμῖν τῶν δεόντων γίγνεται, ἀλλ' οἱ μὲν ἔχθροι καταγελῶσιν, οἵ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι* τῷ δέει τοὺς τοιούτους ἀπόστολους.

46 Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν ἐν' ἄνδρα δυνηθῆναι ποτε ταῦθ' ὑμῖν πρᾶξαι πάνθ', ὅσα βούλεσθε· ὑποσχέσθαι μέντοι καὶ φῆσαι* καὶ τὸν δεῖν' αἰτιάσασθαι καὶ τὸν δεῖν' ἔστιν, τὰ δὲ πράγματ' ἐκ* τούτων ἀπόλωλεν. "Οταν γὰρ ἥγηται μὲν ὁ στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων* ξένων, οἱ δ' ὑπὲρ ὃν ἀν ἐκείνος πρᾶξῃ πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι ὁρδίως ἐνθάδ' ὕσιν*, ὑμεῖς δ', ἐξ ὃν ἃν ἀκούσητε, δ.τι ἃν τύχητε ψηφίζησθε, τί καὶ* γοὴ προσδοκᾶν;

47 Πῶς οὖν ταῦτα παύσεται; "Οταν ὑμεῖς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς αὐτοὺς ἀποδείξητε* στρατιώτας καὶ μάρτυρες τῶν στρατηγουμένων* καὶ δικαστὰς οἴκαδ' ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν*, ὥστε μὴ ἀκούειν μόνον ὑμᾶς τὰ ὑμέτερον αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρόντας δρᾶν. Νῦν δ' εἰς τοῦθ' ἥκει τὰ πράγματα* αἰσχύνης, ὥστε τῶν στρατηγῶν ἔκαστος δίς καὶ τρὶς κρίνεται* παρ' ὑμῖν περὶ θανάτου, πρὸς δὲ τοὺς ἔχθροὺς οὐδεὶς οὐδ' ἄπαξ αὐτῶν ἀγωνίσασθαι* περὶ θανάτου τολμᾷ, ἀλλὰ τὸν τῶν ἀνδραποδιστῶν* καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἰροῦνται τοῦ προσήκοντος· κακούργου μὲν γάρ ἐστι κριθέντ' ἀποθανεῖν, στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις.

48 Ἡμῶν δ' οἱ μὲν περιόντες μετὰ Λακεδαιμονίων φασὶ Φίλιππον πράττειν* τὴν Θηβαίων κατάλυσιν καὶ τὰς πολιτείας* διασπᾶν*, οἱ δ' ως πρέσβεις πέπομφεν ώς βασιλέα*, οἱ

δ' ἐν Ἰλλυριοῖς* πόλεις τειχίζειν, οἱ δὲ λόγους πλάττοντες ἔκαστος περιεργόμεθα. Ἐγὼ δ' οἶμαι μέν, ὃ ἄνδρες Ἀθη-⁴⁹ ναῖοι, νὴ τοὺς θεοὺς ἔκεινον μεθύειν* τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων καὶ πολλὰ τοιαῦτ' ὀνειροπολεῖν* ἐν τῇ γνώμῃ, τῇν τ' ἐρημίαν* τῶν κωλυσόντων ὁρῶντα καὶ τοῖς πεπραγμένοις ἐπιφρένον, οὐ μέντοι γε μὰ Δί' οὕτω προαιρεῖσθαι πράττειν *, ὅστε τοὺς ἀνοητοτάτους τῶν παρ' ἡμῖν εἰδέγαν, τί μέλλει ποιεῖν ἔκεινος ἀνοητότατοι γάρ εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες *.

'Αλλ' ἂν ἀφέντες ταῦτ' ἔκειν' εἰδῶμεν, ὅτι ἐχθρὸς ἄγ-⁵⁰ θρωπος καὶ τὰ ἡμέτερον ἡμᾶς ἀποστερεῖ καὶ χρόνον πολὺν ὕβρικε *, καὶ ὥπανθ', ὅσα πώποτ' ἡλπίσαιμέν τινα πράξειν ὑπὲρ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν εὑρηται, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν αὐτοῖς ἡμῖν ἐστί *, καὶν μὴ νῦν ἐθέλωμεν ἔκει πολεμεῖν αὐτῷ, ἐνθάδ' ἵσως ἀναγκασθησόμεθα τοῦτο ποιεῖν, ἀν ταῦτ' εἰδῶμεν, καὶ τὰ δέοντα ἐσόμεθ' ἐγγνωκότες* καὶ λόγων ματαίων ἀπηλλαγμένοι· οὐ γάρ, ἀττα ποτ' ἐσται, δεῖ σκοπεῖν *, ἀλλ' ὅτι φαῦλα, ἀν μὴ προσέχητε τὸν νοῦν καὶ τὰ προσίκοντα ποιεῖν ἐθέλητε, εῦ εἰδέναι.

'Ἐγὼ μὲν οὖν οὔτ' ἄλλοτε πώποτε πρὸς γάρον* εἴλοιτην διλέγειν, ὅτι ἀν μὴ καὶ συνοίσειν* πεπεισμένος ὃ, νῦν θ', ἀγιγνώσκω, πάνθ' ἀπλῶς *, οὐδὲν ὑποστειλάμενος *, πεπαρησίασμαι *. Ἐβουλόμητην δ' ἀν, ὥσπερ ὅτι ὑμῖν συμφέρει τὰ βέλτιστα ἀκούειν οἵδια, οὕτως εἰδέναι συνοίσον* καὶ τῷ τὰ βέλτιστα εἰπόντι πολλῷ γάρ ἀν ἥδιον* εἶχον. Νῦν δ' ἐπ* ἀδήλοις οὗσι τοῖς ἀπὸ τούτων ἐμαυτῷ γενησομένοις, ὅμως ἐπὶ* τῷ συνοίσειν ὑμῖν, ἀν πράξητε, ταῦτα πεπεῖσθαι λέγειν αἰροῦμαι. Νικφρη δ' ὅτι πᾶσιν μέλλει συνοίσειν.

IV. ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β

Εισαγωγή. Ἡ ύπὸ τοῦ Φιλίππου τὸ 348 ἄλωσις τῆς Ὀλύνθου καὶ τῶν Χαλκιδικῶν πόλεων ἐπροκάλεσε τοσαύτην ἀγανάκτησιν εἰς δλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ἵδιας εἰς τὰς Ἀθήνας, ὡστε ἥρχισαν νὰ καιαβάλλωνται προσπάθειαι ἐξ Ἀθηνῶν, δπως αἱ ἐλληνικαὶ δινάμεις ουνασπισθῶν πρὸς κοινὴν καταπολέμησιν τοῦ Φιλίππου. Ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὗται ἀπέβησαν μάταιαι· οἱ εἰς πλείστας πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἀποστάλεντες πρέσβεις, δπως παρακινήσουν αὐτὰς εἰς κοινὴν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν σύμπραξιν κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας, ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθήνας ἀπρακτοῖ. Τότε μετεβλήθησαν καὶ αἱ διαθέσεις τῶν Ἀθηναίων· οὕτω, ἐπειδὴ ἔβλεπον τὴν ἀδιαφορίαν ταύτην τῶν ἐλληνικῶν πόλεων, ἥσαν δὲ τελείως ἔξηντλημένοι ἐκ τοῦ πολέμου πρὸς τὸν Φίλιππον, ἀπεφάσισαν νὰ συνάργουν εἰρήνην μετ' αὐτοῦ. Ἡ εἰρήνη αὕτη, ἡ δροία ἀπὸ τοῦ Φιλοκράτους ἐκλήθη Φιλοκράτειος, ἐγένετο τὸ 346.

Οἱ Φίλιπποι καὶ μετὰ τὴν Φιλοκράτειον εἰρήνην οὐδόλως ἥσυχασσεν, ἀλλ' ἔξηκολούθησε νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος κατακτητικῶν τον σχεδίων. Οὕτω τὸ 344 π. Χ., ἀφοῦ ἔξεστρατευσεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ κατέβαλεν ἐν αὐτῇ πᾶσαν ἀντίδρασιν, ἔξήτησε νὰ ἐπέμβῃ ἐν Πελοποννήσῳ, λαβὼν ἀφορμὴν ἀπὸ τὸ ἔξῆς γεγονός: οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Φωκικοῦ πολέμου ἐπεδίωξαν καὶ πάλιν νὰ γίνονται κύροις τῆς Πελοποννήσου, οἱ δὲ Ἀργεῖοι καὶ οἱ Μεσσηνίοι πιεζόμενοι ὑπὸ τούτων ἐστράφησαν πρὸς τὸν Φίλιππον ζητοῦντες τὴν βοήθειαν αὐτοῦ. Οἱ Φίλιπποι θεωρήσας κατάλληλον τὴν εὐκαιρίαν, προθύμως ἐδέχθη νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἀργείους καὶ Μεσσηνίους· ὅθεν διατάσσει τοὺς Λακεδαιμονίους ν' ἀφίσουν τὴν Μεσσήνην αὐτόνομον, ἀποστέλλει κρήματα καὶ μισθοφόρους εἰς τοὺς Ἀργείους καὶ Μεσσηνίους καὶ ὑπόσχεται, δτι μετ' δλίγον θὰ ἔλθῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ στρατοῦ.

Οἱ Ἀθηναῖοι μαθόντες τὰς τοιαύτας ἐνεργείας τοῦ Φιλίππου ἐν Πελοποννήσῳ καὶ θέλοντες νὰ ματαιώσουν αὐτὰς ἀποστέλλονται κατὰ πρότασιν τοῦ Δημοσθένους πρέσβεις εἰς τὰς πελοποννησιακὰς πόλεις· ἀρχηγὸς δὲ τῆς πρεσβείας ἦτο αὐτὸς ὁ Δημοσθένης. Οὕτως ἥγανεισθη

νὰ παραστήσῃ εἰς τὸν Ἀργείον καὶ Μεσσηνίον τὴν δολίαν πολιτικὴν τοῦ Φιλίππου καὶ προσεπάθησε ν' ἀποτρέψῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς μετ' αὐτοῦ συμμαχίας. Οἱ λόγοι τοῦ φήτορος ἐνεποίησαν μεγίστην αἰσθησιν, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ὑπῆρξεν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ. Οἱ Μεσσηνῖοι καὶ οἱ Ἀργεῖοι φροντίζοντες διὰ τὰ ἴδια τῶν μόνον συμφέροντα καὶ δχι διὰ τὰ κοινὰ δῆλης τῆς Ἐλλάδος δὲν ἔπανσαν νὰ πιστεύονταν εἰς τὴν φιλίαν καὶ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Φιλίππου.

"Ο Φίλιππος δρούσθεις διὰ τὰς ἐνεργείας αὐτὰς τῶν Ἀθηναίων ἐν Πελοποννήσῳ, καθὼς καὶ διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ ἐκτοξευομένας καθ' ἐκίστην ἀπὸ τοῦ ἀδηναϊκοῦ βήματος κατηγορίας τῶν φητόρων, στέλλει πρόσβεις εἰς Ἀθήνας παραπονούμενος, διτὶ οἱ Ἀθηναῖοι κατηγοροῦν αὐτὸν εἰς τὸν Ἑλληνα, διτὶ δὲν ἔξετέλεσε τὰς ὑποσχέσεις, αἱ δποῖαι ἐδόθησαν κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης. Συγχρόνως μετὰ τῶν Μακεδόνων πρόσβεων καταφθάνονταν εἰς Ἀθήνας καὶ πρόσβεις τῶν Μεσσηνίων καὶ Ἀργείων παραπονούμενοι, διτὶ οἱ Ἀθηναῖοι προστεύοντες τὸν Σπαρτιάτας παρακαλούντων τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνας τῶν ἔχθρῶν τῆς Σπάρτης.

Τότε συνέρχονται εἰς ἐκκλησίαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἵνα συσκεφθοῦν περὶ τῆς ἀποκοίσεως, ἡ δποία πρέπει νὰ δοῦῃ εἰς τὸν πρόσβεις. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ λαμβάνει τὸν λόγον δ Ἀημοσθένης καὶ ἀπαγγέλλει τὸν Β' Φιλίππικόν—τὸ 344—, ἐν τῷ δποίῳ οὗτος ὑποδεικνύει τίνα ἀπόκρισιν δφείλονταν οἱ Ἀθηναῖοι νὰ δώσουν εἰς τὸν πρόσβεις.

"Οταν, ὥ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγοι γίνωνται περὶ ὧν Φίλιππος πράττει καὶ βιάζεται* παρὰ τὴν εἰρήνην, ὀεὶ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν λόγους καὶ δικαίους καὶ φιλανθρώπους δρῶ φαινομένους, καὶ λέγειν μὲν ἅπαντας ὀεὶ τὰ δέοντα δοκοῦντας τὸν κατηγοροῦντας Φιλίππου, γιγνόμενον δ' οὐδέν, ὡς^{**} ἔπος εἰπεῖν, τῶν δεόντων, οὐδ' δν ἔνεκα ταῦτ' ἀκούειν ἄξιον. Ἄλλ' εἰς τοῦτ' ἥδη προηγμένα* τυγχάνει πάντα τὰ πράγματα τῇ πόλει, ὥσθ', δσφ τις ἄν μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἔξελέγχη Φιλίππον καὶ τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην παραβαίνοντα καὶ πᾶσι τοῖς Ἐλλησιν ἐπιβουλεύοντα, τοσούτῳ τὸ τί χρὴ ποιεῖν συμβουλεῦσαι χαλεπώτερον εἶναι.

3 Αἴτιον δὲ τούτων, ὅτι, πάντας, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς πλεονεκτεῖν ξητοῦντας ἔργῳ κωλύειν καὶ πράξειν οὐχὶ λόγοις δέονται, πρῶτον μὲν ἡμεῖς οἱ παριόντες^{*} τούτων μὲν ἀφέσταμεν^{*} καὶ γράφειν^{*} καὶ συμβουλεύειν, τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν δικαιοῦντες^{*}, οἷα ποιεῖ δέ, ὃς δεινὰ καὶ γαλεπὰ καὶ τοιαῦτα διεξεργόμεθα^{*} ἔπειται^{*} ὑμεῖς οἱ καθήμενοι^{*}, ὃς μὲν ἂν εἴποιτε δικαίους λόγους καὶ λέγοντος ἄλλου συνείητε^{*}, ἀμεινον Φιλίππου παρεσκεύασθε, ὃς δὲ κωλύσαit[†] ἀν ἐκεῖνον πράττειν
4 ταῦτ[†], ἐφ' ὃν ἐστι^{*} νῦν, παντελῶς ἀργῶς ἔχετε^{*}. Συμβαίνει δὴ πρᾶγμα^{*} ἀναγκαῖον, οἷμαι, καὶ ἵσως εἰκός· ἐν οἷς ἐκάτεροι διατριβεῖτε^{*} καὶ περὶ ἀ σπουδάζετε^{*}, ταῦτ[†] ἀμεινον ἐκατέροις ἔχει^{*}, ἐκείνῳ μὲν αἱ πράξεις, ὑμῖν δ' οἱ λόγοι.

5 Εἰ μὲν οὖν καὶ νῦν λέγειν δικαιότερος^{*} ὑμῖν ἔξαρκει^{*}, ὁάδιον, καὶ πόνος οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι εἰ δ', ὅπως τὰ προδόντ[†] ἐπανορθώθησεται, δεῖ σκοπεῖν, καὶ μὴ προελθόντ^{*} ἐτι πορρωτέρῳ λήσει πάνθ^{*} ἡμᾶς, μηδ' ἐπιστήσεται^{*} μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀντᾶραι^{*} δυνησόμεθα, οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος, ὅσπερ πρότερον, τοῦ βουλεύεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς λέγουσιν ἅπασι καὶ τοῖς ἀκούοντσιν ὑμῖν τὰ βέλτιστα καὶ τὰ σώσοντα τῶν ὁρίστων καὶ τῶν ἥδιστων προσαιρετέον.

6 Πρῶτον μέν, εἴ τις, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θαρρεῖ, δρῶν, ἥλικος ἥδη καὶ δσων κύριος ἐστι Φίλιππος, καὶ μηδέν^{*} οἴεται κίνδυνον φέρειν τοῦτο τῇ πόλει μηδ' ἐφ' ὑμᾶς πάντα παρασκευάζεσθαι, θαυμάζω, καὶ δεηθῆναι πάντων δμοίως ὑμῶν βούλομαι τοὺς λογισμοὺς^{*} ἀκοῦσαι μου διὰ βραχέων, δι' οὓς τάναντ[†] ἐμοὶ παρέστηκε^{*} προσδοκῶν καὶ δι' ὃν ἔχθρὸν ἥγονται Φίλιππον, ἵν^{*}, ἐὰν μὲν ἐγὼ δοκῶ βέλτιον προορᾶν, ἐμοὶ πεισθῆτε, ἀν δ' οἱ θαρροῦντες καὶ πεπιστευκότες αὐτῷ, τούτοις προσθήσθε.

7 Τέγῳ τοίνυν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λογίζομαι· τίνων δὲ Φίλιππος κύριος πρῶτον μετὰ τὴν εἰρήνην κατέστη; Πυλῶν

καὶ τῶν ἐν Φωκεῦσι πραγμάτων. Τί οὖν; πῶς τούτοις ἔχομ-
σατο*; "Α Θηβαίοις συμφέρει καὶ οὐχ ἀ τῇ πόλει, πράττειν
προεῖλετο. Τί δήποτε*; "Οτι πρὸς πλεονεξίαν, οἶμαι, καὶ τὸ
πάνθ' ὑφ' αὐτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμοὺς* ἔξετάζων, καὶ
οὐχὶ πρὸς εἰρήνην οὐδὲ ἡσυχίαν οὐδὲ δίκαιον οὐδέν, εἴδε/τοῦτ' 8
δοθῆσαι, ὅτι τῇ μὲν ἡμετέρᾳ πόλει καὶ τοῖς ἥθεσι τοῖς ἡμετέ-
ροις οὐδὲν ἄν ἐνδείξαιτο* τοσοῦτον οὐδὲ ποιήσειν, ὑφ' οὐ
πεισθέντες ὑμεῖς τῆς ἴδιας ἐνεκ' ὠφελείας τῶν ἀλλων τινὰς
Ἐλλήνων ἐκείνῳ πρόσισθε*, ἀλλὰ καὶ τοῦ δικαίου λόγον ποι-
ούμενοι, καὶ τὴν προσοῦσαν ἀδοξίαν τῷ πράγματι φεύγοντες,
καὶ πάνθ', ἀ προσήκει, προορώμενοι, διμοίως ἐναντιώσεσθε.
ἄν τι τοιοῦτον ἐπιχειρῆ πράττειν, ὥσπερ* ἄν εἰ πολεμοῦντες
τύχοιτε.

Τοὺς δὲ Θηβαίους ἡγεῖτο, ὅπερ συνέβη, ἀντὶ* τῶν ἕαυ- 9
τοῖς γιγνομένων τὰ λοίπ' ἔσειν, ὅπως βούλεται, πράττειν
ἕαυτόν, καὶ οὐχ ὅπως* ἀντιπράξειν καὶ διακωλύσειν, ἀλλὰ καὶ
συστρατεύσειν, ἄν αὐτοὺς κελεύῃ. Καὶ νῦν τοὺς Μεσσηνίους
καὶ τοὺς Ἀργείους ταῦθ' ὑπειληφόδες* εὖ ποιεῖ. "Ο καὶ μέγι- 10
στόν ἐστι καθ'* ὑμῶν ἐγκώμιον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι κέρδι-
σθε γὰρ ἐκ τούτων τῶν ἔργων μόνοι τῶν πάντων μηδενὸς ἄν
κέρδους τὰ κοινὰ δίκαια τῶν Ἐλλήνων προέσθαι*, μηδ' ἀν-
ταλλάξασθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς
Ἐλληνας εὔνοιαν.

Καὶ ταῦτ' εἰκότως καὶ περὶ ὑμῶν οὗτως ὑπείληφε καὶ
κατ'* Ἀργείων καὶ Θηβαίων ὡς* ἐτέρως, οὐ μόνον εἰς τὰ πα-
ρόνθ' ὅρῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸ τούτων λογιζόμενος. Εὑρίσκει 11
γάρ, οἶμαι, καὶ ἀκούει τοὺς μὲν ὑμετέρους προγόνους, ἔξδν*
αὐτοῖς τῶν λοιπῶν ἄρχειν Ἐλλήνων, ὥστ'* αὐτοὺς ὑπακούειν
βασιλεῖ, οὐ μόνον οὐκ ἀνασχομένους τὸν λόγον* τοῦτον,
ἥνικ' ἥλθεν Ἀλέξανδρος* ὁ τούτου πρόγονος περὶ τούτων
κηρυξε, ἀλλὰ καὶ τὴν χώραν ἐκλιπεῖν προελομένους καὶ πα-

θεῖν ὁτιοῦν ὑπομείναντας, καὶ μετὰ ταῦτα πράξαντας ταῦθ', ἀ πάντες ἀεὶ γλίχονται* λέγειν, ἀξίως δ' οὐδὲις εἰπεῖν δεδύνηται, (διόπερ κάγῳ παραλείψω, δικαίως· ἔστι γὰρ μεῖζω τάκείνων ἔργα, ἢ ὡς* τῷ λόγῳ τις ἄν εἴποι), τοὺς δὲ Θηβαίων καὶ Ἀργείων προγόνους τοὺς μὲν συστρατεύσαντας τῷ βαρύφρῳ, τοὺς δ' οὐκ ἐναντιωθέντας.

12 Οἶδεν οὖν ἀμφοτέρους ἴδιᾳ τὸ λυσιτελοῦν* ἀγαπήσοντας*, οὐχ, δι τι συνοίσει* κοινῇ τοῖς Ἑλλησι, σκεψομένους. Ἡγεῖτ' οὖν, εἰ μὲν ὑμᾶς ἔλοιτο, φίλους ἐπὶ* τοῖς δικαιοίς αἰρήσεσθαι, εἰ δ' ἔκείνοις προσθεῖτο, συνεργοὺς ἔξειν τῆς αὐτοῦ πλεονεξίας. Διὰ ταῦτ' ἔκείνους ἀνθ' ὑμῶν καὶ τότε καὶ νῦν αἰρεῖται. Οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γ' ὅρᾳ πλείους αὐτοῖς ἢ ὑμῖν οὕσας· οὐδὲ ἐν μὲν τῇ μεσογείᾳ τιν'* ἀρχὴν εὔρητε, τῆς δ' ἐπὶ τῇ θαλάτῃ καὶ τῶν ἐμπορίων* ἀφέστηκεν*. οὐδ' ἀμνητιμονεῖ τοὺς λόγους οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις, ἐφ' αἵς τῆς εἰρήνης ἔτυχεν.

13 «Ἄλλὰ νὴ Δί',» εἴποι τις ἄν ὡς* πάντα ταῦτ' εἰδώς, «οὐ πλεονεξίας ἔνεκεν οὐδὲ δῶν ἐγὼ κατηγορῶ τύτε ταῦτ' ἐπραξεν, ἀλλὰ τῷ δικαιότερᾳ τοὺς Θηβαίους ἢ ὑμᾶς ἀξιοῦν*». Ἄλλὰ τοῦτον καὶ μόνον πάντων τῶν λόγων οὐκ ἔνεστιν* αὐτῷ νῦν εἰπεῖν· ὁ γὰρ Μεσσήνην Λακεδαιμονίους ἀφιέναι κελεύων, πῶς ἄν, Ὁρχομενὸν καὶ Κορώνειαν τότε Θηβαίοις παραδούς, τῷ δίκαιᾳ νομίζειν ταῦτ' εἶναι πεποιηκέναι σκῆψαιτο*;

14 «Ἄλλ' ἐβιάσθη νὴ Δία» (τοῦτο γάρ ἐσθ' ὑπόλοιπον) «καὶ παρὰ γνώμην*, τῶν Θετταλῶν ἵπτεων καὶ τῶν Θηβαίων διπλιτῶν ἐν μέσῳ ληφθείς*, συνεχώρησε* ταῦτα». Καλῶς. Οὐκοῦν φασὶ μὲν μέλλειν πρὸς τοὺς Θηβαίους αὐτὸν ὑπόπτως* ἔχειν, καὶ λογοποιοῦσι* περιμόντες τινές, ὡς Ἐλάτειαν* τειχεῖτ. Ο δὲ ταῦτα μὲν μέλλει καὶ μελλήσει, ὡς ἐγὼ κρίνω, τοῖς Μεσσηνίοις δὲ καὶ τοῖς Ἀργείοις ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμονίους συλλαμβάνειν* οὐ μέλλει, ἀλλὰ καὶ ξένους εἰσπέμπει καὶ χρή-

ματ' ἀποστέλλει καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχων αὐτός ἐστι προσδόκιμος*. Τοὺς μὲν ὅντας ἔχθροὺς Θηβαίων Λακεδαιμονίους ἀναιρεῖ*, οὓς δ' ἀπώλεσεν αὐτὸς πρότερον Φωκέας νῦν σφόζει*; Καὶ τίς ἀν ταῦτα πιστεύσειν; Ἔγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἀν 16 ἡγοῦμαι Φίλιππον, οὗτ', εἰ τὰ πρῶτα βιασθεὶς ἄκων ἐπραξεν, οὕτ' ἀν, εἰ νῦν ἀπεγίγνωσκε* Θηβαίους, τοῖς ἑκείνων ἔχθροῖς συνεχῶς ἐναντιοῦσθαι, ἀλλ', ἀφ' ὃν νῦν ποιει, κάκεῖν' ἐκ προαιρέσεως* δῆλος ἐστι ποιήσας, ἐκ πάντων δ', ἀν τις δρθῶς θεωρῇ, πάνθ', ἀ πραγματεύεται*, κατὰ τῆς πόλεως συντάττων*.

Καὶ τοῦτ' ἔξ ἀνάγκης τρόπον τιν' αὐτῷ νῦν γε δὴ συμβαίνει. Λογίζεσθε γάρ. "Αρχειν βούλεται, τούτου δ' ἀνταγωνιστὰς μόνους ὑπείληφεν* ὑμᾶς. Ἀδικεῖ πολὺν ἥδη χρόνον, καὶ τοῦτ' αὐτὸς ἄριστα σύνοιδεν* αὐτῷ· οἵς γὰρ οὗσιν ὑμετέροις ἔχει, τούτοις πάντα τᾶλλος ἀσφαλῶς κέκτηται· εἰ γὰρ Ἀμφίπολιν καὶ Ποτείδαιαν προεῖτο*, οὐδ' ἀν οἷκοι μένειν βεβαίως* ἡγεῖτο. Ἀμφότερος οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ὑμῖν ἐπιβούν·¹⁸ λεύοντα καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους· εὖ φρονεῖν δ' ὑμᾶς ὑπολαμβάνων δικαίως αὐτὸν μισεῖν νομίζει, καὶ παρώξυνται*, πείσεσθαι τι προσδοκῶν, ἀν καιρὸν λάβητε, ἀν μὴ φθάσῃ ποιήσας πρότερος. Διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν*, ἐφέστηκεν*, ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει* τινάς, Θηβαίους καὶ Πελοποννησίων τοὺς ταῦτα βουλομένους τούτοις, οὓς διὰ μὲν πλεονεξίαν τὰ παρόντα ἀγαπήσειν* οἴεται, διὰ δὲ σκαιότητα* τρόπων τῶν μετὰ ταῦτ' οὐδὲν προόψεσθαι.

Καίτοι σωφρονοῦσί γε καὶ μετρίως* ἐναργῆ παραδείγματ' ἐστιν ἵδεῖν, ἀ καὶ πρὸς Μεσσηνίους καὶ πρὸς Ἀργείους ἔμοιγ' εἰπεῖν συνέβη, βέλτιον δ' ἵσως καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐστιν εἰρῆσθαι.

«Πῶς γὰρ οἴεσθ';», ἔφην, «ὦ ἄνδρες Μεσσήνιοι, δυσχε-²⁰ ρῶς* ἀκούειν Ὁλυνθίους, εἰ τίς τι λέγοι κατὰ Φίλιππου κατ'

έκεινους τοὺς χρόνους, ὅτ' Ἀνθεμοῦντα μὲν αὐτοῖς ἀφίει, οὐ πάντες οἱ πρότερον Μακεδονίας βασιλεῖς ἀντεποιοῦντο*, Προτείδαιαν δ' ἐδίδου τοὺς Ἀθηναίων ἀπούκους ἐκβάλλων, καὶ τὴν μὲν ἔχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς ἀνήρητο*, τὴν χώραν δ' ἔκεινοις ἐδεδώκει καρποῦσθαι; ἀρα προσδοκᾶν αὐτοὺς τοι-
21 αῦτα πείσεσθαι, ἢ λέγοντος ἀν τινος πιστεύσαι οὕεσθε; Ἐλλὰ ὅμως», ἔφην ἐγώ, «μικρὸν χρόνον τὴν ἀλλοτρίαν καρπωσά- μενοι πολὺν τῆς αὐτῶν ὑπ' ἔκεινου στέρονται, αἰσχρῶς ἐκπε- σόντες*, οὐ κρατημέντες* μόνον, ἀλλὰ καὶ προδοθέντες ὑπ' ἀλλήλων καὶ πραθέντες*. οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις* αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὗται λίαν δομιλίαι*.

22 »Τί δ' οἱ Θετταλοί; ἀρ' οὔεσθ';», ἔφην, «ὅτ' αὐτοῖς τοὺς τυράννους ἐξέβαλλε καὶ πάλιν Νίκαιαν* καὶ Μαγνησίαν ἐδί- δου, προσδοκᾶν τὴν καθεστῶσαν νῦν δεκαδαρχίαν* ἐσεσθαι παρ' αὐτοῖς; ἢ τὴν πυλαίαν* ἀποδόντα, τοῦτον τὰς ἴδιας αὐτῶν προσόδους παραιρήσεσθαι *; Οὐκ ἔστι ταῦτα. Ἐλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα καὶ πᾶσιν ἔστιν εἰδέναι.

23 »Υμεῖς δ'», ἔφην ἐγώ, «διδόντα μὲν καὶ ὑπισχνούμενον θεωρεῖτε Φίλιππον, ἐξηπατηκότα δ' ἥδη καὶ παρακερδουμέ- νον* ἀπεύχεσθ', εἰ σωφρονεῖτ', ίδειν. «Εστι τοίνυν νὴ Δί», ἔφην ἐγώ «παντοδαπὰ εὐρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, οἷον χαρακώματα καὶ τείχη καὶ τάφοι καὶ
24 τᾶλλοι», δσα τοιαῦτα. Καὶ ταῦτα μέν ἔστιν ἄπαντα χειροποίητα καὶ δαπάνης προσδεῖται· ἐν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις* τῶν εὗ φρονούντων ἐν αὐτῇ κέκτηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μέν ἔστι ἀγαθὸν καὶ σωτηρίον, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι* πρὸς τοὺς τυράννους. Τί οὖν ἔστι τοῦτο; Ἀπιστία. Ταύτην φυλάττετε, ταύτης ἀντέχεσθε *. ἀν ταύτην σφέζητε, οὐδὲν* μὴ δεινὸν πά- θητε. Τί ζητεῖτε;» ἔφην. «Ἐλευθερίαν. Εἴτ' οὐχ ὁρᾶτε Φί- λιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα; βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἄπας ἔχθρος ἐλευθερίᾳ καὶ νόμοις

έναντίος. Οὐ φυλάξεσθ', ὅπως», ἔφην, «μὴ πολέμου ζητοῦντες ἀπαλλαγῆναι δεσπότην εὔρητε;»

Ταῦτ' ἀκούσαντες ἐκεῖνοι, καὶ θιρυβοῦντες*, ὡς ὁρθὸς²⁶ λέγεται, καὶ πολλοὺς ἑτέρους λόγους παρὰ τῶν πρέσβεων καὶ παρόντος ἐμοῦ καὶ πάλιν ὑστερού, ὡς ἔστιν, οὐδὲν μᾶλλον ἀποσχήσονται* τῆς Φιλίππου φιλίας οὐδέ τῶν ἐπαγγέλλεται. Καὶ οὐ τοῦτ' ἔστιν ἄτοπον, εἰ Μεσσήνιοι καὶ Ηελιοποννησίων τινὲς παρ' ἂν τῷ λογισμῷ βέλτισθ' ὅρθοι τι πράξουσιν, ἀλλ' οὐ²⁷ μεῖς οἱ καὶ συνιέντες* αὐτοὶ καὶ τῶν λεγόντων ἀκούοντες ἥμιδν, ὡς ἐπιβουλεύεσθε*, ὡς περιστοιχίζεσθε*, ἐκ* τοῦ μηδὲν ἥδη ποιεῖν λήσεθ*, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, πάνθ' ὑπομείναντες οὕτως ή παραυτίχ* ἥδονή καὶ ὁρατώνη* μεῖζον ἵσχει τοῦ ποθ' ὑστερού συνοίσειν μέλλοντος.

Περὶ μὲν δὴ τῶν ὑμῖν πρωκτέων καθ* ὑμᾶς αὐτοὺς οὐ²⁸ στερού βουλεύεσθε, ἀν σωφρονῆτε· ἀ δὲ νῦν ἀποκρινάμενοι* τὰ δέοντ' ἀν εἴητ' ἐψηφισμένοι, ταῦτ' ἥδη λέξω.

Ἔν μὲν οὖν δίκαιον, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς ἐνεγκόντας τὰς ὑποσχέσεις, ἐφ' αἷς ἐπείσθητε ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, καὶ εἰν*. οὗτε γάρ αὐτὸς ἀν ποθ' ὑπέμεινα* πρεσβεύειν,²⁹ οὗτ' ἀν μεῖς οἰδ* ὅτι ἐπαύσασθε πολεμοῦντες, εἰ τοιαῦτα πράξειν τυχόντ' εἰρήνης Φίλιππον φεσθεῖ ἀλλ' ἦν πολὺ τούτων ἀφεστηκότα* τὰ τότε λεγόμενα.

Καὶ πάλιν γ' ἑτέρους καλεῖν. Τίνας; τούς, ὅτ' ἐγὼ γεγονούιας ἥδη τῆς εἰρήνης ἀπὸ τῆς ὑστέρας ἥκων πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς δροκούς, αἰσθόμενος φενακιζομένην* τὴν πόλιν, προύλεγον καὶ διεμαρτυρόμην καὶ οὐκ εἴων προέσθαι Πόλιας οὐδὲ Φωκαίας, λέγοντας, ὡς ἐγὼ μὲν ὑδωρ πίνων εἰκότως³⁰ δύστροπος καὶ δύσκολός* εἰμί τις* ἀνθρωπος, Φίλιππος δ', ἀπερ εὕξαισθ' ἀν μεῖς, ἐὰν παρέλθῃ*, πράξει, καὶ Θεσπιάς μὲν καὶ Πλαταιάς τειχεῖ, Θηβαίους δὲ παύσει τῆς ὕβρεως*, Χερρόνησον δὲ τοῖς αὐτοῦ τέλεσι* διορύξει*, Εὔ-

βοιαν δὲ καὶ τὸν Ὁρωπὸν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν ἀποδώσει· ταῦτα γὰρ ἄπαντ' ἐπὶ τοῦ βῆματος ἐνταῦθα μνημονεύετε· * οἴδε· διτὶ δὴ τῷ δημόσῳ δέντες οὐδὲνοι· τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι. Καὶ τὸ πάντων αἰσχυστον, καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς 31 τὰς ἐλπίδας τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταῦτην ἐψηφίσασθε· *. οὕτω τελέως ὑπῆκολητε· *.

Τί δὴ ταῦτα νῦν λέγω καὶ καλεῖν φημὶ δεῖν τούτους; 32 Εγὼ νὴ τοὺς θεοὺς ταῦληθῆ μετὰ παροχήσας· ἐδῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. Οὐχὶ ἵν’ εἰς λοιδορίαν ἐμπεσθῶν· ἐμαυτῷ μὲν ἔξι ἵσου· λόγον παρ’ ὑμῖν ποιήσω·, τοῖς δὲ ἐμοὶ προσκρούσασιν· ἔξι ἀρχῆς καὶ νῦν παράσχω πρόφασιν τοῦ πάλιν τι λαβεῖν παρὰ Φιλίππου, οὐδὲ· ἵν’ ως· ἀλλως ἀδολεσχῶ· ἀλλ’ 33 οἴομαι ποθ’ ὑμᾶς λυπήσειν, ἢ Φίλιππος πράττει, μᾶλλον ἢ τὰ νυνὶ· τὸ γὰρ πρᾶγμα· δόρυ προβαῖνον, καὶ οὐχὶ βουλούμην μὲν ἀν εἰκάζειν δρόσως, φοβοῦμαι δέ, μὴ λίαν ἐγγὺς ἢ τοῦτ’ ἥδη. “Οταν οὖν μηκέθ’ ὑμῖν ἀμελεῖν· ἔξουσία· γύγνηται τῶν συμβιανόντων, μηδὲ ἀκούθη·, διτὶ ταῦτα ἐφ’ ὑμᾶς ἐστιν, ἐμοῦ μηδὲ τοῦ δεῖνος, ἀλλ’ αὐτοὶ πάντες δρᾶτε καὶ εὗρετε, 34 δργίλους καὶ τραχεῖς· ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω. Φοβοῦμαι δή, μὴ τῶν πρέσβεων σεσιωπήστων, ἐφ’ οἵς αὐτοῖς συνίσασι· δεδωροδοκηκότες, τοῖς ἐπανορθοῦν τι πειρωμένοις τῶν διὰ τούτους ἀπολωλότων τῇ παρ’ ὑμῶν δργῇ περιπτεσεῖν συμβῆ· δόρυ γὰρ ως· τὰ πόλλα· ἐνίους οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ’ εἰς τοὺς ὑπὸ γεῖρα· μάλιστα τὴν δργὴν ἀφιέντας.

35 “Εως οὖν ἔτι μέλλει καὶ συνίσταται· τὰ πράγματα καὶ κατακούμεν· ἀλλήλων, ἔκαστον ὑμῶν, καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα, δημιούργος ἐπαναμνήσαι· βούλομαι, τίς δὲ Φωκέας πείσας καὶ Πύλας ὑμᾶς προέσθαι, ὃν καταστὰς ἐκεῖνος κύριος τῆς ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ὄδοις καὶ τῆς εἰς Πελοπόννησον κύριος γέγονεν, καὶ πεποίηκε· ὑμῖν μὴ περὶ τῶν δικαίων μηδὲ ὑπὲρ τῶν ἔξι πραγμάτων εἶναι τὴν βουλήν·, ἀλλ’ ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ

καὶ τοῦ πρὸς τὴν Ἀττικὴν πολέμου, διὸ λυπήσει μὲν ἔκαστον, ἐπειδὴν παρῷ, γέγονεν δ' ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Εἰ γὰρ μὴ παρε-³³ κρούσθητε* τόθ' ὑμεῖς, οὐδὲν ἂν ἦν τῇ πόλει πρᾶγμα *. οὔτε γὰρ ναυσὶ δήπου κρατήσας* εἰς τὴν Ἀττικὴν ἤλθεν ἀν ποτε στόλῳ Φιλιππος, οὔτε πεζῇ βαδίζων ὑπὲρ τὰς Πύλας καὶ Φω-
κέας, ἀλλ' ἢ τὰ δίκαια ἄν ἐποίει καὶ τὴν εἰρήνην ἄγων* ἥσυ-
χιαν εἶχεν, ἢ παραχρῆμ' ἄν ἦν ἐν διοίφ* πολέμῳ, δι' ὃν τότε τῆς εἰρήνης ἐπεθύμησεν.

Ταῦτ' οὖν, ως* μὲν ὑπομνῆσαι, νῦν ἵκανῶς εἴρηται, ως³⁷ δ' ἀν ἐξετασθείη* μάλιστ' ἀκριβῶς, μὴ γένοιτ', ὃ πάντες θεού· οὐδένα γὰρ βουλοίμην ἔγωγ' ἄν, οὐδ' εἰ δίκαιος ἐστ' ἀπολωλέναι, μετὰ τοῦ πάντων κινδύνου καὶ τῆς ζημίας δί-
κην ὑποσχεῖν *.

ΜΕΡΟΣ Β'

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A

άγαπῶ 1) τινι ἀρκοῦμαι εἰς τι· 2) τι α) ἀγαπῶ, προτιμῶ τι· τὸ ίδίᾳ λυσιτελοῦν· β) μένω εὐχαριστημένος μέ τι· ἀγαπῶ τὰ παρόντα. ἀγνωμόνως ἔχω εἶμαι ἀνόρτος.

ἀγοραὶ πρόσδοδοι τῶν ἀγορῶν.

ἄγω 1) τηρῶ, φυλάττω· τὴν εἰρήνην· 2) ἄγω καὶ φέρω λεηλατῶ, ληστεύω.

ἀγωνίζομαι περὶ θανάτου διακινδυνεύω τὴν ζωήν μου, ἀντιμετωπίζω τὸν θάνατον πολεμῶν.

ἀδιόρθωτος ἀκανόνιστος.

ἀδολεσχῶ φλυαρῶ.

ἀδοξία ὅνειδος, ἐντροπή.

ἀήθης (μετὰ γνκ.) ἀσυνήθιστος εἰς τι.

αἴρεσις ἐκλογή· ὥστε ἐξ ἀπάντων (δηλ. τῶν λεγθέντων) γενέσθαι νῦν ὁρδίαν τὴν αἴρεσιν τοῦ συμφέροντος· Ὁλ. Α, 1· αἴρεσίς ἐστί τινι προβάλλεται εἰς τινα ἡ ἐκλογή, ἔχει τις νὰ ἐκλέξῃ· δίδωμι αἴρεσίν τινι δίδω τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς εἰς τινα, ἐπιτρέπω εἰς τινα νὰ ἐκλέξῃ.

αἴρομαι ὑψοῦμαι, αἱρέάνομαι· μετ' ἐπιθ.: αἴρομαι μέγας αἱρέάνομαι καὶ γίνομαι μέγας.

αἰροῦμαι 1) τι ἐγκρίνω τι· Φιλ. Α, 20· 2) τι ἀντί τινος προτιμῶ τι ἀντί τινος· ἡρημένος ἀντὶ τοῦ ξῆν ἀσφαλῶς τὴν δόξαν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα· 3) τι ἡ τι προτιμῶ τι ἀπό (ἄλλο) τι· ἐλούμην ἀν τὴν τύχην τῆς ύμετέρας πόλεως ἡ τὴν (τύχην) ἔκεινον· 4) ἀντὶ πολλῶν χρημάτων εἶμαι πρόδυμος νὰ ὑποβληθῶ εἰς μεγάλας χρηματικὰς θυσίας· νομίζω ύμᾶς ἐλέσθαι ἀν (=ὅτι ύμεις ἔλοισθε ἀν) ἀντὶ πολλῶν χρημάτων.

αἰσχύνη ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη ἡ ἔνεκα τῆς (κακῆς) καταστάσεως τῶν πραγμάτων καταισχύνη.

άκαιρία ἔλλειψις εὑκαιρίας, κακή περίστασις.

ἀκέραιος ἀβλαβής.

ἀκμή, κυρίως: ἡ κόψις (τοῦ μαχαιριοῦ)· ἔπειτα: τὸ κρίσιμον σημεῖον.
ἀκρασία ἀκολασία.

Ἀλέξανδρος νῖος τοῦ Ἀμύντου, βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, φίλος τῶν Ἀθηναίων· ἐλθὼν δλίγον πρὸ τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης (479) ὃς ἀπεσταλμένος τοῦ Μαρδονίου εἰς Ἀθήνας ἐπρότεινεν εἰς τοὺς Ἀθ. τὴν μετὰ τῶν Περσῶν συμμαχίαν.

Ἀλίαρτος πόλις τῆς Βοιωτίας· ἐν αὐτῇ τὸ 395 οἱ ἡνωμένοι σύμμαχοι Θηβαῖοι, Κορίνθιοι, Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι ἐνίκησαν τοὺς Λακεδ. φονεύσαντες καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Λύσανδρον.

ἄλλα μὴν πρὸς τούτοις δέ.

ἄλλως 1) ἐν γένει· 2) ἄλλως τε καὶ καὶ μάλιστα· ἄλλως τε καὶ καὶ μάλιστα ἐάν.

ἀλυσιτελῆς ἀνωφελής, ἐπιζήμιος.

ἄμα· ἄμα... καὶ πρὸς δήλωσιν δύο συγχρόνων πράξεων· ἄμ· ἀκηκόαμέν τι καὶ καθέσταμεν μόλις ἔχομεν ἀκούσει τι (δηλ. πολεμικήν τινα ἐνέργειαν τοῦ Φιλ.) καὶ (εὐθύνεις) διορίζομεν.

ἄμαχος ἀκαταμάχητος, ἀκαταγώνιστος.

ἀμελῶ (μετὰ γν.).) ἀδιαφορῶ διά τι.

ἄν· οὐδ' εί μὴ ποιήσαιτ' ἀν τοῦτο (δηλ. τὸ ὁρμῆσαι ἐπ' αὐτόν) καὶ ἀν τιχὸν ἀκόμη δὲν ἥθελατε κάμει τοῦτο (καὶ δύνασθε νὰ μὴ τὸ κάμετε).

ἄν=ἄ ἄν.

ἀναιρῶ καταστρέφω· **Λακεδαιμονίους** ἀναιρεῖ σκέπτεται νὰ καταστρέψῃ τοὺς Λακεδ. —Μέσον : **ἀναιροῦμαι** (μετ' αἰτ.) 1) ἀναλαμβάνω· τὸν πόλεμον (δηλ. τὸν ἥδη κατὰ τοῦ Φιλίππου διεξαγόμενον); Ὁλ. A, 7· ἀνήρητο τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς ἡμᾶς εἰχεν ἐπισύρει κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ τον τὴν ἐκ μέρους ἡμῶν ἔχθραν· Φιλ. B, 20· 2) ἀναρπάζω τι, γίνομαι κύριος τυνος· Ὁλ. A, 21.

ἀνάστασις καταστροφή· **ἄλλα (πολεμοῦσιν ὑπέρ)** ἀναστάσεως ἄλλα (πολεμοῦν), διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν καταστροφήν.

ἀναχαιτίζω ἀνατρέπω.

ἀνδραποδισταῖ σωματέμποροι, δηλ. οἱ ἀπάγοντες τοὺς ἔλευθρον εἰς δουλείαν ἢ ἀποσπῶντες εἰς ἑαυτοὺς τοὺς δούλους ἐκ τῶν κυρίων των· κατὰ τῶν ἀνδραποδιστῶν ἢ τιμωρία ἥτο θάνατος.

ἀνεξέταστος· ούδεν ἀνεξέταστον οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις
ἡμέληται (ἐν συντόμῳ) οὐδὲν εἰς αὐτὰ ἔχει παραμεληθῆ, ὅπει νὰ
εἶναι ἀνεξέταστον καὶ ἀκαθόριστον.

ἄνθρωπος δ ἄνθρωπος· πολλάκις οὕτω περιφρονητικῶς ὀνομάζει τὸν
Φίλιππον δ Δημοσθένης.

ἄνθρωπος ἀκμάζω· (**τὰ τοιαῦτα**) σφόδρα γε ἡνθησεν ἐπὶ ταῖς ἑλ-
πίσι (ἢ διὰ τοιούτων μέσων ἀποκτηθεῖσα δύναμις) πολὺ μᾶλιστα
ἀκμάζει στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἑλπίδων.

ἄνοια· ἔξαπατῶ τὴν ἄνοιάν τινος ἐκμεταλλεύμαι τὴν ἀνοησίαν τι-
νὸς καὶ ἔξαπατῶ αὐτὸν ἀεὶ ἔξαπατῶν τὴν ἄνοιαν ἐκάστων (=
ἔκάστου) τῶν ἀγνοούντων αὐτὸν καὶ προσλαμβάνων
(αὐτούς).

ἀνταίω 1) τινὶ ἔξεγείρομαι, ἀναλαμβάνω πόλεμον ἐναντίον τινός·
εἰ Λακεδαιμονίοις ἀντήρατέ ποτε (δηλ. κατὰ τὸν Βοιωτικὸν
πόλεμον, τὸ 378). 2) πρός τινα ἀνθίσταμαι κατά τινος.

ἀντεμβιβάζω ἐμβιβάζω τινὰ εἰς πλοῖον ἀντὶ ἄλλου τινός· εἰτ' ἀν-
τεμβιβάζειν = εἰτ' ἀνθ' ἡμῶν αὐτῶν ἐμβιβάζειν (τοὺς με-
τοίκους καὶ τὸν χωρὶς οἰκοῦντας).

ἀντέχω διαρκῶ· **τὰ τοιαῦτα...** ἀντέχει διὰ τοιούτων μέσων (δηλ.
δι' ἀδικίας, ἐπιορχίας καὶ ψεύδους) ἀποκτηθεῖσα δύναμις...—Μέ-
σον: **ἀντέχομαι** (μετὰ γνκ.) κρατοῦμαι στερεὰ ἀπὸ κάτι (διὰ νὰ
σωθῶ).

ἀντί (μετὰ γνκ.) πρὸς δήλωσιν ἀνταλλαγῆς· ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γι-
γνομένων εἰς ἀνταλλαγμα τῶν ὠφελειῶν, τὰς δποίας ἡθελον ἔχει.

ἀντίδοσις διαδικασία τις παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις, κατὰ
τὴν δποίαν πᾶς πολίτης προσκαλούμενος εἰς **λειτουργίαν** τινὰ
δυσανάλογον πρὸς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἡδύνατο νὰ καλέσῃ πάντα
ἄλλον πολίτην, τὸν δποίον ἐνόμιζε πλουσιότερον ἑαυτοῦ, ν' ἀντα-
λάξουν τὰς περιουσίας των ἢ νὰ ὑποβληθῇ ἔκεινος εἰς τὸ βάρος
τῆς λειτουργίας· **ποιοῦμαι** ἀντίδοσίν τινι ἐπιτρέπω εἰς τινα νὰ
κάμῃ ἀντίδοσιν.

ἀντιλαμβάνομαι τινος, κυρ. : πιάνομαι ἀπό τινος· ἔπειτα: ἐπιλαμ-
βάνομαι τινος, ἀναμειγνύομαι, ἐπεμβαίνω ἐνεργῶς εἰς τι· φημτα.
ἔπιθ. : ἀντιληπτέον ἐστὶν ὑμῖν αὐτοῖς (=δεῖ ἀντιλαβέσθαι
ὑμᾶς αὐτούς) τῶν πραγμάτων ἔκεινων (τῶν ἔκει, δηλ. ἐν
Ολύμφῳ, πραγμάτων)· ούδενδε τῶν πραγμάτων ἀντιληπτέον

- (έστι=δεῖ ἡμᾶς ἀντιλαβέσθαι).
ἀντιληπτέον, βλ. ἀντιλαμβάνομαι.
ἀντιποιοῦμαι (μετὰ γνκ.) ἐγείρω ἀξιώσεις ἐπὶ τινος, διεκδικῶ τι.
ἀντίρροπος ἵσσοσταθμος, ὕσου βάρους συμμαχία ἀντίρροπός τινος συμμαχία δυναμίενη ν^ο ἀντισταθμίσῃ τι.
ἀξιῶ ἀπαιτῶ ἔπραξε ταῦτα τῷ ἀξιοῦν (δτκ. αἰτίου) τοὺς Θηβαίους δικαιότερα ἢ ὑμᾶς. Οἱ Θηβαῖοι ἀπῆτουν ν^ο ἀποδοθεῖν εἰς αὐτοὺς αἱ πόλεις Ὁρχομενὸς καὶ Κορώνεια, τὰς δποίας κατεῖχον οἱ Φωκεῖς.
ἄπαξ· εἰς ἄπαξ διὰ μίαν φοράν.
ἀπαρτῶ (-άω) ἀποχωρίζω· πθτκ. ποκμ. : **ἀπήρθημαι** είμαι μακράν· **ἀπηρτημένοι** καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις διότι εἴσθε μακράν (τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων) καὶ ὡς πρὸς τὰς πολεμικάς παρασκευὰς καὶ ὡς πρὸς τὰς σκέψεις.
ἄπειμι είμαι μακράν, ἐλλείπω· **ἄπεστι** τὰ πράγματα ἐλλείπουν τὰ ἔργα (αἱ πράξεις).
ἀπελαύνω ἐκδιώκω· ὅτ' Ὁλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε, τὸ 357, ὅτε ὁ Φίλιππος ἐποιηθόκει τὴν Ἀμφίπολιν, οἱ Ὁλύνθιοι ῥιθούμενοι τὴν αὐξάνουσσον δύναμιν τοῦ Φίλιππου ἔπειμφαν πρέσβεις εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπρότειναν εἰς τοὺς Ἀθηναίους συμμαχίαν ἐναντίον τοῦ Φίλιππου· ἀλλ᾽ ὁ Φίλιππος θέλων νὰ ματαιώσῃ τὴν συμμαχίαν αὐτὴν ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον πρέσβεις καὶ δι' αὐτῶν ὑπεσχέθη εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὴν παράδοσιν τῆς Ἀμφιπόλεως· τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἤθελον νὰ συζητήσουν μετὰ τῶν Ὁλυνθίων πρέσβεων περὶ συμμαχίας κατὰ τοῦ Φιλίππου, ἀλλ᾽ ἀπέπειμφαν αὐτούς.
ἀπέχομαι (μετὰ γνκ.): ἀπομακρύνομαι ἀπό τινος, ἀποκρούω τι.
ἀπιστος ἀπίστευτος· οὐδέν (ἐπίρρ.). **ἀπιστόν** (έστι τοῦτο).
ἀπλῶς 1) μὲ γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, ἀνευ συγκαλύψεως αὐτῆς· Φιλ. Α, 51· 2) ἐν γένει· Ὁλ. Α, 23.
ἀπό (μετὰ γνκ.) πρὸς δίήλωσιν τῆς πιγῆς, ἐκ τῆς ὅποίας ἢ διὰ τῆς ὅποίας γίνεται τι· **ἀπὸ τῶν** ύμετέρων συμμάχων μὲ τὰ χρήματα τῶν συμμάχων σας (τοὺς δποίους διαρπάζει).
ἀπογιγνώσκω 1) μετ' αἰτιατικῆς προσ. : ἀπαρνοῦμαι τινα, ἀποσπῶμαι ἀπό τινα· 2) ἀμτβ. : ἀπελπίζομαι.
ἀποδείκνυμι καθιστῶ.

ἀποδίδωμί τινι (μετ' ἀπρμφ.) ἐπιτρέπω, δίδω τὸ δικαίωμα εἰς τινα νά... εἰ τοῖς μέν (δηλ. τοῖς ωήτορσι καὶ στρατηγοῖς καὶ Ἰωσαὶ τοῖς βοησομένοις) ἀποδώσετε ἐπιτάττειν (ύμῖν)... ἀναγκάζεσθαι... ψηφίζεσθαι... συμπονεῖν.

ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ὁρθυμεῖν τὸ οὕγω στὴν τεμπελινή.

ἀποκρίνομαι· ἢ ἀποκρινάμενοι τὰ δέοντα ἀν εἴητ' ἐψηφισμένοι, ταῦτ' ἥδη λέξω ποίαν προσήκουσαν ἀπόκρισιν πρέπει νὰ ψηφίσετε, εὐθὺς θὰ σᾶς εἴπω. Τὸ σχέδιον τῆς ἀποκρίσεως, τὸ δποῖον δ Δημοσθένης μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου του παρέδωκεν εἰς τὸν γραμματέα πρὸς ἀνάγνωσιν ἢ δ ἕδιος ἀνέγνωσε, λείπει ἐν τῷ λόγῳ.
ἀπολείπω παύω.

ἀπόμισθος ἄμισθος.

ἀπόρρητος διὰ λεγόμενος, περὶ οὗ δὲν πρέπει νὰ γίνεται λόγος, μυστικός· τὸ θρυλούμενόν ποτ' ἀπόρρητον, οἱ Ἀθηναῖοι διακαῶς ποιθοῦντες τὴν ἀνάκτησιν τῆς Ἀμφιπόλεως ἔστειλαν τὸ 358 πρέσβεις πρὸς τὸν Φίλιππον καὶ συνεφώνησαν μετ' αὐτοῦ, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι νὰ δώσουν εἰς τὸν Φίλιππον τὴν Πύδναν, τὴν διποίαν οὗτοι κατεῖχον ἀκόμη, δὲ Φίλιππος καταλαμβάνων τὴν Ἀμφίπολιν νὰ δώσῃ αὐτὴν εἰς τοὺς Ἀθηναίους· ἵνα δὲ μὴ γνωσθῇ ἡ συμφωνία αὗτη εἰς τοὺς Πυδναίους, δὲν ἀνεκοίνωσαν οἱ πρέσβεις εἰς τὸν δῆμον ταύτην, ἀλλὰ μυστικῶς ἐνήργουν μετὰ τῆς βουλῆς· ὡς ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι ἔκαμνον μὲν πολὺν λόγον περὶ τοῦ ἀνακοινωθέντος εἰς τὴν βουλὴν μυστικοῦ, ἥγνόουν δικαίωμας τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

ἀπόστολος ναυτικὴ ἀποστολή.

ἀποστροφὴ καταφύγιον.

ἀποτρίβομαι· τι ξεπλύνω τι.

ἀποφαίνομαι ὑπέρ τινος ἐκφράζω γνώμην περὶ τινος.

ἀποχρῆν, βλ. ἀποχρῶ.

ἀποχρῶ (-άω, ἀπρμφ. ἀποχρῆν) 1) ἀρκῶ· Φιλ. A, 22· 2) ἀπρόσ. ἀπόχρω εἶναι ἀρκετόν· δοκεῖ μοι ἀποχρῆν ἀν ἐνίοις ὑμῶν (**ταῦτα**), ἐξ ὧν νομίζω, ὅτι μερικοὶ ἀπὸ σᾶς θὰ ἡροκοῦντο εἰς αὐτὰ (=θὰ ἔμενον ἱκανοποιημένοι ἀπὸ αὐτά), διὰ τὰ δικαία...

ἀργῶ κάθημαι ἀργός.

Ἀρτάβαζος Πέρσης σατράπης· τοῦτον ἀποστατήσαντα ἀπὸ τοῦ βασι-

λέως τῶν Περσῶν Ἀρταξέρξου τοῦ Γ' ἐβοήθησεν ὁ Ἀθηναῖος στρατηγὸς Χάρης μετὰ τοῦ στρατοῦ του (τὸ 356).

Ἄρροβίας βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν (ιδίας τῶν σπουδαιοτέρων φυλῶν τῆς ἀρχαίας Ἡπείρου).

ἀρχαῖα, τά, τὰ πατρικὰ κτήματα (ἴητοι: οἰκοί, ἀγροί, ἔπιπλα κ.τ.τ.).

ἀρχὴ ἀφετηρία, ἐλατήριον,

ἄρχω· πθτκ. **ἄρχομαι** ἔξουσιάζομαι, διοικοῦμαι· **οἱ ἄρχόμενοι** οἱ ὑπήκοοι.

ἀσελγὴς αἰσχρός, ἀκόλαστος.

αὖ προσέτι, ἀκόμη.

αὐθίς μετὰ ταῦτα.

αὐξάνομαι μετ' ἐπιθ. : **αὐξάνομαι μέγας** αἰξάνομαι καὶ γίνομαι μέγας.

αύτόματος, ον, ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ κινούμενος· γίγνεται τι σύντοματον γίνεται τι ἀφ' ἑαυτοῦ, μόνον του.

αύτῶν=ἄλλήλων· περιόντες (δηλ. κατὰ τὴν ἀγορὰν—τὸν συνήθη τόπον διατριβῆς τῶν λογοποιούντων) **αύτῶν πυνθάνεσθαι.**

ἀφίημι ἀφήνω ἐλεύθερον, ἀθωώνω· πθτκ.: **οἱ ἀφειμένοι τοῦ στρατεύεσθαι** οἱ ἀπῆλλαγμένοι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

ἀφίσταμαι μετὰ γν. : παραιτοῦμαι τινος, δὲν θέλω τι· Φιλ. B, 12.

2) ἀπέχω· **τούτων ἀφέσταμεν καὶ γράφειν καὶ συμβουλεύειν =ἄφέσταμεν καὶ τοῦ γράφειν ταῦτα καὶ τοῦ συμβουλεύειν.**

3) διαφέρω ἀπό τι· **τὰ τότε λεγόμενα ἦν πολὺ ἀφεστηκότα τούτων** ἥσαν ἐντελῶς διάφορα ἀπὸ ταῦτα (δηλ. ἀπὸ τὰ νῦν πρατόμενα ὑπὸ τοῦ Φιλ.)· 4) χάνω τι· **Ολ. A, 15.**

ἀφορμὴ 1) λόγος, αἰτία· **Ολ. B, 22**· 2) τὰ μέσα, μὲ τὰ δποῖα ἀρχίζει ἢ ἐπιχειρεῖ τις: πόρος, βοήθημα· Φιλ. A, 29.

B

βασιλεὺς νοεῖται ὁ Ἀρταξέρξης ὁ Ὦχος, ὁ δποῖος ἐβιασίλευσεν ἀπὸ τοῦ 359 - 338 καὶ μετὰ τοῦ δποίου ὁ Φιλ. εἶχε συνάψει συμμαχίαν· πρὸς τοῦτον ὁ Φιλ. ἀπέστειλε — κατὰ τὰς διαδόσεις τῶν ἐν Ἀθηναῖς φιλιππιζόντων — πρέσβεις, ἵνα ἀπαιτήσουν ν' ἀφήσῃ ἐλειυθέρως καὶ αἰντονόμους τὰς ἐν Μ. Ἀσίᾳ πόλεις.

βέβαιος σταθερός, διαφορής· **εἰκός (ἐστιν)** ἔχειν αύτούς (δηλ. **τοὺς Ολυνθίους**) βεβαίαν τὴν ἔχθραν ὑπὲρ ὅν (=ὑπὲρ ἐκείνων,

ά) φοβιοῦνται (μὴ πάθωσι) καὶ πεπόνθασιν. Οἱ Ὁλύνθιοι φοβιοῦνται μῆπως δὲ Φίλιππος ὡς ἀσπονδος ἔχθρος πάσης ἑλευθέρας πολιτείας καταστρέψῃ τὴν πατρίδα των· διὰ τοῦ **πεπόνθασιν** ἵσως ὑπονοεῖ δημοσθένης τὴν στρατιωτικὴν ἐπίδειξιν, τὴν δοπίαν ἔκαμεν δὲ Φίλιππος κατὰ τῆς Ὁλύνθου τὸ 351 (βλ. εἰσαγ. εἰς τὸν Α' Ὁλυνθιακόν).

βεβαίως ἀσφαλῶς.

βέλτιστος πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει παρέχει τὰς ἀρίστας ἔλπίδας, εἶναι λίαν ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὸ μέλλον.

βιάζομαι, ἀπολ.: ἐκτελῷ μὲν βίᾳ πράττει καὶ βιάζεται=πράττει βίᾳ.

βοήθεια ἐπικουρικὰ στρατεύματα (ταχέως ἐπιστρατευόμενα καὶ προχείρως παρασκευόμενα)

βοηθητέον, βλ. βοηθῶ.

βοηθῶ 1) μετὰ δτκ.: **βοηθῶ τοῖς πράγμασι** ἐπανορθῶ τήν (κακῶς ἔχουσαν) κατάστασιν τῶν πραγμάτων· **βοηθητέον εἶναι** ὑμῖν **τοῖς πράγμασι=δεῖν** ὑμᾶς **βοηθεῖν τοῖς πράγμασιν** 2) μετὰ τῆς προθ. εἰς: στέλλω **βοηθειαν** εἰς.

βουλὴ σκέψις ἢ **βουλὴ ἐστί τινι σκέπτεται τις.**

βοῶ οἱ **βοησόμενοί** (εἰσιν, ὕσπερ ἥσαν οἱ) **τριακόσιοι** (ἐν ταῖς συμμορίαις) οἱ μέλλοντες νὰ φωνάζουν (οἱ πρωρισμένοι διὰ φονῶν νὰ ἐπιδοκιμάζουν ἢ νὰ ἀποδοκιμάζουν τοὺς ἀγορεύοντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) εἶναι, ὅπως οἱ **τριακόσιοι** (εἰς τὸ σύστημα τῶν συμμοριῶν).

Γ

γὰρ ἐν ἐρωτήσει : λοιπόν.

γελῶ ἔνεκα τοῦ γελασθῆναι (=τοῦ γενέσθαι γέλωτα) ἵνα προκληθῇ γέλως.

γέλως αἰτία διὰ γέλωτα γέλως, ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι γελοῖον πρᾶγμα (γελοῖος) δὲ τρόπος, καθ² δὲ φροντίζομεν περὶ τοῦ πολέμου.

Γεραιστὸς ἀκρωτήριον καὶ κώμη τῆς Εὐβοίας ἔχουσα λιμένα.

γίγνομαι 1) μετὰ μτχ.: ενδίσκομαι, φανερώνομαι δτι· τὸ τοὺς πολεμήσοντας Φιλίππων γεγενῆσθαι... κεκτημένους καί... ἔχοντας τὸ δτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διεξαγάγουν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Φιλίππου ἔχουν ενδεθῆ (φανερωθῆ), δτι κέκτηνται (= δτι κατέ-

χουν)... καὶ ὅτι ἔχουν...¹ 2) μετὰ γνω.: γίγνομαι ἐμαυτοῦ ἔξαρ-
τῶμαι ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μου· 3) μετ' ἐπιρρο.: γίγνομαι ἔξω (τῆς
πόλεως) μένω (στρατοπεδείω) ἔξω τῆς πόλεως· γίγνομαι ἔξω
τοῦ κακῶς πάσχειν εἴμαι μακρὰν ἀπὸ κάθε κακοπάθειαν, δὲν
κακοπάθω, δὲν βλάπτομαι· 4) μετὰ προθ.: γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ
διατρίβω, διαμένω ἐν...· γίγνομαι ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώμης
σκέπτομαι κατὰ τοιοῦτον τρόπον· γίγνομαι πρὸς τῇ γῇ προσεγ-
γίζω, ἀποβιβάζομαι εἰς τὴν ἔηράν.

γιγνώσκω 1) ἐννοῶ. ²Ολ. A, 6· Φιλ. A, 50· 2) σχηματίζω (ἔχω) τὴν
γνώμην· ἔγνωκότες ἥσαν ἄν ταῦτα μέχρι του (= τινός) θὰ
εἶχον ταῦτην τὴν γνώμην (νὰ πολεμοῦν δηλ. κατὰ τοῦ Φιλ. καὶ νὰ
εἶναι σύμμαχοί μας) μέχρι τινὸς χρόνου (μόνον). εἰ δέ, ὁ μὲν
(δηλ. ὁ Φιλ.) ἔγνωκός ἔσται, ὡς δεῖ ἀεὶ πράττειν τι..., ἥ-
μεις δ' (έγνωκότες ἔσόμεθα), ὡς οὐδενός... λέγω, ἀ γιγνώ-
σκω = λέγω τὴν ἐμὴν γνώμην· ταῦτα γιγνώσκω ἔχω ταῦτην
τὴν γνώμην· 3) κρίνω· Φιλ. A, 29.

γλίχομαι σφόδρος ἐπιθυμῶ.

γνώμη 1) νοῦς, διάνοια· ²Ολ. B, 20· 2) ἐπιθυμία, θέλησις· ³Ολ. A,
16· Φιλ. B, 14· 3) προσδοκία· ⁴Ολ. A, 21.

γράφω προτείνω ἐγγράφως.

γυμνασίαρχος ὁ ἀναλαμβάνων τὴν δαπάνην διὰ τὸν ἔξωραΐσμὸν τοῦ
διὰ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας προωρισμένου χώρου καὶ διὰ τὴν ἀσκη-
σιν καὶ διατροφὴν τῶν ἀθλητῶν.

Δ

δαιμόνιος ὑπεράνθρωπος.

δεῖ· οὖδ. μτχ. ἀπολ.: δέον ἐνῷ ἐπρεπε· δέον πάντας (ἥμας) κω-
λύειν ἔργῳ καὶ πράξειν οὐχὶ λόγοις τοὺς ζητοῦντας πλεο-
νεκτεῖν.

δείκνυμι (ἀμτβ.) φαίνομαι· (τὸ ἔργον) δείξει τὸ πρᾶγμα θὰ φανῇ.
δεινός 1) ἐπὶ προσώπῳ· α) φοβερός, πολὺ ἴκανός· ²Ολ. A, 3· Φιλ.
B, 30· β) ἔμπειρος· Φιλ. A, 35· 2) ἐπὶ πραγμάτων: δεινός εἰμι
(μετ' ἀπομφ.) ἔχω μεγάλην (ἀξιοθαίμαστον) δύναμιν νά...³Ολ. B, 20.

δεκαδαρχία κυβέρνησις ἀποτελουμένη ἐν δέκα ἀρχόντων.

δέος, οὐς, τό, φόβος· ἔστι τοῦτο δέος = τοῦτο δεῖ ὑμᾶς φοβεῖ-
σθαι.

δεσπότης ἀπόλυτος κυρίαρχος,
δὴ εὐθύς.

δημόσιος (δοῦλος) δοῦλος τῆς πόλεως.

δήποτε συνήθως ἐν ἐρωτήσ. : **τί δήποτε** ; διατί λοιπόν ;

διά (μετ' αἰτ. πρὸς δήλωσιν τοῦ δργάνου ἢ μέσου=διά τινος, μέ τι.
διαβάλλω ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν
διαβάλλων ἡμᾶς εἰς τοὺς Ὀλυμπίους, ὅτι δὲν εὑρισκόμεθα πλησίον
των πρὸς ὑποστήριξίν των.

διαδοχή ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις = διαδεχομένους ἀλλήλους ἀ-
μοιβάως, κατὰ σειράν.

διαλλαγὴ συμφιλίωσις· αἱ πρὸς ἐκεῖνον διαλλαγαὶ πᾶσα μετ' ἐ-
κείνου συμφιλίωσις (διαπραγμάτευσις πρὸς συμφιλίωσιν).

διασπῶ διαλύω.

διατίθεμαι πωλῶ.

διατρίβω 1) μετὰ μτχ.: χρονοτριβῶ· Ὀλ. Α, 9· 2) ἐν τινι κατατρί-
βω τὸν χρόνον μου εἰς τι· 3) ἐπί τινι ἀσχολοῦμαι εἰς τι.

διαφέρω ἀπροσ. : **τί ὑμῖν διαφέρει;** τί σᾶς διφελεῖ (τοῦτο, ἀν δηλ.
ἀπέθανεν δ Φιλ.).

διδάσκω τινά τι ἀναγγέλλω εἰς τινά τι.

διεξέρχομαι 1) ἐκθέτω ἐκτενῶς καὶ λεπτομερῶς· Ὀλ. Β, 3· Φιλ. Β, 3·
2) ἐκθέτω· Ὀλ. Β, 5· 3) ἔξαντλῶ· διεξελήνυθε πάντα (ἐκεῖνα),
οἵς δόλα τὰ μέσα ἐκεῖνα, μὲ τὰ δποῖα.

διίσταμαι ἵσταμαι χωριστά· ποχμ. διέστηκα εὑρίσκομαι εἰς διάστα-
σιν, διχονώ.

δίκη τιμωρία δίκην λαμβάνω τιμωρῶ.

διοικῶ διευθύνω· μέσον : διαχειρίζομαι.

διόπερ δι' ὃν λόγον ἀκριβῶς: καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀριβῶς.

διορύσσω διασκάπτω· **Χερούνησον διορύξει** θὰ κατασκευάσῃ διώ-
ρυχα διὰ μέσου τῆς Θρακικῆς χερσονήσου. Διὰ τῆς διώρυχος θὰ
ἀπεχωρίζετο ἡ Θρακικὴ χερσόνησος ἀπὸ τῆς λοιπῆς Θράκης καὶ
οὕτω οἱ ἐν τῇ Χερσονήσῳ κατοικοῦντες Ἀθηναῖοι ἀποικοὶ θὰ
ἀπηλλάσσοντο ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Θρακῶν.

διχῇ 1) εἰς δύο χωριστά· δεῖ διχῇ τὴν βοήθειαν εἶναι πρέπει νὰ
είναι χωρισμένη εἰς δύο ἢ βοήθεια· 2) κατὰ δύο τρόπους, διὰ δι-
πλῆς ἐνεργείας· διχῇ... τῷ τε... σφέζειν καὶ... στρ. ἐκπέμπειν,
καὶ τῷ... κακῶς ποιεῖν κατὰ δύο τρόπους, δηλ. ἀφ' ἐνὸς μὲν

τό (νὰ προσπαθῆτε) νὰ σῷζετε... καὶ νά..., ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ τὸ νὰ βλάπτετε...

διώκω τι τρέχω κατόπιν τινός, ἀκολουθῶ τι.

δοκιμάζω κρίνω.

δοκῶ 1) δοκῶ μοι νομίζω, μοῦ φαίνεται· **ήμεῖς δοκοῦμεν** μοι ἔχειν πρὸς αὐτὰ οὐκ οἶδα **ὅντινα τρόπον** ήμεῖς ἀπέναντι αὐτῶν τῶν πραγμάτων τηροῦμεν κατὰ τὴν γνώμην μου διαγωγῆν, τὴν δοπίαν δὲν ἡξεύρω, πῶς νὰ χρακτηρίσω· 2) **δοκεῖ** φαίνεται καλὸν **τά γ' ἐμοὶ δοκοῦντα = ἡ γ' ἐμοὶ δοκεῖ** ή γνώμη μου τούλαχιστον' πθήκ. πρκμ.: **δέδοκται** ἔχει ἀποφασισθῆ.

δόξα φήμι.

δύναμις πεζικὴ δύναμις, πεζικόν (στρατευμα).

δύσκολος ἰδιότροπος.

δύσμαχος δυσκολοπολέμητος.

δυσχερής δυσάρεστος, ἐνοχλητικός· ἐπίρρο.: **πῶς δυσχερῶς**; μὲ πόσην δυσαρέσκειαν;

Ε

ἔγκλημα πατάπονον, δυσαρέσκεια· **τὰ πρὸς αὐτοὺς ἔγκληματα πατάπονα** ἀναφερόμενα εἰς τοὺς ἑαυτούς των, ἰδικά των.

ἐγρήγορα ἐπαγρυπνῶ.

ἐγχωρεῖ (ταῦτα) ἐπιτρέπονται ταῦτα.

εἰ μηδ' ἀ πάθητ' ἄν...; = εἰ (καίπερ) ἔχοντες καιρόν, οὐ τολμήσετε μηδὲ ταῦτα ποιῆσαι (αὐτόν), ἀ πάθοιτε ἄν (ύμεῖς ὑπὲκείνου), εἰ δύναιτο ἐκεῖνος (ποιῆσαι ὑμᾶς αὐτά);

εἰσεν, ἐπίρρομα δηλοῦν συγκατάθεσιν μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴν δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα· ἔστω, καλά, πολὺ καλά.

εἰμὶ Α) ὑπαρκτικόν: 1) ὑπάρχω, εἶμαι· **τὰ ὄντα τὰ ἀληθῆ τι τῶν ὄντων ἀληθῆς τι**· 2) ἐπομένου ἀναφορικοῦ: **ούκ ἔστιν ὅπως** (μετὰ μέλλ. δρισκ.) δὲν ὑπάρχει τρόπος νά... (δὲν εἴναι δυνατὸν νά...)· 3) ἀπροσ. **ἔστι (ἥν)** μετ' ἀπομφ.: εἴναι (ἥτο) δυνατὸν νά...· Β) συνδετικόν: ὑπολογίζομαι· Φιλ. Α, 28· Γ) μετ' ἐπιρρο., πτώσεως ἢ προθ.: 1) μετ' ἐπιρρο.: **ὅρδιώς** **ἔσται** (δηλ. αὕτη ή δύναμις) εὐκόλως θὰ διατρίβῃ αὕτη ή δύναμις· **οἱ δ'... πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι** **ὅρδιώς** **ὦσι** καὶ ὅταν εὐκόλως εὐδίσκωνται ἀνθρώποι ψευδόμενοι πρὸς σᾶς, ὅταν δηλ. πολλοὶ ἐμφανίζωνται ως συνήγοροι ψευδόμενοι· 2) μετὰ πτώσεως γνκ.: α) διαιρετικῆς· **ἔστι τῶν αἰ-**

σχρῶν ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν αἰσχρῶν πραγμάτων : εἶναι αἰσχρὸν (ἐντροπή)· β) πρὸς δήλωσιν τοῦ ἔργου τινός· **τὸ ἐπιτιμᾶν παντός ἐστι** εἶναι ἔργον τοῦ καθενός (ὅς καθένας ἡμπορεῖ νὰ τὸ κάμψῃ)· 3) μετὰ προθ. : ἐν ἐμοί ἐστί τι ἐξ ἐμοῦ (καὶ οὐχὶ ἐξ ἄλλου) ἔξαρτᾶται τι· εἰμὶ ἐπὶ τοῖς πράγμασι καταγίνομαι εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου· εἰμὶ ἐπὶ τινος ἀσχολοῦμαι εἰς τι.

εἴνεκα μετὰ γνκ. : **χρηστὰ εἴη** (τὰ πράγματα) **παντὸς εἴνεκα εἴ-**

θε ν̄ ἀποβοῦν τὰ πράγματα καλῶς πρὸς τὸ καλὸν ὅλων.

εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἀλλην φορὰν τώρα.

εἰρωνεία προσποίησις ἀφεὶς τὴν εἰρωνείαν τὴν συνήθη προσποίησιν (ὅτι δὲν ἔχει χρήματα).

εἰς μετ' αἰτ. : 1) ἐπὶ τρόπου· συχν. περιφραστικῶς ἀντὶ ἐπιρρο.: **εἰς δέον=δεδοντως**· εἰς δέον τι κάπως πρεπόντως· 2) πρὸς δήλωσιν σκοποῦ· Ὁλ. A, 20· 3) = διὰ μετ' αἰτ.· εἰς τὴν ναῦν δι' ἔκαστον πλοίου.

εἴτε εἴτε γὰρ ύμῶν τὴν ἑκείνου... περιέσται... = εἰ μὲν γὰρ ύμεις τὴν ἑκείνου (χώραν) κακῶς ποιήσετε, ύπομείνας τοῦτ' "Ολυνθὸν παραστήσεται καὶ (εἴτα) ὁρδίως ἀμυνεῖται (ύμᾶς) ἐλθῶν ἐπὶ τὴν οἰκείαν (χώραν)." εἰ δὲ βοηθήσετε ύμεις εἰς "Ολυνθὸν μόνον... προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι καὶ περιέσται.

εἰωθα οἱ εἰωθότες (ἀποφαίνεσθαι γνώμην) οἱ συνήθεις (οἱ τακτικῶς λαμβάνοντες τὸν λόγον) ὥγτορες.

ἐκ μετὰ γνκ.: 1) ἐπὶ χρόνου· **ἔξ οὐ** (δηλ. χρόνου) ἀφ' ὅτου· 2) πρὸς δήλωσιν αἰτίας : ἔνεκα τινος, διά τι Ὁλ. A, 7· Φιλ. A, 3, 46· Φιλ. B, 27· 3) = διὰ μετὰ γνκ.· Ὁλ. B, 9· 4) = ἐν μετὰ δτκ.. λαμβάνειν τῶν ἐκ τῆς χώρας (ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ προϊόντων) ὅστ' ἀνάγκη (ἐστὶν ύμᾶς λαμβάνειν)· ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου.

ἐκβαίνω ἀποβαίνω, λαμβάνω ἔκβασιν.

ἐκκαλοῦμαί τινα ἔξεγείω τινά (ἐκ τῆς νωμούτητος).

ἐκλαλῶ διασαλπίζω, διακηρύττω· εἰ δυνηθεῖς (=έπειδὰν δυνηθῇ) μὴ πράξει ταῦτα, ἢ (καίπερ) ὀφιλισκάνων ἄνοιαν ὅμως ἐκλαλεῖ νῦν.

ἐκλέγω χρήματα εἰσπράττω χρήματα (ώς λύτρα).

ἐκπίπτω ἐκδιώκομαι.

έκπολεμω (·ώ) τινά τινι περιπλέκω τινὰ εἰς πόλεμον πρός τινα.
έκφερω πόλεμον κηρύττω πόλεμον.

Ἐλάτεια ὅχυρù πόλις τῆς Φωκίδος παρὰ τὸν Κηφισόν, ἡ αἱρεῖς τῆς
Βοιωτίας· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Φωκικοῦ πολέμου (346) κατεσκάψῃ
κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀμφικτιονικοῦ συνεδρίου.

ἔλεγχος ἀπόδειξ· τὸ πρᾶγμα ἡδη τὸν ἔλεγχον δώσει ἡ ἀνάπτυ-
ξις τῶν προτάσεών μου εὐθὺς θὰ δώσῃ τὴν ἀπόδειξιν.

έλέσθαι, βλ. **ἀίρονται**.

έλλειμμα **ἔλλειψις** τὰ καθ' ὑμᾶς ἔλλειμματα αἱ ἐλλείψεις αἱ προ-
ερχόμεναι ἀπὸ σᾶς (ὅς ἡ μὴ συμμετοχὴ εἰς τὰς στρατείας, ἡ μὴ
χορήγησις μισθοῦ εἰς τοὺς στρατιώτας, ἡ σπατάλη τῶν στρατιωτι-
κῶν χρημάτων εἰς τὰς ἑορτὰς κλπ.).

έλλειπτω 1) τι ὑπερῷον εἰς τι· Ὁλ. Α, 6· 2) ἀπολ.: εἶμαι ἔλλιπτὸς
(καθυστερῶ) εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μου· Ὁλ.Β,30.
έμπιπτω εἰς λοιδορίαν παρεκτρέπομαι εἰς ὕβρεις.

έμποριον ἐμπορικὸς λιμήν.

έναντιος· τὸ οὐδ. **έναντιον** ὡς ἐπίρρο.: **βλέπω** **έναντίον** κοιτάζω
(τὸν ἀντίπαλὸν μου) κατὰ πρόσωπον) (διὰ νὰ παρακολουθῶ τὰς κι-
νήσεις του καὶ προφυλάσσωμαι).

ένδει ὑπάρχει **ἔλλειψις** **ἄπαντος** **ἐνδεῖ** (**ύμιν**) τοῦ πόρου **ἔχετε** **ἔλ-**
λειψιν ὅλου ἐν γένει τοῦ (στρατιωτικοῦ) πόρου: σᾶς λείπουν ὅλα ἐν
γένει τὰ διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας ἀναγκαιοῦντα χρήματα.

ένδεικνυμαι παρουσιάζω· **ἐνδείκνυμαι** **τοσοῦτον** παρουσιάζω (προ-
τείνω) τόσον μέγα πλεονέκτημα.

ένδιδωμι δίδω· **καιρόν** εὐκαιρίαν.

ένειμι 1) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατὰ τὸ γ' ἔνικ. πρόσ.: **ἔνεστι** **ένυπάρχει**,
δύναται νὰ ὑπάρξῃ· **ταῦτα** **ἴσως** **πρότερον** **ἐνῆν** ταῦτα (δηλ. δ-
τοιοῦτος τρόπος τοῦ πολεμεῖν) πρότερον **ἴσως** ἥσαν δυνατά· 2) ἀ-
ποσ. μετὰ δοτκ. προσ. καὶ ἀπρομφ.: **ἐπιτρέπεται** εἰς τινα νά.

ένθυμητέον, βλ. **ένθυμον** μα.

ένθυμοῦμαι σκέπτομαι, ἀναλογίζομαι, **ἔχω** **ὑπ'** **ὄψιν** μου· 1) μετ' αἰτ.:
Ὁλ. Α, 6· 2) ἐπομένης πλαγίας ἐρωτήσεως : **ένθυμητέον** (**ύμιν**
ἐστι) καὶ **παρ'** ἄλλων **ἀκούονται** καὶ **ἀναμιμνησκομένοις**
τοῖς εἰδόσιν αὐτοῖς, ἥλικην... πρέπει ν^ο ἀναλογίζεσθε σεῖς καὶ
παρ' ἄλλων ἀκούοντες (δηλ. ὅσοι εἰσθε νεώτεροι) καὶ ἀνακαλοῦν-
τες εἰς τὴν μνήμην σας, ὅσοι οἱ ἔδιοι γνωρίζετε (δηλ. οἱ πρεσβύ-

Κυριάκου Κοσμᾶ

- τεροι), πόσον μεγάλην...
- ἔνι** (=ἔνεστι) 1) ἀποσ.: εἶναι δυνατόν· 2) προσωπ.: ύπαρχει.
ἔντελής τέλειος, πλήρης· μισθὸς ἔντελῆς δι πλήρης μισθός, δηλ. καὶ τὸ σιτηρέσιον καὶ ὁ μισθός (βλ. τὴν λ.).
ἔξαγγέλλω ἀναγγέλλω, κάμνω γνωστόν.
ἔξαιρω κυριεύω.
- ἔξαρκει** (ἀπροσ.:) εἶναι ἀρκετόν· ἔξαρκει ὑμῖν λέγειν δικαιότερα εἶναι ἀρκετὸν εἰς σᾶς νὰ ἐκφωνῆτε (μίόνον) λόγους, μὲ τοὺς δποίους νὰ ὑποστηρίζετε, δτι σεῖς ἔχετε περισσότερον δίκαιων (παρὰ δ Φίλ.).
ἔξεργάζομαι τινί τι κατορθώνω τι πρὸς χάριν τινός.
ἔξέρχομαι ἔξέρχομαι εἰς ἔκστρατείαν, ἔκστρατεύω.
ἔξεστι τινι μετ' ἀπομφ.: 1) εἶναι δυνατὸν εἰς τινα νά: μτχ. οὐδ. ἀπόλ.: ἔξὸν=εὶ καὶ ἔξῆν· 2) ἔχει τις τὴν ἔξεστίαν νά: Ὁλ. Β, 30.
ἔξετάζομαι 1) διὰ τῆς ἔξετάσεως ἀποδεικνύομαι· ώς ἀν ἔξετασθείη μάλιστ' ἀκριβῶς, μὴ γένοιτο εἴησε νὰ μὴ συμβῇ ἔξετασθέντα (ταῦτα, τὰ δποῖα εἰπον περὶ τῶν προδοτῶν) ν' ἀποδειχθῶν ἀκριβέστατα (νὰ ἐπαληθεύσουν)· 2) ἀποκαλύπτομαι, φανερώνομαι· Ὁλ. Β, 20.
ἔξόν, βλ. ἔξεστι.
ἔξουσία γίγνεται=ἔξεστι.
ἔπαναμιμνήσκω ἵαναιενθιμίζω.
ἔπανίημί τι ἀφήνω τι κατὰ μέρος.
ἔπανορθοῦμαί τι, κυρ.: σηκώνω κάτι, ποὺ ἔχει πέσει, καὶ τὸ ἔπαναφέρω εἰς τὴν θέσιν του· ἔπειτα: δρυθῶς χρησιμοποιῶ.
ἔπερχομαι· ἔπερχεται τινι (μετ' ἀπομφ.) ἔρχεται εἰς νὸν νοῦν τινος νά: ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμετέρας τύχης (ἴδιον) ὑπολαμβάνω (τό) ἔπελθεῖν ἄν (= τὸ ὅτι ἔπελθοι ἄν) ἐνίοις εἰπεῖν πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα.
ἔπέχω συγκρατῶ τὸν ἕαυτόν μου· ἔπισχών (=έπει ἔπεσχον) ἄν... ἄν ἡσυχίαν ἥγον ἀφοῦ θὰ συνεκράτουν τὸν ἕαυτόν μου... θὰ ἐσιώπων.
ἐπὶ 1) μετὰ γνκ.: α) εἰς (μετ' αἰτ.): ἐπὶ πολλῶν (πραγμάτων) εἰς πολλὰς περιστάσεις· β) ἐπὶ χρόνου· ἐπὶ Τιμοθέου ἐπὶ τῆς στρατηγίας τοῦ Τιμοθέου· 2) μετὰ δτκ.: α) χρονικῶς· ἐπὶ τῷ πράττειν ἐπάνω εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐνεργείας, δταν φθάσῃ δι καιρὸς τῆς ἐνεργείας· β) πρὸς δήλωσιν αἰτίας· ἐπὶ τῷ πεπεῖσθαι (ἐπειδὴ

εῖμαι πεπεισμένος) ταῦτα συνοίσειν ύμῖν· γ) πρὸς δῆλωσιν τοῦ ὅρου, ὑπὸ τὸν ὅποιον γίνεται τι' αἰδοῦμαι φίλους ἐπὶ τοῖς δικαίοις ἀποκτῶ (ἔχω) φίλους ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πράττω τὰ δίκαια· 3) μετὰ δτκ. καὶ μτχ. ἵσοδυναμεῖ μὲ γνκ. ἀπόλυτον : ἐπ' ἀδήλοις οὖσι τοῖς... γενησομένοις=καίπερ ἀδήλων ὄντων τῶν ἀπὸ τούτων ἐμαυτῷ γενησομένων ἀν καὶ ἀβέβαιον εἶναι, τί ἐκ τούτων (δηλ. τῶν συμβούλῶν μου) ὅταν μοῦ συμβῇ· 4) μετ' αἰτ.: ἐπὶ σκοποῦ· ἐπὶ τὰς ἔξαιφνης ταύτας στρατείας αὐτοῦ διὰ νὰ ἐμποδίζουν ταύτας—τὰς δποίας ὅλοι γνωρίζετε—τὰς αἰφνιδιαστικὰς ἐκστρατείας αὗτοῦ.

ἐπιβαίνω (μετὰ γνκ.) βάλλω τὸ πόδι μου, πατῶ εἴς τι.

ἐπιβούλευόμαι (πθτκ.) εἶμαι στόχος ἐπιβούλῶν : ἀπειλοῦμαι.

ἐπιεικῶς τρόπον τινά.

ἐπισκοτῶ τινι φίπτῳ σκότῳς ἐπάνω εἴς τι, σκεπάζω τι.

ἐπιστολή· ἐπιστολῆς ἀνάγνωσις, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς περὶ τῶν Ἀθηναίων μικρᾶς ἴδεας τοῦ Φιλ. ἀναγινώσκει ὁ Δημοσθ. ἐπιστολὴν τινα αὐτοῦ σταλεῖσαν πρὸς τοὺς Εὐβοεῖς, ἐν τῇ ὅποιᾳ ὁ Φίλ. συνεβούλευεν αὐτοὺς νὰ μὴ ἐλπίζουν εἴς τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀθην., διότι οὗτοι οὐδὲ τοὺς ἑαυτούς των δύνανται νὰ σφέζουν.

ἐπιστολιμαῖος ὁ περιεχόμενος ἐν ἐπιστολαῖς· δυνάμεις ἐπιστολιμαῖοι στρατεύματα μόνον εἰς ἐπιστολάς (εἰς τὸ χαρτί) γραμμένα. ἐπισφαλῆς ἀσθενής.

ἐπιτείχισμα φρούριον ἢ ὁχύρωμα οἰκοδομηθὲν ἐπὶ τῶν συνόρων τοῦ ἐχθροῦ· ἐπιτείχισματα τῆς αὐτοῦ χώρας φρούρια ἐπαπειλοῦντα τὴν χώραν του.

ἐπιτιμῶ ψέγω, κατακρίνω.

ἐπιχειροτονῶ τὰς γνώμας ὑποβάλλω (διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐκκλησίας) τὰς γνώμας εἰς τὴν διὰ χειροτονίας κρίσιν.

ἐπιχειρῶ τινι προσβάλλω τινά· ἐπεχείρησεν Ὁλυνθίοις, νοεῖται ἡ στρατιωτικὴ ἐπίδειξις, τὴν ὅποιαν ἔκαμεν ὁ Φίλιππος κατὰ τῆς Ὁλύνθου τὸ 351.

ἐπόπτης μάρτυς.

ἔργα 1) γεωργικαὶ ἔργασίαι· Ὁλ. B, 16· 2) ἐπιχειρήσεις· Φιλ. A, 38.

ἔρημία (παντελής) ἔλλειψις.

ἔρρωμένος, μτχ. πθτκ. πρκμ. (τοῦ ρ. όώνννυμ) ὡς ἐπίθ.: ὑγιής, γερός· ἐπίρρ.: ἔρρωμένως ἐνεργῶς, δραστηρίως.

έσκεμμένος, βλ. **σκοπῶ**.

έτησίαι οἱ BA ἄνεμοι οἱ πνέοντες τακτικῶς κατὰ τὸ θέρος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει (τὰ τουρχιστὶ λεγόμενα μελτέμα)· οἱ ἄνεμοι οὗτοι ἐμποδίζουν τὸν πλοῦν εἰς τοὺς πρὸς B. ἀπ' Ἀθηνῶν πλέοντας.

ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις δέ.

έτοιμως προθύμως· **έτοιμότατα** (=έτοιμότερον) εὐκολώτερον.

Εὔβοια· ώσπερ εἰς Εὔβοιαν, δηλ. **ώρμήσατε·** οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύσαντες τὸ 357 ὑπὸ τὸν Τιμόθεον εἰς Εὔβοιαν ἐνίκησαν τοὺς κατέχοντας αὐτὴν Θηβαίους καὶ ἡνάγκασαν αὐτοὺς ν' ἀπέλθουν ἐκ τῆς νήσου.

εὐήθεια ἀπονηρία, ἀπλότης· **εύρισκω** (τὸν Φίλιππον) τὴν μὲν ἡμετέροαν εὐήθειαν προσαγαγόμενον τούτῳ, τῷ φάσκειν (μὲ τοῦτο τὸ μέσον, μὲ τὸ νὰ βεβαιώνῃ δηλ.) παραδώσειν...καὶ (τῷ) κατασκευάσαι..., τὴν δ' Ὁλυνθίων φιλίαν (προσαγαγόμενον) μετὰ ταῦτα τῷ... ἔξελεῖν καί..., Θετταλοὺς δέ (προσαγαγόμενον) νῦν... τῷ... ύποσχέσθαι καὶ (τῷ) ἀναδέξασθαι.

εὐήθης ἀνόητος.

εὔθυνα, συνήθως κατὰ πληθ. **εὔθυναι** λογοδοσία.

εύπορω ζῶ μὲ εὐπορίαν.

εὐτρεπῆς παρεσκευασμένος.

εὐτρεπίζω 1) τακτοποιῶ· Ὄλ. A, 13· 2) ἔτοιμάζω πρὸς ἀπόπλουν· Φιλ. A, 16.

έφισταμαι 1) τοποθετοῦμαι ὑπεράνω τινὸς ὡς ἐπόπτης· **οἱ ἐφεστηκότες** (δηλ. **τοῖς στρατεύμασι**) οἱ στρατηγοί· 2) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας: ἐμφανίζομαι (αἰφνιδίως) ἐνώπιόν τινος· **ἄπασι τοῖς πράγμασι τεταραγμένοι** ἐπιστάντες ἐπελθόντες εἰς τὰ πράγματα καὶ δὲ ὅν χρόνον ὅλα εὑρίσκονται εἰς ταραχήν (ὅς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Φιλίππου): ἀφοῦ καταλάβετε (διὰ τῆς αἰφνιδίας ἐφορμήσεως ἐκ τινος νήσου ἢ λιμένος, ὅπου διαρκῶς θὰ παραμένετε) τὴν γενικὴν κατάστασιν ἐν ταραχῇ διατελοῦσαν· **μηδέ (ὅπως) ἐπιστήσεται μέγεθος δυνάμεως** (=μεγάλη δύναμις)· 3) παραμονεύω, καιροφυλακτῶ· Φιλ. B, 18.

ἔχω A) μιττικ.: παρέχω· Ὄλ. B, 3· B) ἀμιττικ.: 1) ἀποβαίνω· Ὄλ. A, 9· 2) διάκειμαι, εἶμαι· συχνάκις μετὰ τὰ ἐπιρρο. τρόπου· **έναντίως** **ἔχει** εἶναι ἐναντίον (ἀποτελεῖ μειονέκτημα)· **οὔτε εὐτρεπῶς** **ἔχει** αὐτῷ τὰ παρόντα (πράγματα) οὐδ' (οὕτως **ἔχει**) ὡς ἄν κάλ-

λιστα (*ἔχοι*) οὗτε προητοιμασμένα οὐδὲ κάλλιστα τακτοποιημένα εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ πρόγματα αὐτοῦ (τοῦ Φιλ.). **τὰ δλα πρόγματα βέλτιον** ἔχει ἡ ὅλη κατάστασις τῆς πολιτείας εἶναι καλυτέρα· φαύλως ἔχει (**τὰ πρόγματα**) τὰ πρόγματα ενδρίσκονται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν· ἀργῶς ἔχω εἶμαι νωθρός· **ταῦτα ἄμεινον** ἔχει ἑκατέροις (δηλ. ὑμῖν καὶ **Φιλίππω**) εἰς ταῦτα εὑδοκιμεῖτε ἀμφότεροι (σεῖς καὶ ὁ Φίλιππος).—Μέσον: **ἔχομαι** (μετὰ γνώ.) πιάνομαι ἀπό τι· **ἔχομαι τῆς πληγῆς** πιάνομαι ἀπὸ τὸ κτυπηθὲν μέρος, φέρω τὴν χεῖρα μου εἰς τὸ κτυπηθὲν μέρος (διὰ νὰ τὸ προφυλάξω ἀπὸ τὸ κτύπημα, τὸ δοῦλον ἔχει ἥδη δοθῆ).

Ζ

ζηλῶ τι κατευθύνω ὅλον τὸν ζῆλον μου εἰς τὴν ἀπόκτησίν τυνος τούτο (δηλ. δόξαν) ἐζήλωκε.

Η

ἢ εἰ δὲ μή.

ἥδη εὐθύς, ἀνευ ἀναβολῆς.

ἥδυς· ἔπιρρος: ἥδέως ἔχω εἶμαι εὐχαριστημένος· **ἥδιον** εἶναι ἀν αὐτονόμους ὅτι εὐχαριστότερον θὰ ἥσαν αὐτόνομοι; ὅτι θὰ ἐπροτίμων νὰ ἥσαν αὐτόνομοι.

ἥκω 1) ἔχω φθάσει· **πρόδος αὐτὴν** τὴν τελευτὴν ἥκει τὰ πρόγματα αὐτῷ ἀκριβῶς εἰς τὸ τέλος των ἔχουν φθάσει (πλέον) τὰ πρόγματα δι· αὐτὸν: ἡ αὔξησίς του ἔχει φθάσει (πλέον) ἀκριβῶς εἰς τὸ τέλος της· 2) ἔχω ἐπιστρέψει· ὅτε ἥκομεν βεβοηθηκότες Εὐβοεῦσι ὅτε εἴχαμεν ἐπιστρέψει (ἐκ τῆς Εὐθύνας), ἀφοῦ εἴχαμεν βοηθήσει τους Εὐθοεῖς· ἐννοεῖται ἡ εἰς Εὐθύναν ἐκστρατεία τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τὸν Τιμόθεον (τὸ 357). 3) ἔχω παρουσιασθῆ· **Ὄλ. A, 9· 4)** ἀνέβην εἰς τὸ βῆμα· εἰ ἥκει τις ἐὰν ἀναβῇ κανεὶς εἰς τὸ βῆμα· **Ὄλ. A, 1.**

ἥλικία στρατεύσιμος ἥλικία (ἀπὸ τοῦ 18 - 60 ἔτους).

ἥλικος: 1) ὅσον μέγας· **Ὄλ. A, 9· 2)** ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως : πόσον μέγας· ἥλικα ἔστι τὰ διάφορα = ἥλικη ἔστιν ἡ διαφορά. ἥνικα ἐφ' ὅσον.

ἥρετό τις = ἔροιτο ἄν τις.

Θ

θᾶττον=όρον.

θαυματοποιὸς ἀγύρτης.

θεοί τὸ τῶν θεῶν=οἱ θεοί.

θεοαπεύω περιποιοῦμαι: θεοαπεύει τινὰς ἐπὶ τῇ πόλει πρὸς βλά-
βην τῆς πόλεως (διὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτοὺς κατὰ τῆς πόλεως).

**Θετταλοί τὰ τῶν Θετταλῶν τὰ πράγματα τῶν Θεσσαλῶν, οἱ Θε-
σαλοί.**

θεωρῶ ἔξετάζω.

θορυβῶ, ώς μὲ (ἐπιδοκιμαστικόν) θόρυβον δηλῶ, ὅτι.

θρυλῶ τι συνεχῶς ὄμιλῶ περὶ τινος, συχνάκις ἐπαναλαμβάνω τι.

ἴδιος ἴδιωτικός τὰ ἴδια αἱ ἴδιωτικαὶ ὑποθέσεις.

ἴδιώτης ἀπειρος.

**ἰερὰ τριήρης, οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον δύο Ἱερὰς τριήρεις, τὴν Πάραλον
καὶ τὴν Σαλαμινίαν·** ἐν § 34 τοῦ Α' Φιλιππικοῦ νοεῖται ἡ Πά-
ραλος, ἡ δποία κατ' ἔτος μέλλουσα νὰ κομίσῃ τοὺς θεωρούς (τοὺς
ἀντιπροσώπους τῆς πόλεως) εἰς Δῆλον ἥγκυροβόλει πλησίον τοῦ
Μαραθῶνος.

***Ιέραις Ἄμφιπολίτης, ἀποσταλεὶς ὡς πρεσβευτὴς εἰς Ἀθήνας τὸ 358/7
μετὰ τοῦ Στρατοκλέους.**

**ἰεροποιοί, οὗτοι ἡσαν δέκα ἀρχοντες κατ' ἔτος ἐκλεγόμενοι διὰ κλή-
σου, οἱ δποίοι ἔργον εἶχον τὴν διοργάνωσιν τῶν ἑορτῶν καὶ τὴν
ἐποπτείαν θυσιῶν τινων.**

***Ιλλυρίος=Ιλλυριοί·** ἐν Ιλλυριοῖς=ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ιλλυριῶν.
**ἴσος· τὸ ἵσον τὸ ἀνάλογον μέρος ἔξι ἵσον (ἐκείνοις, δηλ. τοῖς ἀντι-
πάλοις) δμοίως (καθὼς οἱ ἀντίπαλοι μονι).**

ἴσταμαι σταματῶ.

κ

**καθαιροῦμαι καταπίπτω, κατακρημνίζομαι (ἀπὸ τῆς θέσεως, εἰς τὴν
όποιαν ἔχω ὑψωθῆν).**

**καθήκω είμαι ἀρμόδιος, κατάλληλος· ὁ καθήκων χρόνος διώρισμέ-
νος χρόνος.**

**κάθημαι 1) κάθημαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· οἱ καθήμενοι οἱ ἀκροαταί·
Φιλ. Β, 3· 2) ἀδρανῶ, δὲν κάμνω τίποτε.**

**καθίστημι ἐγκαθιστῶ (εἰς τὴν ἔξουσίαν).—Μέσον : καθίσταμαι εὐ-
ρίσκομαι ἐν τινι καταστάσει· ἐν ᾧ καθέστηκε τὰ πράγματα Φι-**

λίππου εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται τὰ πράγματα τοῦ Φιλίππου· τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις καθίσταται αὐτῷ εἰς κομιδὴ στενὸν εὑρίσκεται αὐτὸς εἰς πολὺ μεγάλην στενοχωρίαν μὲ τὴν συντήρησιν τοῦ μισθοφορικοῦ του στρατεύματος.—Πιθα.: διορίζομαι· ὁ τούτων κύριος καταστάς ύφ' ὑμῶν=ὅς ἀν καταστῇ ύφ' ὑμῶν κύριος τούτων.

καὶ 1) ἐπιτατικός· καὶ πρῶτος πρῶτος πρῶτος· καὶ σφόδρα πολὺ σοβαρῶς· 2) πράγματι· Φιλ. A, 46· 3) καὶ γάρ τοι διὰ τοῦτο λοιπόν· 4) καὶ δή· α) καὶ μάλιστα εὐθύς· Ὁλ. B, 13· β) εὐθὺς τώρα· Φιλ. A, 13.

καιρός 1) περίστασις, κατάστασις πραγμάτων· Ὁλ. A, 2· Φιλ. A, 12· 2) εὐκαιρία, εύνοϊκή περίστασις· τὴν ἀκαιρίαν καιρὸν νομίσαντες· Ὁλ. A, 24· οἱ τῶν πραγμάτων (= τοῦ πράττειν) καιροὶ αἱ εὐνοϊκαὶ περιστάσεις πρὸς δρᾶσιν· Φιλ. A, 37· οἱ ύπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντες (ήμεν) καιροί· Ὁλ. B, 2.

κακοδαιμονία φρενοπάθεια.

καλῶ· ἥν μὲν οὖν δίκαιον τοὺς ἐνεγκόντας τὰς ὑποσχέσεις καλεῖν (ύμᾶς) βεβαίως ἥτο δίκαιον νὰ προσκαλέσετε (διὰ νὰ σᾶς εἴποιν, τί πρέπει ν' ἀποκριθῆτε) τοὺς κομίσαντας τὰς ὑποσχέσεις (τοῦ Φιλίππου) νοοῦνται δὲ Κτησιφῶν, δὲ Ἀριστόδημος καὶ δὲ Νεοπόλεμος, οἵ διοῖοι κομίσαντες εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὰς πρώτας φυλικὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Φιλίππου ἐνήργησαν νὰ σταλῇ πρεσβεία πρὸς τὸν Φίλιππον περὶ εἰρήνης.

καλῶς· ὅν (= ἂ) καλῶς ποιοῦντες ἔχουσι τὰ δποῖα ἔχουν — καὶ καλὰ κάμουν (ποὺ τὰ ἔχουν).

κάν· 1) ἔστω καὶ· 2) κάν... κάν... κάν... εἴτε... εἴτε... εἴτε...· κάν ὄχημα κάν στρέμμα κάν ἄλλο τι... ἥ (τοῦτο)· Ὁλ. B, 21· κάν ύμεις (=καὶ ἥ, κάν ύμεις) ἔνα, κάν πλείους...· Φιλ. A, 19. κάν=καὶ ἔν.

κατὰ 1) μετὰ γνκ.: περὶ τίνος, διά τινα· Φιλ. B, 9, 10· 2) μετ^τ αἰτ.: α) διανεμητικῶς· καθ' ἔκαστα λέγων (αὐτά) ἀναφέρων αὐτά (τὰ ἄλλα ὀχυρὰ μέρη) ἐν πρὸς ἓν· καθ' ἔνα αὐτῶν χωριστὰ κάθε ἓν αὐτῶν· καθ' ἔκαστον τούτων χωρὶς ἐν ἔκαστον ἐκ τούτων χωριστά· β) ἐπὶ ἀπομονώσεως καὶ χωρισμοῦ: καθ' ύμᾶς αὐτοὺς βιούλευσεσθε ὕστερον μεταξὺ σας μόνοι θὰ σκεφθῆτε ὕστερον (δηλ. μετὰ τὴν ἔξ Ἀθηνῶν ἀναχώρησιν τῶν πρέσβεων).

κατακλείω ἀναγκάζω.

κατακούω (μετὰ γν.) 1) ὑπακούω εἰς τινα, εἶμαι ὑπήκοος τινος· Ὁλ.

Α, 23· 2) σαφῶς ἀκούω τινά· Φιλ. B, 35.

καταλλαγὴ διαποραγματεύσεις περὶ συμφιλιώσεως.

καταπτήσσω (πρκμ. **κατέπτηχα**) συστέλλομαι (ζαρώνω) ἀπὸ φόβον.

καταρραφθυμῶ χάνω ἐνεκα ὁρθυμίας· πθτκ.: τὰ κατερραφθυμηένα
ὅσα ἐκ ὁρθυμίας (ἀμελείας) ἔχετε χάσει.

καταρρέω καταπίπτω, πίπτω εἰς ἐρείπια· (τὰ τοιαῦτα) περὶ αὐτὰ
καταρρέετ (ἥ διὰ τοιούτων μέσων ἀποκτηθεῖσα δύναμις) καταπίπτει
φυλλορροϊδα πέριξ ἑαυτῆς (μιφροκ. ἐκ τῶν μαρωνομένων ἀνθέων).

κατασκευάζω 1) παρασκευάζω, δημιουργῶ· Ὁλ. A, 20· 2) ἐπινοῶ,
πανούργως μιχανεύομαι· Ὁλ. B, 6· 3) καθιστῶ· Ὁλ. B, 15.

καταστρέφομαι ὑποτάσσω.

κατέχω συγκρατῶ, διατηρῶ· τά (συμμαχικά) πράγματα τίν (συμ-
μαχικήν) δύναμιν.

κατορθῶ ἐπιτυγχάνω· δύνομτκ. ἀπομφ.: τὸ κατορθοῦν (αὐτόν, δηλ.
τὸν Φίλ.) αἱ ἐπιτυχίαι αὐτοῦ (τοῦ Φίλ.).

κενὸς ἀνωφελῆς· Ὁλ. B, 12· **Ψήφισμα κενὸν** ψήφισμα ἀνεκτέλεστον.

κεφάλαιον=ἐν κεφαλαίῳ ἐν περιλήψει.

κινοῦμαι τίθεμαι εἰς κίνησιν, ἀναφράίνομαι.

κοινός· τὸ κοινὸν ἡ τὰ κοινὰ τὰ δημόσια πράγματα, ἡ πολιτεία.

κομιδῇ λίαν· κομιδῇ δέ (ἄπιστα).

κομίζομαι λαμβάνω δπίσω, ἀνακτῶ.

κόπτομαι τινι καταπονοῦμαι μὲ τι.

κορδακισμὸι ἄσεμνοι χροοί.

κρατῶ 1) ἀπολ.: ὑπεροισχύω· Φιλ. B, 36· 2) μετὰ γν.: γίνομαι κύ-
οιός τινος.—Πθτκ.: νικῶμαι.

κρίνω δικάζω· **κρινόντων** (δηλ. τοὺς στρατηγούς).—Πθτκ.: **κρί-**
νομαι περὶ θανάτου σύρομαι εἰς τὸ δικαστήριον μὲ κίνδυνον νὰ
καταδικασθῶ εἰς θάνατον, δικάζομαι περὶ ζωῆς καὶ θανάτου.

Λ

λαγχάνω διὰ κλήρου ἀναδεικνύομαι.

λαμβάνω 1) λαμβάνω καὶ χρησιμοποιῶ (δαπανῶ)· Ὁλ. A, 19· 2) ἐν-
νοῶ· ἄν λάβοιτε δύνασθε νὰ ἐννοήσετε· Ὁλ. A, 1.—Μέσον :

λαμβάνομαι ἐν μέσῳ τινὸς καταλαμβάνομαι, εὐρίσκομαι ἐν μέσῳ τινός.

Λάμψακος πόλις τῆς Μ. Ἀσίας παρὰ τὸν Ἐλλήσποντον, ἀπέναντι τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου.

λανθάνω διαφεύγω τὴν προσοχήν τινος· συγνότατα μετὰ μτχ. : ἀν λάθη ἀναλώσας ἀν ἔξοδεύσῃ ἀνεπαισθήτως (χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ)· λήσετε πάνθ' ὑπομείναντες χωρὶς νὰ τὸ καταλάβετε θὰ ὑπομείνετε πάντα.

λέγω 1) θέλω νὰ εἴπω, ἐννοῶ· μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ, πολεμίου λέγω=καὶ ἀν μηδεὶς ἥ ἐν αὐτῇ, πολέμιος λέγω· 2) προτείνω· Ὄλ. Α, 20· Ὄλ. Β, 11, 31· Φιλ. Α, 14· 3) ἐπὶ οητόρων : διμιλῶ· οἱ λέγοντες οἱ οήτορες.

λῆμμα κέρδος (χωρίως ἔξι ἀρπαγῆς καὶ ληστείας).

Λῆμνος ἡ γνωστὴ νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἀρχαία κτῆσις τῶν Ἀθηναίων· πρὸς διοίκησιν ταύτης οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστελλον κατ' ἔτος σῶμα ἵππεων ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐνὸς ἵππάρχου· ἡ ἔκει δὲ διαμονὴ τοῦ ἵππάρχου ἦτο ἀνετος.

ληστεύω ληστρικῶς (χρυφίως) πολεμῶ, κάμνω κλεφτοπόλεμον.

λιμένες πρόσοδοι λιμένων.

λογίζομαι λογιζομένους, εἰ Φίλιππος λάβοι = λογιζομένους (τοῦτο)· εἰ Φίλιππος λάβει.

λογισμὸς 1) λόγος, αἰτία· Φιλ. Β, 6· 2 σκέψις· πρὸς πλεονεξίαν... τοὺς λογισμοὺς ἔξετάξων κατευθύνων τὰς σκέψεις του πρὸς πλεονεξίαν καὶ πρὸς τὴν ὑποταγὴν τῶν πάντων ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν του.

λογιστὴς κριτής.

λογοποιῶ 1) ἀπολ. : πλάττω λόγους, χαλκεύω (κατασκευᾶς) ψευδεῖς εἰδήσεις (φήμας)· 2) ὡς διαδίδω δτι.

λόγος 1 δικαίωμα λόγου· δίδωμι λόγον τινὶ α) δίδω τὴν ἀδειαν εἰς τινα ν' ἀπολογηθῆ· δόντες λόγον (αὐτοῖς)...· Ὄλ. Β, 29· β) δίδω τὴν ἀδειαν εἰς τινα νὰ διμιήσῃ· Ὄλ. Β, 31· 2) ἐκτίμησις· τοῦ δικαίου λόγον ποιοῦμαι φροντίζω περὶ τοῦ δικαίου· 3) πρότασις· Φιλ. Β, 11· 4) λογοδοσία· Φιλ. Α, 33.

λοιδορία κακολογία· κενὴ ἀβάσιμος, μὴ στηριζομένη ἐπὶ πραγμάτων.

λοιπὸς ὑπόλοιπος· ἔστι λοιπὸν ὑπολείπεται· λοιπόν ἔστιν (ἡμῖν) ὑπὸ τοῦ πολέμου μᾶς ἔχει ἀφήσει δι πόλεμος (δι κατὰ τοῦ Φιλίππου· τὰ λοιπὰ εἰς τὸ ἔξης.

λυσιτελῶ ὥφελῶ· τὸ λυσιτελοῦν ἡ ὥφελεια, τὸ κέρδος· τὸ ἴδια λυ-
σιτελοῦν τὸ ἴδιαίτερον συμφέρον.

M

μακρὰν ἐπὶ χρόνου· οὐκ εἰς μακρὰν ὅχι μετὰ παρέλευσιν χρόνου :
ἐντὸς δὲ λίγου.

μᾶλλον δὲ 1) διὰ νὰ εἴπω καλύτερον· Ὁλ. A, 19· Ὁλ. B, 2,22·
2) ἢ καλύτερον· Ὁλ. B, 8.

μεθύνω τινὶ εἶμαι μεθυσμένος ἀπὸ χαρὰν διά τι.

Μενέλαος ἔτεροθαλῆς ἀδελφὸς τοῦ Φιλίππου· φοβούμενος καὶ μισῶν
τὸν ἀδελφόν του κατέφυγε μετὰ τῶν στρατιωτῶν του εἰς τὰ ξενικὰ
στρατεύματα τῶν Ἀθηναίων· οἱ δὲ ξεναγοὶ ἐδέχθησαν αὐτὸν καὶ
κατέστησαν ἐπαρχὸν.

μένω 1) μένω πιστός (εἰς τὴν συμμαχίαν)· Ὁλ. B, 9· 2) ἐπί τινος
περιορίζομαι εἰς τι· Φιλ. A, 9.

μερὶς βοήθεια.

μέρος· τὸ ἡδικημένον ἀεὶ μέρος (τῶν πολιτῶν) οἱ ἔκαστοτε ἐπι-
βαρυνόμενοι μὲ ἄδικα βάρῃ πολὺται· ἐν μέρει ἢ κατὰ μέρος κατὰ
σειράν (διαδοχικῶς)· ἐν μέρει οὐδενός είμι θεωροῦμαι ἀνάξιος
λόγου, δὲν λογαριάζομαι γιὰ τίποτε.

μετάστασις ἀλλαγῆ· πολλὴν τὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην τὴν
μεταβολὴν δεικτέον (ἐστὶν ὑμῖν) πρέπει νὰ δείξετε, ὅτι πολὺ^ν
ἡλλάξατε στάσιν (διαγωγῆν) καὶ μεγάλως μετεβλήθητε.

μέτεστι μοί τινος μετέχω τινός.

μετρίως εἰς μέτριον βαθμόν, διλίγον· καὶ μετρίως σωφρονοῦντες
(ἄνθρωποι) καὶ διλίγον μόνον νοῦν ἔχοντες.

μή· 1) μή μοι ἐλλειπτικὴ φράσις=μή μοι λεγέτω τις· 2) μή τι γε
δή (κατόπιν τοῦ ἐπιδοτικοῦ οὐδέ) πολὺ δὲ διλιγώτερον βέβαια.

μικρός· ἐπιρρ. χρῆσις μετὰ προθ. : καὶ κατὰ μικρὸν ἔστω καὶ
διλίγον.

μῖμος δι μιμούμενός τι· μῖμος γελοίων δι μιμούμενος γελοῖα (ἄξια
γέλωτος), γελωτοποιός.

μισθός, εἰς τοὺς στρατιώτας ἐδίδετο μισθὸς καθ' ἐκάστην καὶ σιτη-
ρέσιον (**τροφή**)· οὐδέποτε ταῦτα διμοῦ ὑπερέβαινον τὴν δραχμὴν
καθ' ἐκάστην, οὐδὲ ἡσαν διλιγώτερα τῶν 4 δρισιῶν.

μνημονεύω ἐνθυμοῦμαι.

μόνος· ἐπίρρ.: μόνον οὐχὶ μόνον ποὺ δέν, σχεδόν.

N

νῆσος· καὶ ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ (δηλ. ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει) νῆσοις· νοοῦνται αἱ νῆσοι Ἰμβρος, Σκῦνος καὶ Πεπάρηθος.

Νίκαια φρούριον τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς Οίτης καὶ πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν.

νικῶ· τοὺς φίλους νικᾶ (ὑπκι.: τὰ ξενικά) καὶ τοὺς συμμάχους νικοῦν τοὺς φίλους καὶ τοὺς συμμάχους (βλάπτουν δηλ. αὐτοὺς διὸ φραγῶν, ἀφγυρολογίας κ. τ. τ.).

νυνὶ τώρα δά.

≡

ξένοι μισθιφόροι, μισθιφορικὸν στράτευμα.

O

οἱ ἀναφρο. ἐπίρρ.: πρὸς ὃ μέρος· συχ. μετὰ γνκ.: ὁρᾶτε... τὸ πρᾶγμα οἱ ἀσελγείας προελήλυθεν ἄνθρωπος τὸ συμβαῖνον (τὴν κατάστασιν), μέχρι δηλ. ποίου βαθμοῦ ἀναιδείας ἔχει προχωρήσει ὃ ἄνθρωπος.

οἴδ' ὅτι βεβαίως.

οἰκεῖος 1) ἀνήκων εἰς τινα, ἵδιος· τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ δυνάμεως τὸ ἵδιαίτερον κράτος (τοῦ Φιλίππου) καὶ ἡ ἵδιαιτέρα δύναμις του· 2) φιλικός, σύμμαχος· Φιλ. Α, 4· ἐπίρρ.: οἰκείως φιλικῶς· πάνυ οἰκείως ἔχειν.

οἰκία οἰκογένεια· ἡ τυραννικὴ οἰκία ἡ οἰκογένεια τῶν τυράννων· ἐννοοῦνται οἱ τύραννοι τῶν Φερῶν Λυκόφρων καὶ Πειθόλαος.

οἴκοι ἐν τῇ πατρίδι· τὰ οἴκοι τὰ πράγματα τῆς πατρίδος, ἡ πατρίς. οἶος 1) μετ' ἀπομφ.=ώστε (μετ' ἀπομφ.)· οὐδαμῶς οἶος (=τοιοῦτος ὥστε) ψεύδεσθαι ἀνίκανος νὰ ψεύδεται· οἶους ὀρχεῖσθαι =ώστε ὀρχεῖσθαι· οὐχ οἶός ἐστι μένειν =οὐκ ἐστι τοιούτος, οἶος (=ώστε) μένειν· 2) μετ' ἐπιθ.: οἶος ἔμπειρος διποτεῖτο· οἶος· 3) οἶός τ' εἰμί (μετ' ἀπομφ.) εἰμαι ἰκανός, εἰμαι εἰς θέσιν νά... 4) τὸ οὖδ. οἶον ὡς ἐπίρρ.: καθὼς παραδείγματος κάριν.

όκνω 1) μετ' αἰτ. : φοβοῦμαι τι· ὄκνω τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν

φοβοῦμαι τὸ κατ' ἔμοῦ μῆσος σας : φοβοῦμαι νὰ μὴ ἐπισύρω τὸ κατ' ἔμοῦ μῆσος σας²⁾ μὴ φοβοῦμαι μήπως.

Ολύνθιοι· τὰ τῶν Ὀλυνθίων τὰ πράγματα τῶν Ὀλυνθίων, οἱ Ὀλύνθιοι.

ὅλως γενικῶς.

ὅμιλία συναναστροφή, σχέσις· αἱ λίαν ὁμιλίαι αἱ πολὺ στεναιὶ σχέσεις. **ὅμοιος**· ἐν ὁμοίῳ πολέμῳ, δι' ὃν = ἐν ὁμοίῳ πολέμῳ ἐκείνῳ, δι' ὃν.

ὅνειδος 1) προσβολή, κατηγορία· καί (ἄ) φαίνοιτο ἄν (ύμῖν) μεγάλα ὄνειδη κατ' ἐκείνους βουλομένοις (= εἰ βούλοισθε) δοκιμάζειν ὁρθῶς· Ὁλ. B, 4· 2) αἴσχος· Ὁλ. B, 20.

ὅνειροπολῶ ἐν τῇ γνώμῃ φαντάζομαι μὲ τὸν νοῦν μου.

όντινοῦν βλ. ὄστισοῦν.

ὅπως 1) ἐν πλαγίᾳ ἐρωτικ., προτάσει : πῶς· **ὅπως** μὴ δόξομεν εἶναι χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς τῶν ὑπαρχόντων (ἡμῖν ἐκ τῶν θεῶν) πῶς νὰ μὴ φανῶμεν, διτὶ εἴμεθα κατώτεροι τῶν ὑπαρχόντων εἰς ἡμᾶς ἐκ μέρους τῶν θεῶν (ἀνάξιοι τῶν θείων εὐεργεσιῶν)²⁾ 2) οὐχ... **ὅπως**... ἀλλὰ καί=οὐ μόνον οὐ... ἀλλὰ καί.

όρμω (-άω) κινοῦμαι· ώς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν... ἴσως ἄν ὁρμήσαιτε διτὶ ἀφίγνοντες ταύτην τὴν ὑπερβολικήν σας ἀμέλειαν ἴσως ήθέλετε κινηθῆ (ἀπὸ ἐδῶ ἐναντίον του): θὰ τὸ ἐκουνούσατε ἐπὶ τέλοντος.

όρχοῦμαι τοιαῦτα (=τοιαύτας ὁρχήσεις) χορεύω τοιούτους χορούς. **όστισοῦν, ήτισοῦν, ὄτισοῦν** οἰοδήποτε.

ὅτε (αἵτλγκ.) ἀφοῦ, ἐπειδή.

οὐ μὴν ἀλλ διμως.

οὐδεῖς οὐδὲν μὴ δεινὸν πάθητε=οὐ φόβος (ἐστί μὴ δεινόν τι πάθητε οὐδὲν κακὸν θὰ πάθετε.

οὐδέποτε οὐδέποτ' οὐδὲν ἡμῖν μὴ γένηται τῶν δεόντων = οὐκ ἐλπὶς ἔστι μὴ ποτέ τι τῶν δεόντων γένηται ἡμῖν = οὐδέποτε οὐδὲν τῶν δεόντων γενήσεται ἡμῖν (τότε) τίποτε ἀπὸ δ, τι πρέπει δὲν θὰ γίνη ποτὲ ἐκ μέρους ἡμῶν.

οὕτοι ἐπίρροι. : βεβαίως οὐχί· **οὕτοι παντελῶς** οὐδόλως βέβαια: **οὕτος, αὗτη, τοῦτο**· καὶ ταῦτα καὶ μάλιστα· **ταύτη** (ἐπίρροι.) διὰ τοῦτο.

οὕτω οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς βουλευομένους = **οὕτω**

(δεῖ ἀξιοῦν) καὶ τῶν πραγμάτων (ἡγεῖσθαι) τούς (εὗ) βιουλευμένους.

οὐχ ὥσπερ, βραχυλογικῶς : οὐχ ὥσπερ τὸν π. χρόνον... = οὐδὲ τὰ πράγματα' οὕτως ἔξει, ὥσπερ κτλ.:

ὅφλισκάνω κυρ. : καταδικάζομαι εἰς χρηματικὸν πρόστιμον· ἔπειτα : ὅφλισκάνω αἰσχύνην ἐπισύρω κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου αἰσχύνην (καταπίπτω εἰς τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀνθρώπων)· ὅφλισκάνω ἄνοιαν ἐπισύρω κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου κατηγορίαν ἀνοησίας, κινδυνεύω νὰ θεωρηθῶ ἀνόητος· ὅφλισκάνω ἀνανδρίαν ἐπισύρω κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ μου κατηγορίαν δειλίας.

ὅχλος πλῆθος ἀνθρώπων· καὶ (ἄ) τοσοῦτον ὄχλον καὶ παρασκευήν (ἔχει), δῆσην οὐκ οἶδ', εἴ τι τῶν ἀπάντων (οὐδ.) ἔχει καὶ αἱ δύοιαι ἕօρται ἀπαιτοῦν τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων (δηλ. χορευτῶν, αὐλητῶν, χορηγῶν, γυμνασιάχων κτλ.) καὶ τοσαύτην προπαρασκευήν (δηλ. πολυτελῆ σκεύη, ἐνδύματα κτλ.), δῆσην ἵσως οὐδὲν ἄλλο πρᾶγμα ἐν τῷ κόσμῳ (ἀπαιτεῖ).

Π

Παίων = Παίονες.

πάλιν κατόπιν· πάλιν αὖ ἔπειτα πάλιν.

παρὰ 1) μετὰ γνω. : τὸ προέρχεσθαι ἔκ τινος προσώπου· παρ' αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, μὲ τὴν ἴκανότητά του· 2) μετ' αἰτ. : a) πρὸς δήλωσιν αἰτίας : ἔνεκά τινος, ἐξ αἰτίας τινός· Φιλ. Α, 11· β) πρὸς δήλωσιν χρόνου : παρὰ πάντα τὰ ἐκ τῶν ἀνθρώπων πράγματα εἰς ὅλα τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων (κυρ. : ἐν ᾧ χρόνῳ γίνονται τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων)· παρὰ τὸν καιρὸν εἰς τὴν κατάληλον στιγμήν : δταν παρουσιασθῇ ἡ κατάλληλος εὑκαιρία.

παραιροῦμαι ἀφαιρῶ.

παρακαθίστημι τινά τινι τοποθετῶ τινὰ πλησίον τινός· στρατιώτας οἰκείους... παρακαταστήσαντας (τῷ στρατηγῷ καὶ τοῖς ἔνοις).

παρακρούομαι ἔξαπατῶ.

παρακύπτω ἐπί τι φίπτω παρέργως ἐν βλέμμα ἐπιπόλαιον εἴς τι.

παραπίπτω συμπίπτω· παραπεπτωκώς καιρὸς εὐκαιρία, ἡ δροία ἔχει παρουσιασθῇ.

παρασκευάζομαι τριήρεις ἐτοιμάζω τριήρεις πρὸς ἀπόπλουν (διὰ τοῦ διορισμοῦ τριηράχων).

παρατάττομαι δύναμιν τὴν ἑκείνῳ (=τὴν τῇ ἑκείνου δυνάμει)

παραταξιούμενην ἵκανὴν νῦν ἀντιπαραταχθῆ (νὰ πολεμήσῃ φανέρᾳ πρὸς τὴν δύναμιν ἑκείνου).

παραυτίκα εὐθύς· μετ' οὖς. πρὸς δήλωσιν βραχείας διαρκείας: ἡ παραυτίχ' ἥδονὴ ἡ στιγμαία εὐχαρίστησις.

παραχρήμα εὐθύς· ἐκ τοῦ παραχρήμα ἐκ τοῦ προχείρου, ἀνευ προμέλετης.

πάρειμι (παρά+εἰμι) 1) εἶμαι πλησίον πάρειμι τοῖς πράγμασι παρακολουθῶ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ πράγματα (τὴν προείαν τοῦ πολέμου). 2) ἔχω φθάσει πρὸς τοῦτο καιροῦ εἰς τοῦτο τὸ κρίσιμον σημεῖον. 3) πάρειμι ἐπὶ τὸ βῆμα ἔχω παρουσιασθῆ εἰς τὸ βῆμα.

παρέρχομαι 1) εἰσέρχομαι ἐάν παρέλθῃ (εἴσω Πυλῶν). Φιλ. B, 30. 2) ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβαίνω εἰς τὸ βῆμα, ἵνα διμιλήσω οἱ παριόντες οἱ ωήτορες.

παρεώσθαι, βλ. παρωθοῦμαι.

παρίστημι· παρίστημι τι ἐν τῇ γνώμῃ τινὸς ἐμβάλλω εἰς τὸν νοῦν τινος κάτι τι· δεῖ τοῦτο ἑκείνῳ ἐν τῇ γνώμῃ (=ἐν τῇ γνώμῃ ἑκείνου) παραστῆσαι. — Μέσον: παρίσταμαι ὑποτάσσω. Ὄλ. A, 18. ἀπροσ.: παρίσταται μοι μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν. Φιλ. B, 6.

παροξύνομαι 1) ἔξεγειόμαι. Ὄλ. A, 6. 2) ἔξοργίζομαι. Φιλ. B, 18. παρορῶ τι καταφρονῶ τι, ἀδιαφορῶ διά τι.

παρρησία τὸ νὰ λέγῃ τις ἐλευθέρως δὲ τι φρονεῖ: ἐλευθεροστομία.

παρρησιάζομαι τι λέγω τι ἐλευθέρως.

παρωθοῦμαι (πρκμ. παρέωσμαι) παραγκωνίζομαι.

πᾶς 1) μετὰ τοῦ ἄρθρου: οἱ πάντες τὸ δόλον, ἐν συνόλῳ. 2) οὖδε πληθ. **πάντα** ὡς ἐπίρρο.=**πάντως** ἔξάπαντος.

πεζέταιροι ἐκλεκτοὶ πεζοὶ Μακεδόνες, ἀποτελοῦντες τὴν σωματοφυλακὴν τοῦ Φιλίππου.

πείθομαι συμβιβάζομαι. Φιλ. A, 15. πρκμ. **πέπεισμαι** ἔχω σχηματίσει πεποίθησιν τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις, τοῖς δὲ ταῦτα διότι ἄλλοι μὲν ἔχετε (ἔσχηματισμένην) αὐτὴν τὴν πεποίθησιν (π. χ. δτι πρέπει νὰ πολεμήσετε κατὰ τοῦ Φιλίππου καὶ νὰ βοηθήσετε τοὺς Ὀλυνθίους), ἄλλοι δὲ ἄλλην (π. χ. δτι πρέπει νὰ ἐπιδιώξετε τὴν φιλίαν τοῦ Φιλίππου).

περαίνω 1) φέρω εἰς πέρας, ἐκτελῶ. Ὄλ. B, 13. 2) λέγω. Φιλ. A, 28.

περί (μετὰ γν.).: ὡς πρὸς τι, σχετικῶς μέ τι συνοίσειν τῇ πόλει

περὶ ὧν (=περὶ τούτων, περὶ ὧν σχετικῶς μὲ αὐτά, περὶ τῶν διοίων). Ὄλ. A, 1. παρόμοιον (τοῦτό) ἔστι (έκείνῳ), ὅπερ (έστι) καὶ περὶ τῆς κτήσεως τῶν χρημάτων Ὄλ. A, 11. καὶ περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως (έστι) καὶ σχετικῶς μὲ τὰς δημοσίας ὑποθέσεις ἔτσι συμβαίνει. Ὄλ. A, 11. περὶ πόρου χρημάτων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ πόρου (τῆς ἔξευρότερος) χρημάτων. Ὄλ. A, 19.

περιγίγνομαι μετὰ γν. : ὑπερισχύω τινός.

περίειμι (περί+είμι) 1) μετὰ γν. : ὑπερισχύω τινός. 2) περίεστί τινι (μετ' ἀπομιφ.) ὑπολείπεται εἰς τινα (ὅς κέρδος) τὸ νά... : τίποτε ἄλλο δὲν κερδίζει τις παρὰ μόνον νά... Ὄλ. B, 29.

περίσταμαι μετ' αἰτ. : ἵσταμαι πέριξ τινός, περικυκλώνω τινά· ὅποια ἄττα (=τινά) ἀν περιστῇ ύμᾶς τὰ πράγματα, τοιοῦτοι κριταὶ ἔσεσθε καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς κατὰ τὴν ἔκβασιν, τὴν δόπιαν ὅτα ἔχουν διὰ σᾶς τὰ πράγματα, κατὰ ταύτην ὅτα κρίνετε καὶ τὰς πολιτικάς των πρᾶξεις.

περιστοιχίζομαι 1) τινὰ περικυκλώνω τινὰ ὡς διὰ δικτύων. Φιλ. A, 9. 2) πθτκ. : περικυκλώνομαι. Φιλ. B, 27.

πήγνυμαι (πρκμ. : πέπηγα) στερεοποιοῦμαι· ἔκείνῳ ὡς θεῷ πεπηγέναι ἀδάνατα ὅτι εἶναι δι' ἔκείνον, ὃσαν νὰ ἥτο θεός, τόσον στερεά, ὥστε νὰ εἶναι ἀδάνατα (ἀμετάβλητα).

πήλινος· ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους, εἰς τὴν ἀγορὰν χειροτονεῖτε... = ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους ταξιάρχους καὶ φυλάρχους πλάττουσιν αὐτὸὺς εἰς τὴν ἀγοράν (διὰ τὴν ἀγοράν, διὰ νὰ τοὺς πωλήσουν), οὕτω καὶ ὑμεῖς χειροτονεῖτε τοὺς τ. καὶ τοὺς φ. εἰς τὴν ἀγοράν (διὰ τὴν ἀγοράν, διὰ νὰ συνοδεύουν δηλ. τὰς πομπάς διὰ τῆς ἀγορᾶς).

πικρὸς δυσάρεστος· ἐπίρρ. πικρῶς αὐστηρῶς.

πιπράσκω πωλῶ· πθτκ. ἀδρ. ἐπράθην· προδοθέντες (οἱ Ὄλύνθ.) ὑπ' ἄλληλων καὶ πραθέντες, ἡ Ὄλυνθος ἔπεσε διὰ προδοσίας δύο πολιτῶν της, τοῦ Εὐνυχράτους καὶ τοῦ Λασθένους, ἔξαγορασθέντων ὑπὸ τοῦ Φιλ. (τὸ 347). δὲ Εὐνυχράτης μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ὄλύνθου ὠρισε καὶ τὴν τιμὴν τῶν πωληθέντων αἰχμαλώτων.

πλέον οὐδὲν ποιῶ δὲν κατορθώνω τίποτε: δὲν καταλήγω εἰς τίποτε.

πλεονεκτῶ ἰδίᾳ καρποῦμαι ἀτομικάς ὀφελείας.

πλῆθος· τὰ πλήθη οἱ ἐλεύθεροι λαοί, αἱ δημοκρατίαι.

πνεύματα ἀνεμοι· τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὕραις τοῦ ἔτους τῇ βοηθείᾳ τῶν (καταλλήλων) ἀνέμων καὶ τῶν (καταλλήλων) ἐποχῶν τοῦ ἔτους· τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλές (ἐστι) οἱ ἀνεμοι εἶναι ἀσφαλεῖς (οὐδεὶς δηλ. κίνδυνος ὑπάρχει ἀπὸ τοὺς ἀνέμους).

ποιῶ 1) παράγω· Ὁλ. B, 16· 2) ἐπὶ ποιητῶν : συνθέτω ποιήματα· Ὁλ. B, 19· 3) παρέχω· **ποιῶ** ἐμαυτῷ λόγον παρ' ύμῖν παρέχω εἰς τὸν ἔαντόν μου εὐκαιρίαν τοῦ λέγειν παρ' ύμῖν : κατορθώνω νὰ λάβω τὴν ἀδειαν νὰ δικλήσω ἐνώπιον σας· Φιλ. B, 32· 4) μετὰ διπλῆς αἰτ. : κάμω τι εἰς τινα· ἀ ἐποίησε τούς τε παραδόντας τῶν Ἀμφιπολιτῶν τὴν πόλιν αὐτῷ καὶ τοὺς ὑποδεξαμένους τῶν Πυδναίων. Ο Φίλ. εἰσελθὼν εἰς τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Πύδναν διέταξε νὰ φονευθοῦν οἱ παραδώσαντες εἰς αὐτὸν τὰς δύο ταύτας πόλεις· οὗτοι ήσαν ἀρχηγοὶ τῶν ἐν Ἀμφιπόλει καὶ Πύδνῃ δημοκρατικῶν.—Μέσον : **ποιοῦμαι** ἐν ὁργῇ τινα δργίζομαι ἐναντίον τινός· **ποιοῦμαι** λόγους περὶ τινος ἔχομαι εἰς διαπραγματεύσεις (διαπραγματεύομαι) περὶ τινος.

πολέμω (πόλεμον) διεξάγω πόλεμον· **δεήσειν** αὐτὸν πολεμεῖν ὅτι θὰ παρασταθῇ ἀνάγκη νὰ διεξαγάγῃ αὐτὸν (τὸν πόλεμον).

πολιτεῖαι 1) δημοκρατικὰ πολιτεύματα· Ὁλ. A, 5· Φιλ. B, 12· 2) = τὸ κοινὸν τῶν Βοιωτῶν καὶ τῶν Ἀρκάδων, δ σύνδεσμος τῶν Βοιωτικῶν καὶ Ἀρκαδικῶν πόλεων· Φιλ. A, 48.

πολιτεύομαι διαχειρίζομαι τὰ τῆς πολιτείας. — Πρθκ. : **τὰ πεπολιτεύμένα αὐτοῖς** τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένα: αἱ πολιτικαὶ τῶν πράξεις· Ὁλ. A, 28.

πομπή· **τὰς πομπὰς πέμπουσιν** ύμῖν προπορεύονται τῶν πομπῶν πρὸς εὐχαριστησίν σας· οἱ Ἀθηναῖοι ἐτέλουν πομπὰς μεγαλοπρεπεῖς κατὰ τὰ Παναθήναια, Διονύσια καὶ λοιπὰς ἔορτάς.

πορισταὶ οἰκονομικοὶ ἀρχοντες ἐν Ἀθήναις ἔργον ἔχοντες τὴν ὑπόδειξιν δημοσίων πόρων πρὸς συναγωγὴν χρημάτων.

ποτὲ ἔρωτικ. μόριον : ἀραγε.

πρᾶγμα 1) ὑπόθεσις· Φιλ. A, 1· 2) δυσκολία, στενοχωρία· Φιλ. B, 36· 3) ἐν τῷ πληθ. **πράγματα** α) ὑπόθεσις (τῆς πόλεως)· Ὁλ. A, 14· Φιλ. A, 3· β) περισπασμοί, ἐνοχλήσεις· Ὁλ. A, 8, 20.

πραγματεύομαι ἐνεργῶ.

πραθέντες, βλ. **πιπράσκω**.

πράττω 1) μετ' αἰτ. : μηχανῶμαι τι· Φιλ. A, 48· 2) ἀπολ. : ἐνεργῶ.
πρεσβεύομαι ἀποστέλλω πρέσβεις.

πρό (μετὰ γν.) ἐπὶ χρόνου: ὁ πρὸ τοῦ πόλεμος δι πρότερον πόλεμος.
προάγομαι εἰς τοῦτο περιέχομαι εἰς τοιοῦτο σημεῖον.

προαιρέσις σκοπός· ἐκ προαιρέσεως ἀπὸ σκοποῦ.

προαιροῦμαι: προκι. : **προήρημαι** (μετ' ἀπομφ.) ἔχω ἀποφασίσει,
εἴμαι ἀποφασισμένος νά...

προαπόλλυμαι χάνομαι πρότερον· **προαπόλωλε τὸ ἐφ'** ὅ ἄν ἐκ-
πλέωμεν δι σκοπὸς τοῦ ἑκάστοτε ἀπόπλου μαζ ἐκ τῶν προτέρων
ματαιοῦται.

προβάλλομαι (τὰς χεῖρας) προτείνω τὰς χεῖρας μου (πρὸς προφύ-
λαξίν μου).

προείτο, ἀδό. τοῦ **προϊέμαι**.

προέρχομαι προχωρῶ· καὶ (ὅπως) πάντα μὴ λήσει ήμᾶς **προελ-**
θόντια ἔτι πορρωτέρω καὶ πᾶς τὸ κακὸν νὰ μὴ προχωρήσῃ ἐν
ἀγνοίᾳ μας ἀκόμη περισσότερον.

προέχω ὑπερέχω· **πολλῷ προέχει** εἶναι μέγα πλεονέκτημα.

προησμένα, τοῦ **προϊέμαι**.

προϊέμαι 1) μετὰ γν.: ἀμελῶ καὶ ἀφήνω νὰ μοῦ ἔεφεύγῃ κάτι τι·
‘Ολ. B, 2· 2) μετ' αἰτ.: α) ἀφήνω τινὰ εἰς τὴν τύχην του· ‘Ολ. A,
12· β) ἐγκαταλείπω, ἀφήνω τι· **τὸ προϊέσθαι ἀεὶ καθ'** ἔκαστον
τι τῶν πραγμάτων τὸν ἀφήνωμεν πάντοτε νὰ φεύγουν ἀπὸ μέ-
σα ἀπὸ τὰ χέρια μας αἱ παρουσιαζόμεναι εὐκαιρίαι πρὸς δρᾶσιν, ἢ
μία μετὰ τὴν ἄλλην· εἰς ‘Αμφίπολιν καὶ **Ποτείδαιαν προεῖτο**·
γ) παραμελῶ· **τὸ παρὸν ἀεὶ τὴν ἑκάστοτε παρουσιαζομένην εὐ-**
καιρὸν· 3) μετ' αἰτ. καὶ δοτκ.: ἀφήνω τι εἰς τὴν διάκρισίν τινος·
Φιλ. B, 8· 4) μετ' αἰτ. καὶ γν. τοῦ τιμήματος: θυσιάζω τι ἀντί^τ
τινος· Φιλ. B, 10.

προκινδυνεύω διακινδυνεύω πρῶτος ἐν τῇ μάχῃ.

προλαμβάνω 1) μετ' αἰτ. : προκαταλαμβάνω· ‘Ολ. B, 9· 2) ἀπολ. :
κρίνω πρότερον.

πρόοισθε, ἀδό. (κατὰ τὰ βαρύτονα) τοῦ **προϊέμαι**.

πρὸς 1) μετ' αἰτ. : α) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας: ἐναντίον τινός· ‘Ολ. B,
14· πρὸς Ποτείδαιαν κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ποτείδαιας·
β) δι πρὸς τι· **πρὸς τὸ πράττεσθαι τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ**
κατὰ καιρὸν ὡς πρὸς τὴν ταχεῖαν καὶ ἔγκαιρον διεξαγωγὴν τῶν

Κυριάκου Κοσμᾶ

πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων· γ) συμφώνως πρός τι· Ὄλ. Α, 11· 2)
ἀπολ., δις ἐπίρρ. : προσέτι τάλαντα ἐνενήκοντα καὶ μικρόν τι
πρόδες καὶ προσέτι ὄλιγον ἀκόμη (δηλ. δύο τάλαντα).

προσάγομαι δελεᾶζω.

προσδεῖ ὑπάρχει προσέτι ἀνάγκη· οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ πόρου
δὲν χρειάζεσθε κανένα ἄλλον πόρον· οὐδὲ λόγου προσδεῖ (τοῦτο)
δὲν χρειάζεται οὐδὲ νὰ λεχθῇ καν.

προσδόκιμός εἴμι περιμένομαι, ἀναμένομαι.

προσεδρεύω=προσκαθέζομαι· προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύ-
σει τοῖς πράγμασι θὰ ἔξακολονθήσῃ τὴν πολιορκίαν (τῶν ἐν τῷ
Χαλκιδικῇ πόλεων) καὶ θὰ ἐπιμείνῃ εἰς αὐτήν.

προσέχω (μετὰ δτ.) 1) ἔχω ἐστραμμένην τὴν προσοχήν μου εἰς τι·
2) μετὰ τοῦ **νοῦν**: α) δίδω προσοχὴν (σημασίαν) εἰς τι· **εἴ τις**
ὑμῖν προσέξει τὸν **νοῦν** ἐὰν βεβαίως θέλετε νὰ δίδῃ τις προσο-
χὴν (σημασίαν) εἰς τοὺς λόγους σας· β) πείθομαι εἰς τινα, συμ-
πάττω μετά τινος· Φιλ. Α, 6.

προσηγορίαι τίτλοι.

προσθήκη· ἡ δύναμις... ἐν προσθήκῃ ἡ δύναμις δις προσθήκῃ
προστιθεμένη εἰς ἄλλην δύναμιν.

προσκαθεδεῖται, τοῦ **προσκαθέζομαι**.

προσκαθέζομαι κάθημαι ἐνώπιον πόλεως καὶ πολιορκῶ αὐτήν.

προσκρούω ἔρχομαι εἰς σύγκρουσιν πρός τινα· **οἱ** ἐμοὶ **προσκρού-**
σαντες ἐξ ἀρχῆς ἐκεῖνοι, οἱ δόποιοι ἀνέκαθεν ἥσαν ἀντίπαλοι μου.

προσλαμβάνω λαμβάνω μὲ τὸ μέρος μου.

προσπεριβάλλομαι τι ἀποκτῶ ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων καὶ νέον τι.

προσπολεμῶ πολεμῶ· **νομίζει** τὸν **Φίλιππον** φοβερὸν **προσπο-**
λεμῆσαι (τινα αὐτῷ) φοβερὸν διὰ νὰ πολεμήσῃ τις ἐναντίον του
(φοβερὸν ἀντίπαλον).

προτίθεμαι (μετ' αἰτ.) προσδιορίζω τι· πθηκ. ἀπροσ. : **προτίθεται**
(μετ' ἀπρωφ.) ἔχει προταθῆ (ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐκκλησίας),
πρόκειται νά...· Φιλ. Α, 1.

πρόφασις 1) ἀφοριμή· ἡ πρώτη πρόφασις ἡ τυχοῦσα ἀφοριμή· 2)
δικαιολογία, πρόφασις· τὰς προφάσεις (τῶν στρατηγῶν) ἀφε-
λεῖν, οἱ στρατηγοὶ πολλάκις ἐγκατέλειπον τὸν κατὰ τοῦ Φιλίππου
πόλεμον προφασιζόμενοι, διτὶ δὲν ἐλάμβανον μισθόν.

προχειρίζομαι προετοιμᾶζω.

Δημοσθένους λόγοι ("Εκδ. 1949)

πρώτος ὡς ἐπίρρο. : **τὰ πρῶτα κατ' ἀρχάς**, στὴν ἀρχήν **τὴν πρώτην κατὰ πρῶτον**, κατ' ἀρχάς.

πταισμα ἀποτυχία.

πταιώ τι πάσχω ἀτύχημα τι.

πυλαία τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Ἀμφικτυνονικὸν συνέδριον. **πω** (πάντοτε μετ' ἀρνήσεως) μέχρι τοῦδε.

πώποτε μέχρι τοῦδε.

πῶς ἐπίρρο. ἐρωτικ. : **πῶς** ἔτοιμως μὲ πόσην προθυμίαν.

P

όφδιος συγκριτικ. : **ὅφων, ὁφῶν** ἔχορμεθα ἀν τῷ **Φίλιππῳ ὁφῶνι** (δηλ. πολεμεῖσθαι) θὰ εἴχαμεν νὰ κάμωμεν μὲ ἕνα Φίλιππον εὐκολοπλεμητότερον· ἐπίρρο. : **ὅφδιος** ἀπερισκέπτως.

ὅφθυμος ζῶ μὲ φθυμίαν· (μὴ) φανῶμεν ἐρραθυμηκότες ἐπὶ πολλῷ (τόκῳ) ὅτι μὲ μεγάλην μας θυσίαν (ζημίαν) ἔχομεν ζήσει μὲ φθυμίαν.

ὅπεῖτο (ὅπων) καλυτερεύω, ἀναλαμβάνω ἐκ τῆς ἀσθενείας μου.

ὅπστρωνή ἀνάπτωσις.

ὅηγμα κάταγμα, σπάσιμο.

ὅητὸς δ λεγόμενος, περὶ οὗ δύναται νὰ γίνεται λόγος, δ φανερός.

ὅητωρ ὅητωρ (ἐστιν) ἡγεμῶν ἐκατέρων καὶ **στρατηγός** (ἐστιν) **ὑπὸ τούτῳ** ἔνας οήτωρ εἶναι ἀρχηγὸς ἑκάστου τῶν δύο πολιτικῶν κομμάτων καὶ ἔνας στρατηγὸς ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ (ὅπως ἐν τῇ συμμορίᾳ ἥσαν δ ἡγεμῶν καὶ δ ἐπιμελητής).

ὅποτὴ ἐπιρροή, ἐπίδρασις· μεγάλη **ὅποτή** (ἐστιν ἢ τύχη)=μεγάλη **ὅποτὴν** ἔχει ἢ τύχη.

S

σαθρός βεβλαμένος· **σαθρὸν** βλάψιμον· **τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνουν πραγμάτων** τὰ ἀσθενῆ μέρη ἐκείνου: τὰ μέρη, δπου ἐκείνος εὐκόλως δύναται νὰ προσβληθῇ.

Σίγειον πόλις τῆς Μ. Ἀσίας παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον πλησίον τοῦ διμονύμου ἀκρωτηρίου.

σκαιότης τρόπων μωρία, ἡλιθιότης.

σκέψαιτο, βλ. **σκοπῶ**.

σκήπτομαι προφασίζομαι.

σκῆψις πρόφασις, δικαιολογία.

σκοπῶ 1) μετ' αἰτ.: α) προσέχω, κοιτάζω τι· Ὁλ. B, 2· β) παρατηρῶ, ἔχω ὑπὸ δψει τι· Φιλ. A, 4· γ) ἀποβλέπω εἰς τινὰ σκοπῶ τὴν ἴδιαν ἀσφάλειαν ἀποβλέπω εἰς τὴν ἀτομικήν μου ἀσφάλειαν· 2) ἐπομένης πλαγίας ἐρωτήσεως : ἔξετάζω· οὐ γὰρ δεῖ (ύμᾶς) σκοπεῖν, ἄτα (=ἄτινα) ποτ' ἔσται (τὰ μέλλοντα), ἀλλὰ (δεῖ) εὖ εἰδέναι, ὅτι (ταῦτα, τὰ μέλλοντα) φαῦλα ἔσται· 3) περὶ τίνος σκέπτομαι περὶ τίνος· Ὁλ. A, 1. — Μέσον : σκοποῦμαι (μέλλ.). σκέψομαι, ἀδόρ. ἐσκεψάμην, προμ. ἐσκεψμαι) 1) μετ' αἰτ.: α) σκέπτομαι περὶ τίνος ἐκ τῶν προτέρων· ἐσκεψμένος χρήσιμόν τι προεσκευμένος, προμελετημένος ἵνα προτείνῃ κάτι τι χρήσιμον· β) ἔχω ὑπὸ δψει τι· Ὁλ. B, 12· γ) ἔξετάζω τι· (**τὰ πράγματα**) μετ' ἀληθείας συμφώνως μὲ τὴν ἀλήθειαν (ὅπως ἀληθῶς συνέβησαν)· Ὁλ. B, 4· 2) ἐπομένης πλαγίας ἐρωτήσεως: σκέπτομαι· Ὁλ. A, 14· 3) ἐκ τίνος συμπεραίνω ἐκ τίνος· Ὁλ. B, 17.

σπουδάζω περὶ τι προσθύμως ἀσχολοῦμαι εἰς τι.

στρατεύομαι ἐκπληρῶ τὴν στρατιωτικήν μους ὑπηρεσίαν.

στρατηγοί, κατ' ἕτος ἔξελέγοντο δέκα στρατηγοὶ ἔχοντες τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν ἐν τῷ πεζικῷ· ὑπὸ τὰς διαταγὰς τούτων ἡσαν οἱ δέκα ταξίαρχοι ἐκλεγόμενοι ἔκαστος ἔξι ἐκάστης φυλῆς. Τὴν δὲ ἀνωτάτην ἀρχὴν ἐν τῷ ἵππικῳ εἶχον οἱ δύο ἵππαρχοι ἐκλεγόμενοι ἔξι ἵππατων τῶν πολιτῶν· ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἵππαρχων ἡσαν οἱ δέκα φύλαρχοι.

στρατηγοῦμαι ὑπὸ τίνος διευθύνομαι ὑπό τίνος (ἥς ὑπὸ στρατηγοῦ)· τὰ στρατηγοῦμενα τὰ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ πραττόμενα, αἱ πρᾶξεις τοῦ στρατηγοῦ.

στρατιωτικός χρήματα στρατιωτικὰ χρήματα διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας. Ο Δημοσθένης ἐννοεῖ τὰ θεωρικά, δηλ. τὰ χρήματα, τὰ δποῖα ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ δημαγωγοῦ Κλεοφῶντος (422) διενέμοντο κατὰ τὰς ἑορτὰς εἰς τοὺς ἀπόρους πολίτας πρὸς πληρωμὴν τῆς εἰς τὸ θέατρον εἰσόδου καὶ πρὸς δαπάνην ἐν ταῖς ἑορταῖς. Τὰ χρήματα ταῦτα ἐπληρώνοντο ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν δημοσίων εἰσπράξεων· ἐν καιρῷ δύμως πολέμου ὡρίζετο διὸ νόμου νὰ δαπανῶνται ταῦτα εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀνάγκας. Ἀλλ' ὅτε διηγύθη δὲ τὰ πράγματα τῶν Ἀθηνῶν (ἀπὸ τοῦ 361) δὲ Εὑβούλος, ἡκυρούθη ὁ νόμος οὗτος καὶ ἔκτοτε κατ' ἕτος, εἴτε εἰρήνῃ ἥτο εἴτε πόλεμος, διενέμοντο τὰ περισσεύματα εἰς τὸν λαὸν ὡς θεωρικά.

στρέμμα ἔξαρθρωσίς, στραγγούλισμα.

συγκροτῶ γυμνάζω· συγκεκροτημένος τὰ τοῦ πολέμου καλῶς
γυμνασμένος εἰς τὰ πολεμικά.

συγχωρῶ παραχωρῶ.

συλλαμβάνω (μετὰ δτκ. προσ.) λαμβάνω μέρος μετά τινος ἄλλου,
βοηθῶ τινα.

συμμαχικός· τὰ συμμαχικά (πράγματα) οἱ σύμμαχοι.

συμμορίαι ωργανωμέναι πολιτικαὶ διμάδες· **κατὰ συμμορίας εἰσεφέρετε**, τὸ κατὰ συμμορίας φροδολογικὸν σύστημα, ὅπερ ἐψηφίσθη τὸ 378/7, ἦτο τοιοῦτόν τι : οἱ ὑπόχρεοι νὰ εἰσφέρουν εἰσφορὰς κατενέμοντο εἰς συμμορίας—ἄγνωστον πόσας—, ἐκάστης τῶν ὅποιών προϊσταντο δύο, ὁ ἡγεμὼν καὶ ὁ ἐπιμελητής, ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν πλουσιωτάτων· εἰς τὰς συμμορίας κατενέμοντο πολλοὶ ἢ διάγοι ἀναλόγως τῶν εἰσφορῶν, τὰς ὅποιας εἰσέφερον, οὗτως ὥστε ἐξ ἐκάστης αὐτῶν εἰσεπράττετο τὸ αὐτὸ περίπου ποσὸν χρημάτων. Τὴν πρώτην τὰξιν τῆς τιμῆσεως ἀπετέλουν οἱ 300 πλουσιώτατοι, κατανεμημένοι εἰς πάσας τὰς συμμορίας· οὗτοι ἵνα θέτουν ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου τὰ ποσά, τῶν ὅποιών τοῦτο εἶχεν ἀνάγκην, ἐπλήρωνον προκαταβολικῶς τὸ σύνολον τῆς τεταγμένης εἰσφορᾶς, κατόπιν δὲ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς αὐτοὺς μέρους εἰσέπραττον τὸ ὑπόλοιπον αὐτοὶ παρὰ τῶν συμμοριῶν των· ὃς προκαταβάλλοντες δὲ τὸ σύνολον τῆς τεταγμένης εἰσφορᾶς ἔσαν οἱ 300 οὗτοι πανίσχυοι καὶ ἥγον καὶ ἔφερον τοὺς λοιποὺς συμμορίτας.

συμπαραθέω τρέχω διμοῦ παραπλεύρως.

συμπλέκομαι ἐπὶ πολέμου : ἐκρήγνυμαι.

συμπονῶ 1) ὑφίσταμαι μιᾶς τοὺς κόπους καὶ τὰς ταλαιπωρίας (τοῦ πολέμου)· Ὀλ. B, 2· 2) συνεργάζομαι· **ἄλλο ούδ' δτιοῦν συμπονῶ** εἰς τίποτε ἄλλο, οὐδὲ εἰς τὸ παραμικόν, δὲν συνεργάζομαι.

συμφέρει τί τινι εἶναι τι συμφέρον (ῷφελιμον) εἰς τινα : ὥφελεῖ τί τινα· Ὀλ. A, 1· Φιλ. B, 12· ως συμφέροι ἀν ὑμῖν μάλιστα κατὰ τρόπον, ὁ ὅποιος παρὰ πολὺ θὰ συνέφερεν εἰς σᾶς· Ὀλ. A, 6· ἀν μὴ πεπεισμένος ὡς καὶ συνοίσειν (ὑμῖν)· Φιλ. A, 51· οὕτως εἰδέναι συνοίσον (=οἵτι συνοίσει, δηλ. τὸ τὰ βέλτιστα εἰπεῖν) καὶ τῷ τὰ βέλτιστα εἰπόντι οὗτῳ νὰ γνωρίζω, δῆτι ἡ ἀρίστη γνώμη θὰ ὥφελήσῃ καὶ τὸν εἰπόντα αὐτήν· Φιλ. A, 51.

συναίρομαι (=σὺν τῇ τύχῃ αἴρομαι) **τὰ πράγματα** μὲ τὴν βοήθειαν τῆς τύχης ἐπιλαμβάνομαι τῶν πραγμάτων.

συναιρῶ συστέλλω, περιορίζω· συνελόντι ἀπλῶς (εἰπεῖν) = ἵνα συνελῶν τὸν λόγον ἀπλῶς εἴπω γιὰ νὰ διμιλήσω συντόμως καὶ ἀπλῶς (δοθὰ κοφτά).

συναμφότερον τοῦτο αὕτη ή δύναμις ή Μακεδονικὴ συνηνωμένη (μετὰ τῆς τῶν Ὄλυνθίων).

συναναλίσκω συνανήλωσε (γνωμικ. ἀόρ.) καὶ τὸ μεμνήσθαι τὴν χάριν μαζὶ μὲ τὰ χρήματα (τὰ ὅποια ἔλαβε) ἀποβάλλει καὶ τὴν ἀνάμνησιν τῆς εὐεργεσίας.

σύνειμι συναναστρέψομαι· οἱ συνόντες οἱ μετέχοντες εἰς κάποιαν συναναστροφὴν (τὰ διάφορα πρόσωπα μιᾶς συναναστροφῆς).

συνίημι ἔννοιω.

συνίσταμαι 1) δραγανοῦμαι· **τὰ πράγματα συνίσταται** ὑπ' εύνοίᾳς ή σύστασις μιᾶς συμμαχίας προέρχεται ἐξ (ἀμοιβαίας) ἀγάπης· Ὁλ. B, 9' 2) εἶμαι ἐν τῷ γίγνεσθαι· **συνίσταται τὰ πράγματα** τὰ πράγματα εἶναι ἐν τῷ γίγνεσθαι : θολώνει δὲ πολιτικὸς δρῦς· συσσωρεύονται τὰ νέφη· Φιλ. B, 3δ.

σύνοιδα ἐμαυτῷ 1) μετ' αἰτ. : συναισθάνομαι τι· 2) μετὰ μτγ. : συναισθάνομαι, ὅτι.

συνοίσειν, τοῦ συμφέρει.

συνοῖσον, βλ. συμφέρει.

συνορῶ λαμβάνω ὑπ' ὄψει.

σύνταξις τάξις, διακανονισμός· μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὔτην τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα μία τάξις (μία διάταξις τῶν πραγμάτων) νὰ ὑπάρχῃ ή αὐτὴ καὶ εἰς τὴν λῆψιν τῶν χρημάτων καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

συντάττω κατά τίνος συστηματικῶς διευθύνω κατά τίνος.

συστῆ, τοῦ συνίσταμαι.

σφαλερός οὐχὶ σταθερός.

σώζω 1) διασώζω, διαφυλάττω· Ὅλ. A, 11' 2) ἀνορθώνω· **Φωκέας σώζει** σκέπτεται ν' ἀνορθώσῃ τὸν Φωκεῖς (διὰ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Ἐλατείας, ή ὅποια θὰ ίσοδυνάμει πρὸς πολιτικὴν ἀνόρθωσιν τῶν Φωκέων).

τ

τὰ μέν... τὰ δέ... τὰ δὲ ἄλλοτε μέν... ἄλλοτε δέ... ἄλλοτε δέ.

τακτός διρισμένος.

ταλαιπωρῶ ταλαιπωροῦμαι.

ταμίαι οἰκονομικοὶ ἀρχοντες ἐν Ἀθήναις ἔργον ἔχοντες τὴν ταμίευσιν τῶν εἰσπομένων καὶ διαθεσίμων χοημάτων.

τᾶν ἀκλιτὸν μόριον ἐν τῇ φράσει ὡς **τᾶν** φύλε μου.

ταξίαρχοι, βλ. στρατηγοί.

ταράττομαι περιέρχομαι εἰς ἐσωτερικὰς ταραχὰς.

ταύτῃ, βλ. οὗτος.

ταύτὸν=τὸ αὐτό· μὴ πάθητε ταύτὸν ὅπερ καὶ πρότερον (ἐπάθετε)· διὰ τοῦ ὅπερ καὶ πρότερον (ἐπάθετε) ὑπονοεῖ τὰς ἀπωλείας τῶν πόλεων Ἀμφιπόλεως, Πύδνης, Ποτειδαίας καὶ ἄλλων, τὰς ὀφειλομένας εἰς τὴν ἀδράνειαν τῶν Ἀθηναίων.

· **ταχύς** τὸ οὐδ. **ταχὺ** ὡς ἐπίρρο.: οἱ «ταχὺ» καὶ «τήμερον» εἰπόντες=ὅσοι ἂν εἴπωσι «ταχὺ» καὶ «τήμερον». — Υπερθυτικός ταχιστος· τὴν ταχίστην (δηλ. ὁδὸν) ὡς ἐπίρρο.: τάχιστα.

τεθνᾶσι τῷ δέει εἶναι πεθαμένοι ἀπὸ τὸν φόβον, φοβοῦνται σὰν τὸ Χάρο.

τελευταῖς τὰ τελευταῖα ὡς ἐπίρρο.: τὰ τελευταῖα πρώην τελευταῖον πρὸ διάγουν.

τελευτῶ εἴς τι καταλήγω εἴς τι.

τέλος δαπάνη, ἔξοδον.

τέως 1) μέχρι τοῦδε· Ὁλ. A, 7' 2)=ἔως ἐφ' ὅσον· Ὁλ. B, 21.

τηλικοῦτος 1) τόσον μέγας· Ὁλ. A, 9' 2) τόσον μικρός· ἐπειδὰν διδάξω, διότι (διατί) οἶμαι τηλικαύτην τὴν δύναμιν ἀποχεῆν.

τηνικαῦτα τότε.

τίθημι 1) μετ' αἵτ. καὶ γνω. κατηγορηματικῆς: ἀποδίδω (καταλογίζω) τι εἴς τι· Ὁλ. A, 10' 2) μετὰ δύο αἵτ. : θεωρῶ τι ὡς τι· **τὸ μήτε πεπονθέναι** (ἡμᾶς)...θείην ἂν εὐεργέτημα τῆς παρ' ἐκείνων εύνοίας (προερχόμενον ἐκ τῆς εὐνοίας ἐκείνων, δηλ. τῶν θεῶν).

Τιμόθεος υἱὸς τοῦ Κόνωνος, ἐπιφανῆς στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἔχων τὴν ὑποστήριξιν τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκα ἐπολέμησε τὸ 364 κατὰ τῶν Ὁλυμπίων καὶ ἀφῆρεσεν ἀπ' αὐτοὺς τὰς πόλεις Ποτείδαιαν καὶ Τορώνην.

τις, τι· 1) μέγας τις, σημαντικός· Ὁλ. B, 1, 14· Φιλ. B, 12· 2) μετ' ἐπιθ.: λίαν, πολύ· δύσκολός τις ἄνθρωπος·

τίς, τί· τὸ οὐδ. τί ὡς ἐπίρροι· πῶς, διατί· μετὰ μιοφίου: τί δήποτε διατί ἀραιε.

τοι βεβαίως, τῇ ἀληθείᾳ.

τοιγαροῦν σύνδ. συμπερασμικός· δι' αὐτὸν ἀκριβῶς λοιπόν.

τόπος γεωγραφική θέσης· ἐν τῷ πλήθ. **τόποι** δχνδαὶ θέσεις.

τραχύς είμι ἀγανακτῶ.

τρέπομαι τρέπω μὲ τὸ μέρος μου (πρὸς ὅφελός μου)· (μὴ) **τρέψηται** καὶ παρασπάσηται τι τῶν ὄλων πραγμάτων μήπως τρέψῃ μὲ τὸ μέρος του (πρὸς ὅφελός του) καὶ παρασύῃ σπουδαῖον τι σημείον τῆς δλῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

τριήραρχος ὁ ἀναλαμβάνων νὰ ἔξοπλίσῃ τριήρη, τὴν δποίαν παρελάμβανε παρὰ τῆς πόλεως.

τριηραρχῶ ἔξοπλίζω τριήρη (εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου)· **τοῖς δὲ** (δηλ. τοῖς εὑπόροις καὶ τῇ μεσαίᾳ τάξει τῶν πολιτῶν) **ἀναγκάζεσθαι τριηραρχεῖν.**

τροφὴ 1) διατροφή, συντήρησις· Φιλ. A, 28· 2) σιτηρέσιον· Φιλ. A, 19. **τυραννίς**· ώσπερ ἐκ τυραννίδος ὕμῶν νὰ ἥσαν τύραννοι ὕμῶν.

τύχη· τὸ τῆς τύχης ἢ τὰ τῆς τύχης=ἡ τύχη.

γ

νβρίζω (συμπεροι)φέρομαι αἰνθαδῶς.

νβρις 1) αἰνθάδεια, θρασύτης· Φιλ. A, 3, 37· 2) ὑπεροφία· Φιλ. B, 30· 3) προσβολή· Ὅλ. A, 27.

νβριστής ὑπερόπτης καὶ ἀλαζών.

ύπάγομαι ἔξαπατῶμαι.

ύπάρχω 1) ἀρχίζω· πθτκ. **τὰ παρὰ τῶν** θεῶν ἡμῖν ὑπηργμένα αἱ εὐεργεσίαι, αἱ δποίαι ἔχουν γίνει εἰς ἡμᾶς αἰτοπροαιρέτως ἐκ μέρους τῶν θεῶν: αἱ εὐεργεσίαι, τὰς δποίας οἱ θεοὶ αἰτοπροαιρέτως μᾶς ἔχουν κάμει· 2) ὡς καὶ νῦν, ὑπάρχω· **τὴν** ὑπάρχουσαν καὶ **τὴν** οἰκείαν ταύτην (**χώραν**) καρπούμενοι τὴν χώραν ταύτην, τὴν ὄποιαν ἔχετε καὶ ἡ δποία (κληρονομικῶς) σᾶς ἀνήκει· 3) ἀρκῶ· Φιλ. A, 37· 4) μετὰ μτχ. ὡς περιφρασις: ἐθέλοντας ὑπάρχειν

=έθέλειν· δ) ἀπροσ. ὑπάρχει=ἔξεστι· ὑπάρχει ύμιν χειμαδίωρ χρῆσθαι.

ὑπηργμένων, πιθτ. προκ. τοῦ ὑπάρχω (βλ. τὸ ρ.).

ὑπὲρ μετὰ γν. : 1) διὰ τὸ καλόν τινος, πρὸς ὅφελός τινος· Φιλ. B, 1.

2) πρὸς δίλωσιν αἰτίας· διά τι : ἡ ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη ἢ διὰ τὰ κακῶς γενόμενα καταισχύνη· 3)=περὶ μετὰ γν. : Ὄλ. B, 1, 3· Φιλ. A, 1.

ὑπερβαίνω παρέρχομαι, παρακείπω· ὑπερβαίνω τι τῷ λόγῳ ἀποσιωπῶ τι ἐν τῷ λόγῳ· καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται (ταῦτα) καὶ ἡ πραγματικότης (ὅπως δηλ. καὶ ὁ ορθώρ) θὰ ὑπερπιδήσῃ ταῦτα (θὰ κάμῃ ὅστε νὰ μὴ ὑπάρχουν, νὰ μὴ ἔχουν γίνει).

ὑπερεκπλήττομαι· οἱ ὑπερεκπελλγμένοι τὸν Φίλιππον οἱ μετὰ θιαμασιοῦ καὶ ἐκπλήξεως προσβλέποντες τὸν Φιλ.

ὑπέρχω δίκην τιμωροῦμαι.

ὑπὸ μετὰ γν. : ἐνεκα.

ὑπόθεσις βάσις.

ὑπολαμβάνω 1) σηματίζω γνώμην (περὶ τινος)· Φιλ. B, 9· 2) νομίζω, θεωρῶ· Φιλ. B, 17.

ὑπομένω μετ' ἀπροφ. : δέχομαι νά· οὔτε αὐτὸς ἀν ὑπέμεινα πρεσβεύειν οὔτε ἐγὼ αὐτὸς θὰ ἐδεχόμην ν̄ ἀποτελέσω μέλος τῶν (πρὸς τὸν Φίλ.) πρεσβειῶν· πρὸς τὸν Φιλ. ἀπεστάλησαν δύο πρεσβεῖαι τῶν Ἀθην.· ἡ πρώτη, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὰ πράγματα πρὸς συνομολόγησιν εἰρήνης καὶ συμμαχίας μετὰ τοῦ Φιλ. ἡ δὲ δευτέρα, διὰ νὰ κυρωθῇ ἡ εἰρήνη διὰ τῆς δρομοποσίας τοῦ Φιλ.· καὶ εἰς τὰς δύο πρεσβείας ἔλαβε μέρος ὁ Δημιοσθ.

ὑπόπτως ἔχω πρός τινα ὑποπτεύω τινά, δυσπιστῶ πρός τινα.

ὑποστέλλομαι 1) ἐκ φόβου συστέλλομαι· Φιλ. A, 51· 2) ἀπὸ φόβου ἀποφεύγω νὰ διμιλήσω· Ὄλ. A, 16.

ὑστερίζω καθυστερῶ· ὑστερίζω ἀπάντων καθυστερῶ εἰς ὅλα (ώστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ ἐπωφελοῦμαι παρουσιαζομένην τινὰ εὑκαιρίαν).

ὑστερίζω τῶν καιρῶν φθάνω ἀργὰ διὰ τὰς περιστάσεις, δὲν ἐπωφελοῦμαι τὰς εὖνοϊκὰς περιστάσεις.

Φ

φαίνομαι (προκ. πέφηνα) παρουσιάζομαι.

φαῦλος μηδαμινός, ἀνάξιος λόγου.

φενακίζω ἀπατῶ.

φημὶ βεβαιῶ.

φιλοπραγμοσύνη ἀκατάπαυστος ἐνασχόλησις εἰς πολλά.

φιλοτιμία φιλοδοξία· φιλοτιμία τινὰ ἀπωθῶ ἀπὸ φιλοδοξίαν ἀπομακρύνω τινὰ (ἀπὸ πλησίον μου)· Ὁλ. Β, 18· 2) δόξα· Ὁλ. Β, 3· ἥ ἀπὸ τούτων (γιγνομένη) ἡ ἐκ τούτων τῶν κατορθωμάτων (τοῦ Φιλ.) προερχομένη· Ὁλ. Β, 16.

φροντίζω (μετὰ γνώ.) σκέπτομαι διά τι· φροντίσαι ύμᾶς τῶν λοιπῶν (οὐδ.) νὰ σκεφθῶμεν δι' ὅ, τι μᾶς ὑπολείπεται ἐκ τῆς τύχης· δὲ Δημιοσθ. ἐννοεῖ τὰ πλεονεκτήματα, τὰ δποῖα θὰ ἔχουν οἱ Αθην. ἐκ τῆς μετὰ τῶν Ὁλυμψίων συμμαχίας.

φρονῶ σκέπτομαι.

φυλάττω περιμένω.

φύσομαι· προκι. πέφυκα εἶμαι ἐκ φύσεως· πολὺ ὁφον πέφυκε (τὸ) φυλάττειν (τοὺς ἀνθρώπους) πάντα ἔχοντας (κάθε πρᾶγμα, ὅταν τὸ ἔχουν) ἢ (τὸ) κτήσασθαι (πάντα μὴ ἔχοντας).

φύσις· ἥ φύσις τῶν εὗ φρονούντων ἐν αὐτῇ κέκτηται οἱ συντοί ἀνθρωποι ἐκ φύσεως ἔχουν μέσα των· φύσιν ἔχον ἐστὶ=ἔχει φύσιν εἶναι φυσικόν.

Φωκιαδὸς πόλεμος, οὗτος ἐξεροάγη τὸ 355 καὶ διήρκεσε μέχρι τοῦ 346· εἰς αὐτόν, διφειλόμενον κυρίως εἰς τὴν ἔχθραν τῶν Θετταλῶν καὶ Θηβαίων κατὰ τῶν Φωκέων, ἀφοριὴν ἔδωκεν ἡ εἰς τοὺς τελευταίους ἀποδιδομένη κατάληψις τόπων τινῶν ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἱερὸν τῶν Δελφῶν.

φωρῶμαι ἀποκαλύπτομαι, ξεσκεπάζομαι.

×

χαίρω τοῖς αὐτοῖς εὐρίσκω εὐχαρίστησιν εἰς τὰ ἴδια πράγματα.
χαλεπὸς δυσάρεστος· πολλὰ καὶ χαλεπά, διὰ τούτων δὲ Δημιοσθ. ἐννοεῖ τὴν εἰσφοράν, τὴν αὐτοπρόσωπον ἐκστρατείαν κ.τ.τ.

χάρις εὐχαρίστησις· ἥ τῶν λόγων χάρις... ἔργῳ ζημία γίγνεται οἱ εὐχάριστοι (διὰ τὸ περιεχόμενόν των, οἱ ἀποκρύπτοντες δηλ. τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν) λόγοι... πράγματι καταλήγουν εἰς βλάβην· πρὸς χάριν λέγω διμιλῶ πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ἀκριβατῶν μου.

χειμάδιον χειμαδιό.

χείρ· οἱ ὑπὸ χεῖρα οἱ ὅντες ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τινός.
χειροτονῶ τι δι ἀνατάσεως τῶν χειρῶν ψηφίζω τι· χειροτονήσετε
(ἀντὶ προστκτ.: χειροτονήσατε), δηλ.. ἢ ἐγὼ γέγραφα (=τὴν
πρότασίν μου).

χορηγὸς ὁ καταβάλλων τὴν δαπάνην πρὸς κατάρτισιν χοροῦ διὲ τὸ
θέατρον.

χορῶμαι 1) μετὰ δτκ.: α) κάμνω καλὴν χρῆσιν τινός, ἐπωφελοῦμαι τι·
χορῶμαι τοῖς πράγμασι ἐπωφελοῦμαι τὰς περιστάσεις· ἂν βου-
λώμεθα χρῆσθαι (αὐτῇ, δηλ., τῇ συμμαχίᾳ). β) ἔχω τι· Ὁλ. A,
14· γ) κανονίζω τι· Φιλ. B, 7· δ) ἔρχομαι εἰς σκέσεις μὲ τινα· Ὁλ..
B, 7· ε) χορῶμαι στρατοπέδῳ διατηρῶ στρατόπεδον· ζ) οἱ ὁρθῶς
πολέμῳ χρώμενοι οἱ θέλοντες νὰ διεξάγουν ἐπωφελῶς ἓνα πόλε-
μον. 2) μετὰ δτκ. καὶ αἰτ. (συστοίχου): ἢ χρῆσται (=τίνα χρῆ-
σιν [=πῶς] χρήσται) τῇ δυνάμει.

χωρία διχροὰι θέσεις.

χωρὶς χωριστά· οἱ χωρὶς οίκοιντες οἱ κατοικοῦντες χωριστὰ (ἄπο
τοὺς μέχρι τοῦδε κυρίους των), δηλ.. οἱ ἀπελεύθεροι.

Ψ

ψηφίζομαι· πρὸς τὰς ἐλπίδας . . . ἐψηφίσασθε ἀποβλέποντες εἰς
τὰς ἐλπίδας (τὰς ὁποίας ἐνέβαλον εἰς σᾶς οἱ πρέσβεις περὶ τῶν ἐν
τῇσι εἰρήνης ἀγαθῶν) ἐψηφίσατε...

Ω

ῷρα 1) ἐποχὴ τοῦ ἔτους· Ὁλ. B, 23· 2) ἡ καλὴ ἐποχὴ τοῦ ἔτους (δηλ..
τὸ ἔαρ). Φιλ. A, 32.

ώς 1) ἐπίρρο.: α) καθώς· ως ἐπιών ωσάν ἔξ ἐφόδου (τὸ πλῆρες θά-
ῆτο: οὔτως ως ἀναιρεῖται τις ἐπιών)· τὰ μὲν ως ἂν ἐλών
τις ἔχοι=τὰ μέν (ἔχει) ως τις ἔχοι ἂν (αὐτὰ) ἐλών πολέμῳ·
κατ' ἔννοιαν: ἄλλα μὲν κατέχει διὰ τῆς βίας· ως οὐκ ἔδει διώς
δὲν ἔπειτε (κατ' ἔννοιαν: δυστυχῶς). β) μετ' ἐπίρρο. θετικοῦ βα-
θμοῦ εἰς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ· ως ἀληθῶς πράγματι, τῷ δόντι· ως ἐ-
τέρως ὅλως διαφορετικά· ύπολαμβάνω ως ἐτέρως σηματίζω
γνώμην ὅλως διαφορετικήν· ως ἄλλως ὅλως διαφορετικά: μάτην·
γ) ως τὰ πολλὰ ως ἐπὶ τὸ πολύ, συνήθως· 2) σύνδεσμος α) αἰτιγν.:
διότι· Ὁλ. A, 3, 28· β) συμπερασμικό.=ῶστε· τίθεται μετὰ τοῦ ἥ

ώς β' ὅρος συγκρίσεως· ἡ ώς τῷ λόγῳ τις ἀν εἴποι = ἡ ὥστε τῷ λόγῳ (τινὰ) ἀν εἰπεῖν· 3) μετ' ἀπαρεμφ. περιορίζει κάπως ίσχυρισμόν· ώς ἔπος εἰπεῖν γιὰ νὰ πῶ ἔτσι· ούδὲν ώς ἔπος εἰπεῖν σχεδὸν οὐδέν· ώς ὑπομνῆσαι διὰ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω: πρὸς ὑπενθύμισιν· 4) μετὰ μτχ.: ώς ἐγνωκότων ύμῶν καὶ πεπει-
σμένων διότι κατὰ τὴν γνώμην μου ἔχετε γνωρίσει καὶ ἔχετε πει-
σθῆ (περὶ τούτου, δτι δηλ.. πρέπει νὰ θέλετε νὰ πράττετε τὰ δέον-
τα)· ώς πάντα ταῦτ' εἰδὼς ώς ἐὰν ἐγνώριζεν ὅλα ταῦτα (δηλ.. τὰ
μυστικὰ σχέδια τοῦ Φιλίππου)· 5) ἐμφαντικὸν ἐπιφώνημα· πόσον
·Ολ.. A, 14· Φιλ.. A, 3· 6) πρόθεσις: πρός, εἰς· ώς τούτους... ώς
ἐκείνους εἰς τοῦτο τὸ (πολιτικὸν) κόμμα... εἰς ἐκεῖνο τὸ κόμμα.
ώσπερ ἀν εἰ (ἔλλειπτικῶς): ὗσπερ ἀν εἰ πολεμοῦντες τύχοιτε=
ώσπερ ἀν ἐναντιωθείητε, εἰ πολεμοῦντες (Φιλίππω) τύ-
χοιτε.

ώστε (μετ' ἀπομφ.)=ἐψφ' φτε (μετ' ἀπομφ.) ὑπὸ τὸν ὅρον νά.

ΙΑΝΝΙΧΟΣ ἐκτυπώσεως καὶ βιβλιοδετήσεως : Τυπογραφικὰ Καταστήματα
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΚΟΥΦΑ, Περικλέους 25 - Πυθέου 88

~~411~~

110

350s